

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

א/4609 / מק מספר 11

משרד רווחה

יגאל מדיני

ארה"ב

25/5/89 - 3/5/89

תיק מס'

11

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: א-4609/11

מזהה פריט R00036

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 31/08/2020

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': _____
 מיכל מס': 4609 / אן
 תאריך התעודה: 14/5/1989
 שם מחבר התעודה: 344
 סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

תיק מס': 11
 שם הנמען: _____

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ו באייר התשמ"ט
31 במאי 1989

ס ו ד י

אמרי

אל: ראש הממשלה ✓

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחה עם השגריר בראון

א. בראון בא היום ביוזמתו. לאחר שיחותיו עם ראש הממשלה ושר החוץ שוחח אתמול טלפונית בטלפון "בטוח" עם דניס רוס בבו, לדבריו מתוך רצון לסייע. הבהיר לרוס את אי הנחת המופלגת בישראל, אצל ראש הממשלה ושר החוץ, ממה שאירע. רוס שאל האם ערים בארץ לדברים שנאמרו על-ידי הממשל האמריקני לאחר נאום בייקר באיפא"ק. משום כך הביא בראון צרור התבטאויות שמתוכן ביקש להדגיש את התמיכה בישראל וביוזמה (מצ"ב - לראש הממשלה). הוא אמר כי יחסור זאת במקביל ללשכת שר החוץ.

ב. בראון הוסיף, כי הוא חש שיש שני מעגלים מסתובבים שקשה מאוד בשלב זה לקשור ביניהם. האחד - המוצא ביטוי בעמדת ראש הממשלה, שר הבטחון ושר החוץ כפי שהושמעה (לרבות בושינגטון על-ידי שני השרים שהתנבאו בסגנון אחד) - היא תביעתנו כי תחילה יימצאו שותפים למו"מ ואחר כך ניכנס לדיון בפרטים, וכפי שביטא זאת שר הבטחון - זהו תהליך של מיקוח ואין לתבוע שכל הקלפים יונחו מיד; ומן הצד האחר, הטיעון האמריקני כי כדי לקדם יש צורך ביתר אטרקטיביות ובפרטים. אמרתי כי אינני צופה שעמדתנו בעניין זה תשתנה לגופה, והמחלוקת הציבורית בישראל מסבירה גם את הקשיים. בראון חזר מפי דניס, על כך שארה"ב קיבלה מאתנו רק חומר מוגבל לעבוד עמו, והיא מנסה זאת עם הסובייטים והאחרים, אך הדבר קשה, ובמיוחד שאין ישראל רוצה לשמוע על עמדות אש"פ, גישה שהוא רואה כ"מעניינת" (השתמע שהוא רואה אותה כ"מוזרה"). אמרתי שהדבר מובן מאליו; עלינו לבטא, מטבע הדברים, את מדיניותנו שלא לנהל מו"מ עם אש"פ, באורח ישיר או עקיף, וכך נעשה.

- ג. בראון אמר כי המליץ בפני רוס שבייקר ישיב תשובה נאותה למכתב שר החוץ מיום 26.5.
- ד. כן הביע תקווה, כי בהמשך בכל זאת נרצה לעסוק עמם ב-MODALITIES. אמרתי שהדבר יארע כשהיה שותף לחו"מ. הזכיר שראש המחשלה ציין שכשהיה שותף ימצא אותנו ליד שולחן החו"מ בנושאים-ונוותנים סבירים.
- ה. הזכיר כי פנה לרוס ולדוברת בייקר הגב' טוטיילר והציע שבייקר יבקר. אמרתי שלדעתי ביקור כאן חשוב מבחינת השכלתו של בייקר והבנת הדברים, ואין דומה שמיעה לראיה; לא כל ביקור חייב להיות חו"מ ולהשיג "פריצת דרך". ניתן גם לבקר לשם "חינוך" והכרת הדברים.
- ו. אחר כך עבר בראון לעניין ההתנחלויות, ואמר כי בצאת שר הבטחון קרא הנשיא בוש לשגריר בראון ושוחח עמו על ההתנחלויות, הזכיר שיחתו עם ראש המחשלה בארבע עיניים ואמר כי הופתע שלאחר מכן "בלא התייעצויות" קמו שתי התנחלויות. הנשיא הוסיף "I AM UPSET" וביקש מבראון לומר זאת לנו. בראון חש כי הנושא מצוי במסלול של "התנגשות בין שתי רכבות". הסברתי בהרחבה את עובדות החיים, וחזרתי והצעתי שלא יעסקו בכך פומבי כי אין בזה תועלת.

בברכה,

אליקים דובינשטיין

May 28, 1989

MIDDLE EAST EXCERPTS OF SECRETARY OF STATE JAMES BAKER'S "MEET THE PRESS"
TV INTERVIEW OF MAY 28:

Q: The Middle East, Mr. Secretary, you made a speech recently which caused quite a bit of controversy in some circles. You called on Israelis to reach out to Palestinians, and Palestinians to reach out to Israelis -- nothing controversial about that -- but you called on Israel to give up any dreams of annexing formally the Occupied Territories, the Gaza Strip and the West Bank. Prime Minister Shamir of Israel called it "useless," I believe. How do you react to that?

SEC. BAKER: Well, what I say to that, Garrick, is that the speech, if you look at it in its entirety, was very, very balanced, and many, many people have said they felt that it was, including quite a few public commentators. And it was balanced. I would, I suppose, refer you back to Prime Minister Shamir's words of yesterday, where he said the policy differences which Secretary Baker cited have existed for quite awhile -- policy differences between the United States and Israel -- and yet, the United States and Israel enjoy very, very good relations. And we do, and we will continue to.

Q: Mr. Secretary, a lot of people say it was a good speech, but they say the whole history of the Middle East, as far as U.S. policy is concerned, is good speeches, and then no follow-through on policy. I'd like to know how you think it's going to be different this time, and in specific, are you going to appoint a Middle East envoy to devote the kind of attention to that troubled area that is necessary?

SEC. BAKER: No, because we're devoting a lot of attention to it, ourselves, Al. Frankly, we don't think progress is made in the Middle East with high visibility initiatives. We think unless you till the ground carefully, sometimes those things can preempt more promising possibilities. You know, one of the things I said in that speech, for instance, is that we think Prime Minister Shamir's proposal for elections, as part of a broader political negotiation, was a very good proposal.

There's some question -- you know, we have some differences with some aspects of it, but as a vehicle for moving toward peace in the Middle East, we think it was a very, very good effort, and we're very pleased with it. And we want to try and follow up on that, and indeed, we are following up on it.

Q: Let me follow up on that. Are you going to press the Palestinians and Mr. Arafat now through your channel in Tunis to take up the offer of elections?

SEC. BAKER: We are pressing the Palestinians in every way that we know how, through our dialogue in Tunis, through our ambassador there with the PLO. We have suggested to the PLO that they permit Palestinians in the Occupied Territories to engage with Israel on this question of elections.

And so I'm glad you give me the opportunity here to make that plea publicly this morning. It's important that this elections proposal be followed up on. That means one thing that will be required, of course, is that the PLO in Tunis give the green light to Palestinians in the Territories to engage with Israel so we can develop this proposal and move it into a broader political dialogue.

U.S. URGES ARAB RESPONSE TO ISRAELI INITIATIVE --

Emphasizing that the United States is "wholeheartedly supportive" of Israeli Prime Minister Shamir's proposal for holding elections in the occupied territories, Tutwiler said the Arab world now "has an important role to play in moving the peace process forward and in responding constructively to the Israeli government initiative."

Asked about Shamir's criticism of Secretary Baker's May 22 speech on the Middle East to the American-Israel Public Affairs Committee, the spokesman said some of Shamir's "comments were positive, some were not." The Israeli leader rejected as "useless" Baker's assertion that "now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a greater Israel."

"That was not all the prime minister had to say and that's why I characterized it as some of his comments were positive; some were not," she pointed out. "The secretary has the highest respect for the prime minister," Tutwiler said. "We are wholeheartedly supportive of his election proposal."

"We want to work with the Israelis and the Palestinians," the spokesman said, "to move the peace process forward. The Israelis have given us something to work with and the secretary's speech made that clear. The speech also made clear that we are now asking the Arabs to give us something to work with," she added.

Tutwiler noted that the United States has always said Shamir's election proposal was "worthy of serious consideration and for all parties truly interested in peace and the peace process moving forward to give this thing a chance."

When one reporter suggested her characterization differed from an earlier State Department comment that called Shamir's election proposal "a step in the right direction," Tutwiler replied: "Well, we're wholeheartedly supporting it today," adding that Secretary Baker "definitely has supported it from the very beginning."

State Department officials are continuing to work quietly with all the parties in the area to move the peace process forward, she said, but noted it was difficult to discuss possible future steps. No new meeting has been scheduled with representatives of the Palestine Liberation Organization (PLO), Tutwiler said, "but in an on-going dialogue there will probably be another meeting."

The spokesman welcomed Egypt's return to the Arab League at the League's current meeting in Casablanca. "It is a positive step and we think that it will promote the cause of peace in the area," she said.

Tutwiler had no specific comment on Egyptian President Mubarak's remarks to the Arab League leaders, but she stressed, as Secretary Baker also spelled out in his speech on May 22, that "the Arab world has an important role to play in moving the peace process forward and in responding constructively to the Israeli government initiative."

Tutwiler told questioners that "we have communicated with Arab leaders about the importance of taking constructive action now on the peace process."

SLNE3190524 BT#nea319 05/24/89
WHITE HOUSE REPORT, WEDNESDAY, MAY 24 (720)
(Bush-Rabin talks)

BUSH REAFFIRMS CLOSE TIES TO ISRAEL --

President Bush met with Israeli Defense Minister Rabin at the White House May 24 and reaffirmed "the U.S. commitment to a close relationship with our long-term friend and strategic partner Israel," White House Press Secretary Marlin Fitzwater said.

In a statement released after their talks, Fitzwater said it was "a productive half-hour meeting" in which Bush "made clear his determination to provide Israel with the resources necessary for its security."

The two leaders discussed the situation in the West Bank and Gaza, the press secretary noted.

Bush told Rabin that "the recent elections proposal put forward by the government of Israel constitutes an important contribution to a process that has the potential to bring about negotiations leading to a comprehensive settlement consistent with Israeli security and Palestinian political rights."

Bush noted that the Israeli elections proposal "gives us something to work with, and we are now looking for a constructive Arab response to it," Fitzwater said. "The president also voiced his deep concern over the escalating violence in the occupied territories and expressed the strong hope that all parties would exercise maximum restraint."

Rabin later told White House reporters that he had tried to sum up for Bush his earlier talks with U.S. officials regarding Israel's request for security assistance for fiscal year 1991.

"We believe, and I believe this is shared also by the United States, that the military strength of Israel is a guarantee against an outburst of hostilities," Rabin said. "And I believe, also, the stronger Israel will be, the more risk Israel can take for peace."

He said they discussed "how to move once Israel has come with its peace initiative...how to move from the present situation to a permanent solution;" that is to say, he added, "peace with Jordan, solution to the Palestinian problem, by two phases, that the United States has supported."

Rabin said they discussed the major problem of "how to bring about that the Palestinians in the territories...will be free to make their own decision, because I tend to believe that they know it is a unique opportunity -- that has not been offered to them by Egypt or Jordan when they were in power over the territories -- to free democratic political elections, to choose their representation, to negotiate with us their interim arrangement...to the permanent solution."

Rabin said he and Bush discussed "many ways (of) how to bring it about that there will be a partner for the peace process -- partner from the Palestinians in the territories," Rabin said.

"We have a saying the Middle East: for war, one side is enough; for peace, you need two."

Asked if they had discussed the issue of Palestinians in eastern Jerusalem and whether or not they could participate in the proposed elections with the people from the West Bank, Rabin said he had

explained that it is "too early to go into the details; we have to have first a partner that accepts in principle the sequence and the outline of the peace initiative."

Asked about Secretary of State Baker's remarks earlier in the week about the long-term future of occupied territories and what Israel should do concerning them to achieve peace, Rabin said he did not discuss the comments with Bush.

"But I made it public today and yesterday that it will be advisable to all parties -- Israelis, American, and Arabs -- to focus not on what we know that we are deeply divided, the elements of the permanent solution. If we could reach an agreement today on them, there would be no need to move gradually towards peace," he said.

NNNN

Q.: DO YOU HAVE ANYTHING ON PRIME MINISTER SHAMIR'S RESPONSE TO THE SECRETARY'S SPEECH?

A.: YES, I DO. SOME OF HIS COMMENTS WERE POSITIVE, SOME WERE NOT. THE SECRETARY HAS THE HIGHEST RESPECT FOR THE PRIME MINISTER. WE ARE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTIVE OF HIS ELECTION PROPOSAL. WE WANT TO WORK WITH THE ISRAELIS AND THE PALESTINIANS TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD.

THE ISRAELIS HAVE GIVEN US SOMETHING TO WORK WITH, AND THE SECRETARY'S SPEECH MADE THAT CLEAR. THE SPEECH ALSO MADE CLEAR THAT WE ARE NOW ASKING THE ARABS TO GIVE US SOMETHING TO WORK WITH.

Q.: I NOTICE YOU USED THE WORD "WHOLEHEARTED," WHICH IS SOMETHING THAT FOREIGN MINISTER ARENS HAD SPECIFICALLY SAID HE WANTED FROM THE UNITED STATES. SO IT SOUNDS LIKE YOU'RE TRYING TO BE A LITTLE MORE ENTHUSIASTIC ABOUT THE PROPOSAL IN ORDER TO MEET ISRAELI OBJECTIONS.

A.: YOU'VE CAUGHT SOMETHING THAT WASN'T INTENDED. I DIDN'T REMEMBER THAT FOREIGN MINISTER ARENS SAID THAT. BUT WE HAVE ALWAYS SAID -- WHILE I'VE BEEN AT THE PODIUM -- THAT WE THOUGHT THIS WAS A SERIOUS PROPOSAL. IT WAS WORTHY OF SERIOUS CONSIDERATION AND FOR ALL PARTIES TRULY INTERESTED IN PEACE AND THE PEACE PROCESS MOVING FORWARD

TO GIVE THIS THING A CHANCE.

Q.: BEFORE YOU SAID IT WAS A STEP IN THE RIGHT DIRECTION AND NOW YOU'RE SAYING THAT WE'RE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTING IT. THAT IS A BIG DIFFERENCE.

A.: OKAY. WE'RE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTING IT TODAY.

Q.: SO THERE IS NO DIRECT RESPONSE TO THE PRIME MINISTER SAYING THAT SOME OF THE ISSUES RAISED BY THE SECRETARY ARE USELESS?

A.: OTHER THAN TO SAY THAT IF YOU READ -- WHICH I HAVE THIS MORNING -- THAT WAS NOT ALL THE PRIME MINISTER HAD TO SAY AND THAT'S WHY I CHARACTERIZED IT AS SOME OF HIS COMMENTS WERE POSITIVE, SOME WERE NOT.

Q.: MARGARET, DO YOU KNOW WHEN THE SECRETARY USED THE PHRASE, "WE'RE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTING IT" IN HIS TALKS WITH FOREIGN MINISTER ARENS LAST WEEK?

A.: I DIDN'T ASK HIM, BUT I HAVE A FAIRLY GOOD IDEA OF WHAT HE THINKS ABOUT THIS ELECTION PROPOSAL. AND, AGAIN, AS I JUST CHARACTERIZED IT FOR CAROL, HE DEFINITELY HAS SUPPORTED IT FROM THE VERY BEGINNING.

Q.: I GUESS WHAT I'M TRYING TO GET AT IS WHETHER HE TOLD ARENS THAT THE U.S. THINKS IT'S A STEP IN THE RIGHT DIRECTION, OR WHETHER HE TOLD ARENS THE U.S. WHOLEHEARTEDLY SUPPORTS IT?

A.: HE PROBABLY TOLD HIM BOTH. THEY MET FOR MORE THAN AN HOUR, AND IT WOULDN'T BE UNLIKE HIM TO HAVE SAID BOTH PHRASES.

SLNE2100523 BT#nea210 05/23/89
BAKER DESCRIBES HIS AIPAC ADDRESS AS "VERY BALANCED"
(Article on Baker White House news briefing) (720)
By Russell Dybvik

USIA Diplomatic Correspondent

Washington -- Secretary of State Baker May 23 described his previous day's address to the American-Israel Public Affairs Committee (AIPAC) in Washington as "a very balanced speech."

"If you look at the speech in its entirety, you'd see that it was very balanced with respect to what we think, at least, is required of all of the parties if we're going to move forward and make progress toward peace in the Middle East.

"It calls on the Palestinians, it calls on the Israelis, it calls on the Soviets. It says what we really think needs to be done."

The secretary was asked to respond to Israeli Prime Minister Shamir's public criticism of the May 22 address during a White House news briefing on next week's North Atlantic Treaty Organization (NATO) summit in Brussels.

Baker also suggested that the students who have been staging mass demonstrations in Beijing are motivated by the philosophy of the West in their quest for democracy and increased freedoms.

While the secretary stopped short of actively encouraging the Chinese students, he acknowledged that he did not "feel badly" about the huge peaceful demonstrations which have been staged in Beijing for the past week.

He told questioners that China is moving in the right direction while Panama is moving in the wrong direction. Baker was also questioned about Soviet arms shipments to Nicaragua and the rising value of the American dollar.

Asked if he was disappointed that demonstrating Chinese students had the name of Mikhail Gorbachev on their lips instead of President Bush's, Baker pointed out that the Soviet leader had just ended a visit to China.

"They may have that name on their lips, but they have the policies of the West in mind. And it's the policies of the West," he said, "that are motivating those students to do what they are doing. And it is the philosophy of the West that they are advancing, and it is the values of the West that they are seeking.

"They are asking for democracy; they're asking for freedom of assembly; they're asking for freedom of expression, so I don't feel badly about that in the slightest."

Baker was asked to explain why President Bush had urged the people of Panama to take action against military strongman General Manuel Noriega but counseled great restraint in China.

"There is a significant difference between China and Panama," the secretary pointed out. "China is moving, after many, many years of embracing a different philosophy, both economically and politically; they are moving."

"Panama is moving, too, but it's moving in the other direction," Baker said. "Panama used to have some semblance of freedom for its people; it used to have some semblance of democratic values. But Manuel Noriega is taking it in the other direction, and in fact (is) stealing elections, and thereby thwarting the will of the people."

"So China is going in the right direction; Panama is going in the wrong direction."

Responding to one question, Baker emphasized that Gorbachev had not "promised" to end Soviet weapons shipments to Nicaragua.

"He hasn't promised anything," the secretary said, explaining that Gorbachev "notified us that there had been no weapons shipments to Nicaragua since the end of 1988. We do know that there have in fact been shipments of military supplies and equipment," he added.

"We also have not been informed that there no longer are weapons shipments going into Nicaragua from Cuba, so there was no promise. It was simply a matter of a notification in a letter," he said. The Soviet leader sent President Bush a letter shortly before Baker's May 10-11 visit to Moscow.

Asked about concerns over the growing strength of the American dollar on world markets, Baker said the coordination process which was put in place at the 1986 Tokyo economic summit must move forward effectively and as efficiently as possible.

"It's important that the major industrial democracies of the world continue to work to coordinate their economic policies, and it's really the coordination of those underlying economic policies that is going to make a difference in terms of exchange rate stability," the secretary said.

NNNN

SLNE1200522 BT*neal20 05/22/89

BAKER, CHENEY MEET WITH ISRAELI DEFENSE MINISTER (380)

(Article on DOD release, Rabin remarks, White House release)

Washington -- Secretary of Defense Cheney and Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin met privately for one hour the morning of May 22. The Pentagon later described the meeting as "upbeat" and "friendly" in a written response to reporters' questions.

"Most of the time was spent talking about the current status of the military situation in Israel and only briefly touched on the Israeli peace plan," the statement said. "Mr. Rabin identified the most significant recent development in the region as the end of the Iran-Iraq war. He also discussed the current status of the intifada and the situation in Lebanon."

The statement said that Rabin expressed the hope that the United States will continue to support Israel and that Cheney "indicated that we will do our best within the constraints of the budget to continue our current level of support to Israel."

Later in the day Rabin met with Secretary of State Baker. After that meeting, Rabin told reporters that the real problem facing Israel is finding among the Palestinian Arabs in the occupied territories "a partner" that will accept what he called the concrete, comprehensive peace initiative that Israel has put forward.

"I believe this is the key question today," Rabin said. "We have learned that once a peace process starts it has its own momentum."

Rabin said he and Baker studied possible ways of persuading Palestinians "to join with us in negotiations," and removing what he called the "threat of terror" which he said "has prevented many Palestinians from doing so because they fear they will be assassinated."

Rabin said the question was not one of organizing elections in the territories, nor was it one of Israel and the United States working out details of the election process. "We have to have a partner," Rabin said. "Let's leave the details to be negotiated once we'll have an acceptance in principle on the part of the Palestinian Arabs."

President Bush is scheduled to meet with the Israeli defense minister May 24 for a discussion of bilateral relations and the Middle East peace process. Deputy Press Secretary Roman Popadiuk said Rabin is in Washington for a regular round of consultations.

NNNN

משרד החוץ-מחלקת הקשר

24668

תאריך : 31.05.89

נכנס **
**
**
**

סודי

ארהב

חוזם: 5,24668

אל: המשרד

יעדים: מצב/2036, מנמת/459

מ-פריס, נר: 472, תא: 310589, זח: 1800, דח: ר, סג: 10

ח: גס: אירופה

ד: 8

סודי/רגיל

אל אירופה 1

דע מצפא סמנכל מזתים

מאת שוקת פריס

פסגה ערבית ארהב'

מדיויד ווין, שגרירות ארהב(31)

1. בתדרוכים הפנימיים שלהם שהפסגה בסהכ' חיובית והותירה
יפשרות להמשיך ולטפל בנושא הבחירות.

2. נכוונתו של אסד להסתגל לנוסחאות אשף-ערפאת היתה
די מפתיעה.

3. נראה שמחמד שינה לפתע אזימוט בנימת ההתייחסות
הפומבית כלפי סוריה בהקשר הלבנוני. מקארתי חזר לביירות
לאחר העדרות וחפץ פתאום ביקרו של עון. אין לו הסבר
לשינויי הקו בבית.

שוקת. ===

רש

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, איר, 1, בנצור, מצפא, ליאור, מזתים,

ר/מרכז, ממד, רם, אמן

4406 / 128

מסמך 25 חלקי חומת צליל 200000

011

1000

011:86642, 2
 011:86642
 011:86642, 2
 011:86642, 2
 011:86642, 2
 011:86642, 2

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

011:86642

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 23824 תאריך : 31.05.89 *
* דף 1 מתוך 2 *
* עותק 1 מתוך 12 *
* ** נכנס סודי ביותר *
* ** *
* ** *
* *** *
* * *

* חוזם: 5,23824 *
* אל: המשרד *
* יעדים: בטחון/1287 *
* מ-: נוש, נר: 698, תא: 300589, זח: 1900, דח: מ, סג: סב *
* תח: ט, אט: צפא *
* נד: ט *
* * *

אורה

* סודי ביותר / מיידי *

* ח.ר.ב. *

* אל: סמנכל צפ'א ופר'ן *

* דע: לשכת שה' ח, לשכת שהב'ט, לשכת רוהם. *

* מאת: השגריר, וושינגטון. *

* ריצרד האס מהמועצה לבטחון לאומי צלצל אלי כדי למסור *
* דאגתם בשני נושאים : *

* א. הגברת פעולות ה- VIGILANTES של מתישבים יהודים *
* כנגד כפרים ערביים. הווחים המגיעים מהעיתונות *
* ומשגרירותם בת'א מדאיגים ביותר והם רוצים לשתף אותנו *
* בדאגתם זו. השבתי לו כי הנושא זוכה לתשובת לב אישית *
* מצד רוהמ' ושהבט והסבתי תשומת ליבו לדבריהם הפומביים *
* של רוהמ' ושהבט בנושא, ציינתי כי ידוע לי שצהל פועל *
* למניעת תופעות אלו. *

* ב. הגיעו אליהם שמועות על גירושם האפשרי של מנהיגים *
* פוליטיים מיו'ש ועזה, מדגיש שמדובר בשלב זה רק בשמועות *
* אך מקווה שאכן מדובר רק בשמועות. לדבריו 'גרופים אלה של *
* מנהיגים פוליטיים עתה הינה דרך מהירה ביותר להכשיל יוזמת *
* השלום הישראלית. ' הוסיף כי הנושא מטריד את הממונים שלו *
* המסיירים עתה באירופה. *

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]

BY: [Illegible]

מוכירות הממשלה

ירושלים, כ"ו באייר התשמ"ט
31 במאי 1989

סודי

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחה עם השגריר בראון

א. בראון בא היום ביוזמתו. לאחר שיחותיו עם ראש הממשלה ושר החוץ שוחח אתמול טלפונית בטלפון "בטוח" עם דניס רוס בבוך, לדבריו מתוך רצון לסייע. הבהיר לרוס את אי הנחת המופלגת בישראל, אצל ראש הממשלה ושר החוץ, ממה שאירע. רוס שאל האם ערים בארץ לדברים שנאמרו על-ידי המחשל האמריקני לאחר נאום בייקר באיפא"ק. משום כך הביא בראון ציוד התבטאויות שמתוכן ביקש להדגיש את התמיכה בישראל וביוזמה (מצ"ב - לראש הממשלה). הוא אמר כי יחסור זאת במקביל ללשכת שר החוץ.

ב. בראון הוסיף, כי הוא חש שיש שני מעגלים מסתובבים שקשה מאוד בשלב זה לקשור ביניהם. האחד - המוצא ביטוי בעמדת ראש הממשלה, שר הבטחון ושר החוץ כפי שהושמעה (לרבות בווינגטון על-ידי שני האשרים שהתנבאו בסגנון אחד) - היא תביעתנו כי תחילה יימצאו שותפים לחו"מ ואחר כך ניכנס לדיון בפרטים, וכפי שביטא זאת שר הבטחון - זהו תהליך של מיקוח ואין לתבוע שכל הקלפים יונחו מיד; ומן הצד האחר, הטיעון האמריקני כי כדי לקדם יש צורך בחר אטרקטיביות ובפרטים. אמרתי כי אינני צופה שעמדתנו בעניין זה תשתנה לגופה, והמחלוקת הציבורית בישראל מסכירה גם את הקשיים. בראון חזר מפי דניס, על כך שארה"ב קיבלה מאתנו רק חומר מוגבל לעבוד עמו, והיא מנסה זאת עם הסובייטים והאחרים, אך הדבר קשה, ובמיוחד שאין ישראל רוצה לשמוע על עמדות אש"פ, גישה שהוא רואה כ"מעניינת" (השתמע שהוא רואה אותה כ"מוזרה"). אמרתי שהדבר מוכן מאליו; עלינו לבטא, מטבע הדברים, את מדיניותנו שלא לנהל חו"מ עם אש"פ, באורח ישיר או עקיף, וכך נעשה.

- ג. בראון אמר כי המליץ בפני רוס שבייקר ישיב תשובה נאותה למכתב שר החוץ מיום 26.5.
- ד. כן הביע תקווה, כי בהמשך בכל זאת נרצה לעסוק עמם ב-MODALITIES. אמרתי שהדבר יארע כשיהיה שותף למו"מ. הזכיר שראש המשלה ציין שכשיהיה שותף ימצא אותנו ליד שולחן המו"מ בנושאים-ונותנים סבירים.
- ה. הזכיר כי פנה לרוס ולדוברת בייקר הגב' טוטיילר והציע שבייקר יבקר. אמרתי שלדעתי ביקור כאן חשוב מבחינת השכלתו של בייקר והכנת הדברים, ואין דומה שמיעה לראיה; לא כל ביקור חייב להיות מו"מ ולהשיג "פריצת דרך". ניתן גם לבקר לשם "חינוך" והכרת הדברים.
- ו. אחר כך עבר בראון לעניין ההתנחלויות, ואמר כי בצאת שר הבטחון קרא הנשיא בוש לשגריר בראון ושוחח עמו על ההתנחלויות, הזכיר שיחתו עם ראש המשלה בארבע עיניים ואמר כי הופתע שלאחר מכן "בלא התייעצויות" קחו שתי התנחלויות. הנשיא הוסיף "I AM UPSET" וביקש מבראון לומר זאת לנו. בראון חש כי הנושא מצוי במסלול של "התנגשות בין שתי רכבות". הסברתי בהרחבה את עובדות החיים, וחזרתי והצעתי שלא יעסקו בכך פומבי כי אין בזה תועלת.

בברכה,
אליקים רובינשטיין

May 28, 1989

MIDDLE EAST EXCERPTS OF SECRETARY OF STATE JAMES BAKER'S "MEET THE PRESS"
TV INTERVIEW OF MAY 28:

Q: The Middle East, Mr. Secretary, you made a speech recently which caused quite a bit of controversy in some circles. You called on Israelis to reach out to Palestinians, and Palestinians to reach out to Israelis -- nothing controversial about that -- but you called on Israel to give up any dreams of annexing formally the Occupied Territories, the Gaza Strip and the West Bank. Prime Minister Shamir of Israel called it "useless," I believe. How do you react to that?

SEC. BAKER: Well, what I say to that, Garrick, is that the speech, if you look at it in its entirety, was very, very balanced, and many, many people have said they felt that it was, including quite a few public commentators. And it was balanced. I would, I suppose, refer you back to Prime Minister Shamir's words of yesterday, where he said the policy differences which Secretary Baker cited have existed for quite awhile -- policy differences between the United States and Israel -- and yet, the United States and Israel enjoy very, very good relations. And we do, and we will continue to.

Q: Mr. Secretary, a lot of people say it was a good speech, but they say the whole history of the Middle East, as far as U.S. policy is concerned, is good speeches, and then no follow-through on policy. I'd like to know how you think it's going to be different this time, and in specific, are you going to appoint a Middle East envoy to devote the kind of attention to that troubled area that is necessary?

SEC. BAKER: No, because we're devoting a lot of attention to it, ourselves, Al. Frankly, we don't think progress is made in the Middle East with high visibility initiatives. We think unless you till the ground carefully, sometimes those things can preempt more promising possibilities. You know, one of the things I said in that speech, for instance, is that we think Prime Minister Shamir's proposal for elections, as part of a broader political negotiation, was a very good proposal.

There's some question -- you know, we have some differences with some aspects of it, but as a vehicle for moving toward peace in the Middle East, we think it was a very, very good effort, and we're very pleased with it. And we want to try and follow up on that, and indeed, we are following up on it.

Q: Let me follow up on that. Are you going to press the Palestinians and Mr. Arafat now through your channel in Tunis to take up the offer of elections?

SEC. BAKER: We are pressing the Palestinians in every way that we know how, through our dialogue in Tunis, through our ambassador there with the PLO. We have suggested to the PLO that they permit Palestinians in the Occupied Territories to engage with Israel on this question of elections.

And so I'm glad you give me the opportunity here to make that plea publicly this morning. It's important that this elections proposal be followed up on. That means one thing that will be required, of course, is that the PLO in Tunis give the green light to Palestinians in the Territories to engage with Israel so we can develop this proposal and move it into a broader political dialogue.

U.S. URGES ARAB RESPONSE TO ISRAELI INITIATIVE --

Emphasizing that the United States is "wholeheartedly supportive" of Israeli Prime Minister Shamir's proposal for holding elections in the occupied territories, Tutwiler said the Arab world now "has an important role to play in moving the peace process forward and in responding constructively to the Israeli government initiative."

Asked about Shamir's criticism of Secretary Baker's May 22 speech on the Middle East to the American-Israel Public Affairs Committee, the spokesman said some of Shamir's "comments were positive, some were not." The Israeli leader rejected as "useless" Baker's assertion that "now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a greater Israel."

"That was not all the prime minister had to say and that's why I characterized it as some of his comments were positive; some were not," she pointed out. "The secretary has the highest respect for the prime minister," Tutwiler said. "We are wholeheartedly supportive of his election proposal."

"We want to work with the Israelis and the Palestinians," the spokesman said, "to move the peace process forward. The Israelis have given us something to work with and the secretary's speech made that clear. The speech also made clear that we are now asking the Arabs to give us something to work with," she added.

Tutwiler noted that the United States has always said Shamir's election proposal was "worthy of serious consideration and for all parties truly interested in peace and the peace process moving forward to give this thing a chance."

When one reporter suggested her characterization differed from an earlier State Department comment that called Shamir's election proposal "a step in the right direction," Tutwiler replied: "Well, we're wholeheartedly supporting it today," adding that Secretary Baker "definitely has supported it from the very beginning."

State Department officials are continuing to work quietly with all the parties in the area to move the peace process forward, she said, but noted it was difficult to discuss possible future steps. No new meeting has been scheduled with representatives of the Palestine Liberation Organization (PLO), Tutwiler said, "but in an on-going dialogue there will probably be another meeting."

The spokesman welcomed Egypt's return to the Arab League at the League's current meeting in Casablanca. "It is a positive step and we think that it will promote the cause of peace in the area," she said.

Tutwiler had no specific comment on Egyptian President Mubarak's remarks to the Arab League leaders, but she stressed, as Secretary Baker also spelled out in his speech on May 22, that "the Arab world has an important role to play in moving the peace process forward and in responding constructively to the Israeli government initiative."

Tutwiler told questioners that "we have communicated with Arab leaders about the importance of taking constructive action now on the peace process."

SLNE3190524 BT*nea319 05/24/89
WHITE HOUSE REPORT, WEDNESDAY, MAY 24 (720)
(Bush-Rabin talks)

BUSH REAFFIRMS CLOSE TIES TO ISRAEL --

President Bush met with Israeli Defense Minister Rabin at the White House May 24 and reaffirmed "the U.S. commitment to a close relationship with our long-term friend and strategic partner Israel," White House Press Secretary Marlin Fitzwater said.

In a statement released after their talks, Fitzwater said it was "a productive half-hour meeting" in which Bush "made clear his determination to provide Israel with the resources necessary for its security."

The two leaders discussed the situation in the West Bank and Gaza, the press secretary noted.

Bush told Rabin that "the recent elections proposal put forward by the government of Israel constitutes an important contribution to a process that has the potential to bring about negotiations leading to a comprehensive settlement consistent with Israeli security and Palestinian political rights."

Bush noted that the Israeli elections proposal "gives us something to work with, and we are now looking for a constructive Arab response to it," Fitzwater said. "The president also voiced his deep concern over the escalating violence in the occupied territories and expressed the strong hope that all parties would exercise maximum restraint."

Rabin later told White House reporters that he had tried to sum up for Bush his earlier talks with U.S. officials regarding Israel's request for security assistance for fiscal year 1991.

"We believe, and I believe this is shared also by the United States, that the military strength of Israel is a guarantee against an outburst of hostilities," Rabin said. "And I believe, also, the stronger Israel will be, the more risk Israel can take for peace."

He said they discussed "how to move once Israel has come with its peace initiative...how to move from the present situation to a permanent solution;" that is to say, he added, "peace with Jordan, solution to the Palestinian problem, by two phases, that the United States has supported."

Rabin said they discussed the major problem of "how to bring about that the Palestinians in the territories...will be free to make their own decision, because I tend to believe that they know it is a unique opportunity -- that has not been offered to them by Egypt or Jordan when they were in power over the territories -- to free democratic political elections, to choose their representation, to negotiate with us their interim arrangement...to the permanent solution."

Rabin said he and Bush discussed "many ways (of) how to bring it about that there will be a partner for the peace process -- partner from the Palestinians in the territories," Rabin said.

"We have a saying the Middle East: for war, one side is enough; for peace, you need two."

Asked if they had discussed the issue of Palestinians in eastern Jerusalem and whether or not they could participate in the proposed elections with the people from the West Bank, Rabin said he had

explained that it is "too early to go into the details; we have to have first a partner that accepts in principle the sequence and the outline of the peace initiative."

Asked about Secretary of State Baker's remarks earlier in the week about the long-term future of occupied territories and what Israel should do concerning them to achieve peace, Rabin said he did not discuss the comments with Bush.

"But I made it public today and yesterday that it will be advisable to all parties -- Israelis, American, and Arabs -- to focus not on what we know that we are deeply divided, the elements of the permanent solution. If we could reach an agreement today on them, there would be no need to move gradually towards peace," he said.

NNNN

Q.: DO YOU HAVE ANYTHING ON PRIME MINISTER SHAMIR'S RESPONSE TO THE SECRETARY'S SPEECH?

A.: YES, I DO. SOME OF HIS COMMENTS WERE POSITIVE, SOME WERE NOT. THE SECRETARY HAS THE HIGHEST RESPECT FOR THE PRIME MINISTER. WE ARE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTIVE OF HIS ELECTION PROPOSAL. WE WANT TO WORK WITH THE ISRAELIS AND THE PALESTINIANS TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD.

THE ISRAELIS HAVE GIVEN US SOMETHING TO WORK WITH, AND THE SECRETARY'S SPEECH MADE THAT CLEAR. THE SPEECH ALSO MADE CLEAR THAT WE ARE NOW ASKING THE ARABS TO GIVE US SOMETHING TO WORK WITH.

Q.: I NOTICE YOU USED THE WORD "WHOLEHEARTED," WHICH IS SOMETHING THAT FOREIGN MINISTER ARENS HAD SPECIFICALLY SAID HE WANTED FROM THE UNITED STATES. SO IT SOUNDS LIKE YOU'RE TRYING TO BE A LITTLE MORE ENTHUSIASTIC ABOUT THE PROPOSAL IN ORDER TO MEET ISRAELI OBJECTIONS.

A.: YOU'VE CAUGHT SOMETHING THAT WASN'T INTENDED. I DIDN'T REMEMBER THAT FOREIGN MINISTER ARENS SAID THAT. BUT WE HAVE ALWAYS SAID -- WHILE I'VE BEEN AT THE PODIUM -- THAT WE THOUGHT THIS WAS A SERIOUS PROPOSAL. IT WAS WORTHY OF SERIOUS CONSIDERATION AND FOR ALL PARTIES TRULY INTERESTED IN PEACE AND THE PEACE PROCESS MOVING FORWARD

TO GIVE THIS THING A CHANCE.

Q.: BEFORE YOU SAID IT WAS A STEP IN THE RIGHT DIRECTION AND NOW YOU'RE SAYING THAT WE'RE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTING IT. THAT IS A BIG DIFFERENCE.

A.: OKAY. WE'RE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTING IT TODAY.

Q.: SO THERE IS NO DIRECT RESPONSE TO THE PRIME MINISTER SAYING THAT SOME OF THE ISSUES RAISED BY THE SECRETARY ARE USELESS?

A.: OTHER THAN TO SAY THAT IF YOU READ -- WHICH I HAVE THIS MORNING -- THAT WAS NOT ALL THE PRIME MINISTER HAD TO SAY AND THAT'S WHY I CHARACTERIZED IT AS SOME OF HIS COMMENTS WERE POSITIVE, SOME WERE NOT.

Q.: MARGARET, DO YOU KNOW WHEN THE SECRETARY USED THE PHRASE, "WE'RE WHOLEHEARTEDLY SUPPORTING IT" IN HIS TALKS WITH FOREIGN MINISTER ARENS LAST WEEK?

A.: I DIDN'T ASK HIM, BUT I HAVE A FAIRLY GOOD IDEA OF WHAT HE THINKS ABOUT THIS ELECTION PROPOSAL. AND, AGAIN, AS I JUST CHARACTERIZED IT FOR CAROL, HE DEFINITELY HAS SUPPORTED IT FROM THE VERY BEGINNING.

Q.: I GUESS WHAT I'M TRYING TO GET AT IS WHETHER HE TOLD ARENS THAT THE U.S. THINKS IT'S A STEP IN THE RIGHT DIRECTION, OR WHETHER HE TOLD ARENS THE U.S. WHOLEHEARTEDLY SUPPORTS IT?

A.: HE PROBABLY TOLD HIM BOTH. THEY MET FOR MORE THAN AN HOUR, AND IT WOULDN'T BE UNLIKE HIM TO HAVE SAID BOTH PHRASES.

DATE: 05/23/89

STORY: NE2100523

SLNE2100523 BT*nea210 05/23/89
BAKER DESCRIBES HIS AIPAC ADDRESS AS "VERY BALANCED"
(Article on Baker White House news briefing) (720)

By Russell Dybvik

USIA Diplomatic Correspondent

Washington -- Secretary of State Baker May 23 described his previous day's address to the American-Israel Public Affairs Committee (AIPAC) in Washington as "a very balanced speech."

"If you look at the speech in its entirety, you'd see that it was very balanced with respect to what we think, at least, is required of all of the parties if we're going to move forward and make progress toward peace in the Middle East.

"It calls on the Palestinians, it calls on the Israelis, it calls on the Soviets. It says what we really think needs to be done."

The secretary was asked to respond to Israeli Prime Minister Shamir's public criticism of the May 22 address during a White House news briefing on next week's North Atlantic Treaty Organization (NATO) summit in Brussels.

Baker also suggested that the students who have been staging mass demonstrations in Beijing are motivated by the philosophy of the West in their quest for democracy and increased freedoms.

While the secretary stopped short of actively encouraging the Chinese students, he acknowledged that he did not "feel badly" about the huge peaceful demonstrations which have been staged in Beijing for the past week.

He told questioners that China is moving in the right direction while Panama is moving in the wrong direction. Baker was also questioned about Soviet arms shipments to Nicaragua and the rising value of the American dollar.

Asked if he was disappointed that demonstrating Chinese students had the name of Mikhail Gorbachev on their lips instead of President Bush's, Baker pointed out that the Soviet leader had just ended a visit to China.

"They may have that name on their lips, but they have the policies of the West in mind. And it's the policies of the West," he said, "that are motivating those students to do what they are doing. And it is the philosophy of the West that they are advancing, and it is the values of the West that they are seeking.

"They are asking for democracy; they're asking for freedom of assembly; they're asking for freedom of expression, so I don't feel badly about that in the slightest."

Baker was asked to explain why President Bush had urged the people of Panama to take action against military strongman General Manuel Noriega but counseled great restraint in China.

"There is a significant difference between China and Panama," the secretary pointed out. "China is moving, after many, many years of embracing a different philosophy, both economically and politically; they are moving."

"Panama is moving, too, but it's moving in the other direction," Baker said. "Panama used to have some semblance of freedom for its people; it used to have some semblance of democratic values. But Manuel Noriega is taking it in the other direction, and in fact (is) stealing elections, and thereby thwarting the will of the people."

"So China is going in the right direction; Panama is going in wrong direction."

Responding to one question, Baker emphasized that Gorbachev had not "promised" to end Soviet weapons shipments to Nicaragua.

"He hasn't promised anything," the secretary said, explaining that Gorbachev "notified us that there had been no weapons shipments to Nicaragua since the end of 1988. We do know that there have in fact been shipments of military supplies and equipment," he added.

"We also have not been informed that there no longer are weapons shipments going into Nicaragua from Cuba, so there was no promise. It was simply a matter of a notification in a letter," he said. The Soviet leader sent President Bush a letter shortly before Baker's May 10-11 visit to Moscow.

Asked about concerns over the growing strength of the American dollar on world markets, Baker said the coordination process which was put in place at the 1986 Tokyo economic summit must move forward effectively and as efficiently as possible.

"It's important that the major industrial democracies of the world continue to work to coordinate their economic policies, and it's really the coordination of those underlying economic policies that is going to make a difference in terms of exchange rate stability," the secretary said.

NNNN

SLNE1200522 BT*neal20 05/22/89

BAKER, CHENEY MEET WITH ISRAELI DEFENSE MINISTER (380)

(Article on DOD release, Rabin remarks, White House release)

Washington -- Secretary of Defense Cheney and Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin met privately for one hour the morning of May 22. The Pentagon later described the meeting as "upbeat" and "friendly" in a written response to reporters' questions.

"Most of the time was spent talking about the current status of the military situation in Israel and only briefly touched on the Israeli peace plan," the statement said. "Mr. Rabin identified the most significant recent development in the region as the end of the Iran-Iraq war. He also discussed the current status of the intifada and the situation in Lebanon."

The statement said that Rabin expressed the hope that the United States will continue to support Israel and that Cheney "indicated that we will do our best within the constraints of the budget to continue our current level of support to Israel."

Later in the day Rabin met with Secretary of State Baker. After that meeting, Rabin told reporters that the real problem facing Israel is finding among the Palestinian Arabs in the occupied territories "a partner" that will accept what he called the concrete, comprehensive peace initiative that Israel has put forward.

"I believe this is the key question today," Rabin said. "We have learned that once a peace process starts it has its own momentum."

Rabin said he and Baker studied possible ways of persuading Palestinians "to join with us in negotiations," and removing what he called the "threat of terror" which he said "has prevented many Palestinians from doing so because they fear they will be assassinated."

Rabin said the question was not one of organizing elections in the territories, nor was it one of Israel and the United States working out details of the election process. "We have to have a partner," Rabin said. "Let's leave the details to be negotiated once we'll have an acceptance in principle on the part of the Palestinian Arabs."

President Bush is scheduled to meet with the Israeli defense minister May 24 for a discussion of bilateral relations and the Middle East peace process. Deputy Press Secretary Roman Popadiuk said Rabin is in Washington for a regular round of consultations.

NNNN

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 21485

* תאריך : 27.05.89

* דף 1 מתוך 5

* עותק 4 מתוך 12

* נכנס **

* סודי ביותר

* חוזם: 5,21485

* אל: המשרד

* יעדים: בטחון/1149

* מ:- ווש, נר: 673, תא: 260589, זח: 2300, דח: ב, סג: ס

* תח: & גס: צפא

* נד: &

סודי

אין להעביר
למשרד
באופן
שגוי

4/1/89

* סודי ביותר/בהול

* ח.ר.ב

* ח.ר.ב

* ח.ר.ב

* אל: לשכת שהבט

* דע: לשכת ראש הממשלה, לשכת שר החוץ

* מאת: השגריר, וושינגטון

* פגישת שר הבטחון עם הנשיא בוש. השתתפו בייקר, צ'ייני
* סקורופט, סוננו, השגריר בראון, דניס רוס.

* מצידנו: מנכ"ל בטחון, נספח צה"ל והחמ'.

* 1. הנשיא פתח בדברי ברכה וציין כי הוא שמח לפגוש שוב
* את שר הבטחון ומעוניין לשמוע השקפותיו על ההתפתחויות
* האחרונות ועל החלטת הממשלה בנושא הבחירות בשטחים
* ויזמת השלום של ישראל.

* אמר כי ארה"ב מאד מעוניינת לסייע לתהליך כדי להביא
* לקידומו. בהמשך ציין הנשיא כי היו לו פגישות טובות
* עם רוהמ' שמיר, עם הנשיא מובארק ועם המלך חוסיין.

* 2. 'אינני רואה כרגע מהלך ברור וחד משמעי שארה"ב
* היתה יכולה ליזום. הייתי רוצה לשמוע את דעתך על המצב'.

* 3. שר הבטחון לאחר דברי נימוסין ציין כי ראשית עלינו
* לקיים את כווננו הצבאי, את יכולת ההתרעה שלנו ואת היתרון

* פתח : 98.20.75

* 21488

* תר 2 ... שנת 2

* שנת 4, שנת 21

שנת 1970

שנת 1970

* שנת 2875, 2

* שנת 1970

* שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

* שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970, שנת 1970

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2 דף * מתוך 5 *
עותק 4 * מתוך 12 *

*האיכותי. הוא מקווה שארה'ב תמשיך לסייע לנו גם
*ב-1991 ברמה שהיתה נהוגה עד עתה.

*במקביל, ברצוננו להשיג שלום ולעשות כל הדרוש כדי
*שנוכל לחיות בשלום עם הפלשתינאים. יוזמת השלום שהתקבלה
*על ידי הממשלה מתמודדת עם בעיות אלו ושר הבטחון ציין
*את עיקרי היוזמה ובמיוחד את הנקודה הרביעית בה -
*נושא הבחירות.

*השאלה המרכזית אמר שר הבטחון היא כיצד להתחיל את התהליך.

*היינו רוצים שמצרים וירדן תנקוטנה ביוזמה ותעודדנה
*את הפלשתינאים בשטחים, שבהם אנו רואים את הפרטנרים
*ל'מומ', שיתחילו ב'מומ'.

*4. ההתקוממות נתנה להם SELF RESPECT אך גם
*מושג על המחיר הגבוה שעליהם לשלם עבור ההתקוממות.
*הם יותר מכל האחרים הסובלים והנאבקים ולכן הם
*מוכנים להתקדם. השאלה המרכזית כיצד ליצור התנאים לתחילת
*ה'מומ' ללא פחד וחשש מגורמים ערבים ואשפ'.

*5. המומ' איתם לא יהיה קל. אנו יכולים ליצור התנאים
*הדרושים ל'מומ' אך חשוב שהפלשתינאים ירגישו שהם יכולים
*לעשות מה שדרוש לאינטרסים שלהם. לא כולם יבואו אך
*אנו סבורים שארה'ב וישראל צריכות לעשות מאמץ משותף
*להביא את הפלשתינאים ל'מומ'. במקביל הפלשתינאים צריכים
*לקבל מסר ברור ביותר שבאלימות לא ישיגו דבר. חשוב
*שהפלשתינאים ישמעו מארה'ב מהאירופאים ומאחרים מסר
*חד משמעי שישנה כאן הזדמנות הוגנת להביא לסיום המצב
*הנוכחי ללא התחייבות לגבי צורת ההסדר הסופי ושכל
*אחד מהצדדים יהיה רשאי לשמור על האופציה שלו להסדר
*הסופי.

*6. ה-INTERLOCK בין הסדר הביניים להסדר הסופי הוא
*לוח הזמנים.
*יהיה דרוש הרבה אומץ כדי להתגבר על האיבה.
*זה לא דומה למצב בסיאול אך בביג'ין. כאן מדובר בסכסוך
*בין שני עמים.

*שר הבטחון אמר שכאשר פגש אישים פלשתינאים מהשטחים
*אחרי החלטת הממשלה, אמר להם כי ההצעה הישראלית היא
*נדיבה יותר מאשר כל הסדר או שלטון שיהיה להם תחת

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 5 *
עותק 4 מתוך 12 *

המצרים או הירדנים.

*7. הנשיא בוש: 'האם יש איזה דיאלוג עם הפלשתינאים
*מה עם המומ?' האם מצאת אצלם איזו שהיא התלהבות?
*אני יודע שאשפ' נגד התהליך ולכן ככל שהבחירות שאתם
*מציעים תראנה אמיתיות יותר, חופשיות יותר ופתוחות
*להשתתפותם של כולם - יש סיכוי שהענות תהיה טובה יותר'.

*8. רבין: 'פגשתי משלחת מיוש ועזה, אישים בולטים
*בייחוד ביניהם הידועים באהדתם לאשפ'.
*ביניהם היה גם מנהיג שהיה עצור במשך מספר חודשים על
*ידינו. הם אמרו שללא אור ירוק מטוניסיה לא ניתן יהיה
*להשתתף בבחירות. אינני סבור שאשפ' יסכים עם הליכה
*לבחירות. מצרים לא לוחצת עליהם. היא תהיה זהירה מאד
*בפסגה הערבית - המתקיימת עכשיו, הראשונה בה הם משתתפים
*אחרי 11 שנה. אמרתי לפלשתינאים שהם תמיד דחו הפתרונות
*שהוצעו להם. אנו היהודים ידענו תמיד לקבל פתרונות
*גם אם היו חלקיים, כמו הכרזת בלפור, החלטת החלוקה
*וכד'.

*9. על ארה"ב ועל ישראל להסביר להם כי זו הצעה הוגנת
*ואל להם לדחותה.
*אינני חושב שרצוי עתה להיכנס לפרטי ההצעה, את זאת
*צריכים לדחות לשלב מאוחר יותר.
*באשר למהות הבחירות ב-1976 היו לנו בחירות לעיריות
*ואלה היו דמוקרטיות. גם הערבים מודעים לכך.
*אם הערבים יסכימו עקרונית לבחירות ואח"כ יבקשו לדעת
*פרטים נוספים, או יסכימו בתנאים מסוימים - אז יהיה
*מקום לדון בפרטים אלו.
*אך רק לאחר שנקבל הסכמתם העקרונית. לעסוק בפרטים עתה
*יהיה זה בלתי מעשי ובזבז זמן. אנו רוצים להתחיל
*בתהליך, אנו מרגישים שיש כאלה מבין הפלשתינאים שרוצים
*להתחיל בתהליך אך יש גם כאלה הרוצים לטרפדו. הפלשתינאים
*צריכים להבין שאנחנו רציניים ביוזמה וכן שאלימות
*לא תוביל לשום מקום'.

*10. הנשיא בוש: 'האם תוכלו להבהיר בפני כל העולם
*מי יהיו המשתתפים בבחירות? ככל שתוכלו להצביע על
*תהליך עם פתיחות רבה יותר כן תוכלו לשכנע את דעת
*הקהל בעולם כי מדובר בתהליך שראוי לתמוך בו'.

ס' ק"ט א'   ס' ק"ט ב'
ס' ק"ט ג'   ס' ק"ט ד'

ס' ק"ט ה'   ס' ק"ט ו'

ס' ק"ט ז'   ס' ק"ט ח'
ס' ק"ט ט'   ס' ק"ט י'
ס' ק"ט י"א   ס' ק"ט י"ב
ס' ק"ט י"ג   ס' ק"ט י"ד
ס' ק"ט י"ה   ס' ק"ט י"ו
ס' ק"ט י"ז   ס' ק"ט י"ח
ס' ק"ט י"ט   ס' ק"ט י"י

ס' ק"ט י"ג   ס' ק"ט י"ד
ס' ק"ט י"ה   ס' ק"ט י"ו
ס' ק"ט י"ז   ס' ק"ט י"ח
ס' ק"ט י"ט   ס' ק"ט י"י
ס' ק"ט י"ג   ס' ק"ט י"ד
ס' ק"ט י"ה   ס' ק"ט י"ו
ס' ק"ט י"ז   ס' ק"ט י"ח
ס' ק"ט י"ט   ס' ק"ט י"י

ס' ק"ט י"ג   ס' ק"ט י"ד
ס' ק"ט י"ה   ס' ק"ט י"ו
ס' ק"ט י"ז   ס' ק"ט י"ח
ס' ק"ט י"ט   ס' ק"ט י"י
ס' ק"ט י"ג   ס' ק"ט י"ד
ס' ק"ט י"ה   ס' ק"ט י"ו
ס' ק"ט י"ז   ס' ק"ט י"ח
ס' ק"ט י"ט   ס' ק"ט י"י

ס' ק"ט י"ג   ס' ק"ט י"ד
ס' ק"ט י"ה   ס' ק"ט י"ו
ס' ק"ט י"ז   ס' ק"ט י"ח
ס' ק"ט י"ט   ס' ק"ט י"י

מושרד החוץ-נחלקת הקשר

דף 4 *
מתוך 5 *
עותק 4 *
מתוך 12 *

* 11. הוסיף ושאל: 'מה לגבי המודליטיס?' *
* ייתכן ששאלות אלה מצביעות על דרך החשיבה האמריקאית *
* אך חשוב להדגיש חופש הביטוי, חופש התעמולה - מה לגבי *
* כל אלה?'. *

* 12. שר הבטחון: 'השאלה המרכזית היא האם הם יכולים *
* ללכת לבחירות נגד רצונם של מדינות ערב ואשפ' - ולא *
* שאלת המודליטיס. כבר היום רבים מהם מופיעים בטלוויזיה *
* הישראלית ואומרים שאשפ' הוא שמייצג אותם, או שהוא *
* הנציג הלגיטימי היחידי של הפלסטינאים ואין אנו עוצרים *
* אותם ואין נוקטים נגדם בצעדים. ישנה מפלגה בישראל *
* שהמצע שלה הוא לנהל מומ' עם אשפ' והקמת מדינה פלשת'נאית *
* לצדה של ישראל. זה המצע של המפלגה הקומוניסטית. לכן *
* השאלה המכרעת היא כיצד להתגבר על הפחד של הפלסטינאים *
* על ידי עודד שיקבלו ממנהיגים ערביים, ולא החשש שהבחירות *
* לא תהיינה חופשיות ודמוקרטיות'. *

* 13. הנשיא בוש: 'מובארק לא רוצה להכנס לעניין ואף *
* חוסיין אינו רוצה להיות מעורב. הם רוצים הבטחה שהבחירות *
* אינן סוף הדרך - וכן הבהרות לאן הפתרון יוביל. *

* הם רוצים הבטחה שכל מי שיבחר אכן ינוהל עמו מומ'. *

* 14. המזכיר בייקר ציין כי לפני שיסכימו לבחירות רוצים *
* הערבים פרטים נוספים. *

* 15. רבין: דרושה הסכמה עקרונית. אם תבוא הסכמה כזאת *
* יוכלו לדרוש הבהרות. גם במדיניות חוץ יש צורך בהתמקחות. *

* 16. המזכיר בייקר הגיב בחיוב להערה אחרונה זו. *

* 17. הנשיא העלה את נושא לבנון וציין שהוא מודאג ומטרד *
* ממצב הנוצרים במדינה זו. *
* ביקש לשמוע דעתו של שר הבטחון. *

* 18. רבין השיב כי בשנתיים האחרונות הסורים סבלו כשלונות *
* רבים. נכשלו בניסיונם להבטיח בחירת נשיא בלבנון ועתה *
* יש שתי ממשלות בלבנון, שני צבאות. והוא מאמין שגנרל *
* אעון החריף יתר על המידה את מהלכיו נגד הסורים והביא *

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

5 דף *
מתוך 5 *
עותק 4 *
מתוך 12 *

*להחרפה המצב. צריך למנוע היווצרותו של מצב שלא ישאיר
*לסורים מוצא מכובד ממצוקתם. העירקים שולחים נשק לנוצרים.
*אנו מייעצים לנוצרים, לדרוזים ולשיעים לנהוג בסבלנות
*ובמתנות. איננו יודעים מהם כוונות הסורים.

* WE PLAY IT COOL. 19* שלחנו להם מסרים שהותירו אותם
*עם סימני שאלה לגבי חופש הפעולה שלהם, אנו רוצים לקיים
*פרופיל נמוך בענין הזה. בענין זה של לבנון אני רוצה
*להדגיש כי יש לנו הישגים בדרום לבנון וזה בעיקר בזכות
*קיומו של אזור הבטחון וצבא דרום לבנון SLA .

* 20* הנשיא אמר שעל מנת ששתיקתו לא תתפרש כחוסר ענין
*הוא מבקש לומר:

* IN THE STRONGEST POSSIBLE TERMS HIS APPEAL AGAINST *
* VIOLENCE' *
*

*התמונות שראינו בטלוויזיה זעזעו את כולנו. לא רציתי
*שתעזוב את ארה"ב מבלי שתהיה לך תחושת הדחיפה שקיימת
*אצלנו בענין הזה.

* 21* שר הבטחון השיב כי ישמח לראות ירידה באלימות ולישראל
*ענין מיוחד בכך אך לשם כך דרוש שגם הפלשתינאים
*יפסיקו את פעולותיהם האלימות.

* 22* הנשיא אמר בסיום שתידרש פעולה אינטנסיבית כדי
*לקדם את היוזמה וכי ישמח לתמוך בקידומה.

* ארד *

* צש *

* אתפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל *

* 2 פרק 2
* 2 פרק 2

האיש אשר אצלו לא נמצאה הברירה לפרוץ, אעפ"י שהתחלה
היא צונו של השם, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

IN THE STRONGEST POSSIBLE TERMS HIS APPEAL AGAINST
"VIOLENCE"

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.
הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

הוא אצלו אצלו, הרי הוא סבור, וזהו אצלו סיועו.

שגרירות ישראל ברושכינגטון
טופט מודק

713

אברהם

ד"ר. חנוך
דחיקות: מייד
טורג: גל

אל : מצפ"מ, מאג
דט : לשכת רה"מ

תאריך: 05:09:54
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשורר:

אם ניתן קיבלו

להלן נוסח דבריו של מזכיר המדינה ביוקר בתכנית הסלוויה
"פגוש את העתונות" של רשת ABC 28-5-89

יוסי גל

2	1	1	1	1	1	3	3
23	1	1	1	1	1	3	3
3	1	1	1	1	1	4	1
						2	

MR. BAKER-05/24/89

071

(LA/SK)

713
2
3

That would be regrettable. But let's not assume that something like this is going to happen until it does. After all, we've had these riotous demonstrations going on for many weeks, now. And throughout these demonstrations, we were assuming, almost everyday, that force would be used to quell the demonstrations, that there would be bloodshed, that there would be violence. In fact, there was not. So let's not jump the gun. If something like that happened, that's not something that the United States would view with any sort of favor.

MR. UTLEY: Would we do something about it? Would we retaliate in some way?

SEC. BAKER: Well, let's wait and see. Let's don't answer hypothetical questions or cross bridges before we get there, but it would be something that we would have -- it would be something that we would seriously regret.

MR. UTLEY: The Middle East, Mr. Secretary, you made a speech recently which caused quite a bit of controversy in some circles. You called on Israelis to reach out to Palestinians, and Palestinians to reach out to Israelis -- nothing controversial about that -- but you called on Israel to give up any dreams of annexing formally the Occupied Territories, the Gaza Strip and the West Bank. Prime Minister Shamir of Israel called it "useless," I believe. How do you react to that?

SEC. BAKER: Well, what I say to that, Garrison, is that the speech, if you look at it in its entirety, was very, very balanced, and many, many people have said they felt that it was, including quite a few public commentators. And it was balanced. I would, I suppose, refer you back to Prime Minister Shamir's words of yesterday, where he said the policy differences which Secretary Baker cited have existed for quite awhile -- policy differences between the United States and Israel -- and yet, the United States and Israel enjoy very, very good relations. And we do, and we will continue to.

MR. HUNT: Mr. Secretary, a lot of people say it was a good speech, but they say the whole history of the Middle East, as far as U.S. policy is concerned, is good speeches, and then no follow-through policy. I'd like to know how you think it's going to be different this time, and in specific, are you going to appoint a Middle East envoy to devote the kind of attention to that troubled area that is necessary?

END

SEC. BAKER: No, because we're devoting a lot of attention to it, ourselves, AI. Frankly, we don't think progress is made in the Middle East with high visibility initiatives. We think unless you till the ground carefully, sometimes those things can preempt more promising possibilities. You know, one of the things I said in that speech, for instance, is that we think Prime Minister Shamir's proposal for elections, as part of a broader political negotiation, was a very good proposal. 713
2
}

There's some question -- you know, we have some differences with some aspects of it, but as a vehicle for moving toward peace in the Middle East, we think it was a very, very good effort, and we're very pleased with it. And we want to try and follow up on that and indeed, we are following up on it.

--FT"

MR. KAIBER: Let me follow up on that. Are you going to press the Palestinians and Mr. Arafat now through your channel in Tunis to take up the offer of elections?

SEC. BAKER: We are pressing the Palestinians in every way that we know how, through our dialogue in Tunis, through our ambassador there with the PLO. We have suggested to the PLO that they permit Palestinians in the Occupied Territories to engage with Israel on this question of elections.

And so I'm glad you give me the opportunity here to make that plea publicly this morning. It's important that this elections proposal be followed up on. That means one thing that will be required, of course, is that the PLO in Tunis give the green light to Palestinians in the Territories to engage with Israel so we can develop this proposal and move it into a broader political dialogue.

END

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	ק:
סוג:		כתוב:
תאריך וזמן תגוב:		אל:
כס' פברוק:		דע:
הפסגה:		כאת:
100 614 692	2/3	

Q (Off mike) -- about the meetings, the imbalance, the meeting with Christian leaders not Muslim leaders, the fact that he seems to have upset people in a region that's easy to upset people in?

MR. BOUCHER: I don't have anything on that. He'll have to speak for himself on his meetings.

Q Anything also -- anything on the upcoming meetings in Tunis? Any idea when they're going to be?

MR. BOUCHER: What upcoming meetings are you talking about?

Q Press reports that suggest there may be upcoming meetings in Tunis very shortly between Pellatreau and the PLD again.

.ETX

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1989, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

?

STATE DEPT. -05/30/89
.STX

3-2

MR. BOUCHER: I don't have anything specific on upcoming meetings. Nothing -- there's nothing scheduled that I'm aware of. There very well may be meetings. There is an ongoing dialogue.

Q (Inaudible) -- today?

MR. BOUCHER: I don't know. I'll check.

Q Richard, also on the Middle East, does the State Department have any comment on the new regulations for the Palestinian workers in Israel, in which they're being given a new set of foreign worker documents?

MR. BOUCHER: I don't have anything on that, no.

דתיפות:	שגירות ישראל / אוסינגטון טופס פרוק	דף:
סוג:		פתוך:
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסרד:		
100 614 692	3/3	כאת:

Q Just to go back to Jim's question about the foreign workers, what exactly it is, is that the Palestinians from the Occupied Territories who work in Jewish settlements, or at least in one Jewish settlement in the Occupied Territories, have been designated by the settlers as foreign workers, which obviously is strange considering they come from the village next door. If you are going to comment, could you -- well, could you look into it anyway?

MR. BOUCHER: I'll be glad to look into it and see if we have anything.

Q Do you have any reaction to the increase in settlers' violence in the Occupied Territories?

MR. BOUCHER: We condemn the vigilante attacks. We note the Israeli government's views that there could be, quote, "no justification for people taking the law into their own hands," unquote. We certainly agree with that. We urge all sides to refrain from actions that contribute to raising the level of violence and hinder efforts to establish a dialogue between Israelis and Palestinians.

867 2/2

העקרונות, כשעל הפרטים ניתן לדון לכשיתקבל העיקרון ותתחיל ההידברות. הסכים עם הגדרת גישתנו כשאנו מציגים בעצם מו"מ עם כל הפלסטינים שבשטח - בישראל, ביש"ע וכירדן - אך לא עם אלה היושבים בטוניס הנאבקים רק על מעמדם ועל זכויות הפזורה הפלסטינית, ופוגעים בסיכויי ההידברות והשלוש בשטח. עם זאת, אמר, ברור להם שדרוש לפחות "אור צהוב" מטוניס שבלעדיו לא תהיה נכונות של תושבי יש"ע להידברות, לבחירות ולמו"מ. הוסיף כי הוא אישית לא תמר בהקמת דיאלוג אה"ב-אש"פ, אך עתה כשהוא קיים עליהם TO MAKE THE BEST OF IT, ולהעביר באמצעותו מסר ברור לטוניס. הוא אישית, הסביר, חושש מן "הטלפון השבור" של העברת מסרים. לא ברור לו כיצד הם מועברים, והוא חושש שהדברים משתבשים בדרך והם מגיעים להנהגת אש"פ בלוויית פרשנויות ותוספות. במגעייהם עם אש"פ, אמר, הם מנסים להימנע מדיון בפרטים ומתרכזים רק בשאלת היסוד של דיאלוג, בחירות ומו"מ בין תושבי יש"ע לישראל.

אמרתי כי נראה לי שחששו מוצדק. אין תועלת בדיאלוג המשרת את צרכי אש"פ. אה"ב יודעת להעביר מסרים פומביים ועשתה זאת לאחרונה - לדבריו כלפי קזבלנקה.

בטוחני כי מסרים ברורים נקלטים ע"י הערבים, ע"י תושבי יש"ע ובוודאי ע"י אש"פ. עמדה התומכת חד משמעית בעקרונות יוזמת השלוש עשוייה להעלותה על דרך המלך. עמדה הסטנית ו"מאוזנת", לעומת זאת - תתפרש כפתח ללחצים ולטרבנות, ועלולה להביא לכישלון ההזדמנות המיוחדת להתקדמות לקראת פתרון שביוזמת השלוש שלנו.

4. פעילות אש"פ במועבי"ט וארגונים בי"ל. הירש אמר כי הגיעום שמועות שאש"פ שוקל מהלכיו הבאים, ובינתיים בדעתו להשהות פעילות במועבי"ט וכן יוזמות לקבלתו ויוזמות להשעיית ישראל באירגונים בינ"ל. הדגיש שהנ"ל בגדר שמועות ובשלב זה לא היה מהמר על כך.

נאו"ם

שם השולח: יוחנן ביי

תאריך: 30.5.1989

יוצא

בלמס

חוזם: 5,23377

אל: לונדון/606, פריס/965, בון/561, רומא/477, מילנו/286, האג/444,
 בריסל/522, אוטבה/371, מונטריאול/269, טורונטו/272,
 שטוקהולם/427, מדריד/429, אתונה/370, קופנהגן/373, ברן/511,
 וינה/493, אוסלו/309, הלסינקי/321, גנבה/785, ליסבון/384,
 טוקיו/513, ביירס/736, מכסיקו/507, קרקס/548, אנקרה/294,
 ניקוסיה/367, סידני/245, קנברה/341, ריו/336, ברזיליה/449,
 סנפאולו/268

מ-: המשרד, תא: 300589, זח: 1724, דח: מ, סג: בל

תח: גס: הסברה

נד: 6

מחמת

בלמס/מיידי

להלן חלק ב' של חוזם 23370 (דברי ארנס בכנסת)

והדברים על החלום. התנועה הציונית היא תנועה של חולמים
 ושל לוחמים. העם היהודי נשא בלבו משך אלפיים שנה את
 החלום של שיבת ציון והגשמנו אותו. החלטנו שאותם מעשי רצח
 וגירוש אשר בוצעו בא"י לפני אלפיים שנה לא יעמדו כפסק
 הדין הסופי של ההיסטוריה, ואמנם לא יעמדו. חלמנו על חזרה
 למולדתנו והגשמנו את החלום הזה. במשך עשרים שנה חלמנו על
 שיבה לעיר העתיקה והגשמנו את החלום.

במשך עשרים שנה חלמנו על שיבה לגוש-עציון והסתכלנו
 במבואות ביתר לעבר משואות יצחק שנהפכה לבסיס הלגיון
 הירדני והגשמנו את החלום. במשך שנים רבות לאחר הפוגרום
 בחברון שבה רצחו ושמו קץ לקהילה היהודית, חלמנו על שיקום
 הקהילה היהודית בחברון, ואנחנו מגשימים את החלום הזה
 בימים אלה. יש לנו גם חלום ליצירת תנאי שלום אמיתי
 במזרח. אין לי ספק שגם נגשים את החלום הזה.

הצענו יוזמה, יוזמה שאינה עוסקת בהסדר הקבע, יוזמה
 שמטרתה ליצור נסיבות ותנאים ליצירת מגעים בין הצדדים
 בסכסוך כדי שנוכל להתחיל לדבר מתוך הנחה שמגעים אלה של

1. The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is showing signs of recovery, but that there are still many difficulties. The government is taking steps to improve the situation, but more work is needed.

2. The second part of the report deals with the financial situation. It is noted that the government has a large budget deficit, and that this is a major problem. The government is trying to reduce the deficit by cutting spending and increasing revenue, but this is a difficult task.

3. The third part of the report deals with the social situation. It is noted that there is a high level of unemployment, and that this is causing a great deal of hardship. The government is trying to create jobs, but this is a long-term process.

4. The fourth part of the report deals with the political situation. It is noted that there is a general feeling of dissatisfaction with the government, and that there are calls for reform. The government is trying to address these concerns, but it is clear that more changes are needed.

CONCLUSION

The overall situation is one of difficulty, but there is hope for the future.

In conclusion, it is clear that the country is facing a number of serious challenges. The government has a long way to go if it is to improve the situation. It is essential that the government take decisive action to address these problems, and that it listen to the concerns of the people.

The government should focus on reducing the budget deficit, creating jobs, and improving the social services. It should also take steps to reform the political system, and to improve the relationship between the government and the people.

It is hoped that the government will take these steps, and that the country will be able to overcome its difficulties and move towards a brighter future.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מו'מ בסופו של דבר יביאו להסכם על הסדר ביניים אשר בסופו של דבר יביא גם להסדר קבע.

היוזמה שלנו היא יוזמה בת ארבע נקודות. חשוב להדגיש את זאת. ראשית, קריאה לפגישת פיסגה בין חותמי הסכמי קמפ-דיוויד: נשיא מצרים, נשיא ארה"ב וראש ממשלת ישראל. הנקודה השניה, קריאה לעשרים מדינות ערב שמצהירות שהן במצב מלחמה עם ישראל להתחיל בתהליכי נורמליזציה, נקודה שלישית, קריאה לעולם, למדינות המתועשות, לסייע לנו בשיקום מחנות הפליטים ביו"ש וחבל עזה, הנקודה הרביעית, עריכת בחירות בין האוכלוסיה הפלשתינאית ביו"ש וחבל עזה, כדי שיבחרו נציגים שאיתם נוכל לנהל מו'מ.

התשובה ליוזמה שלנו ניתנה בקזבלנקה. אני קורא את הסעיפים הרלוונטיים מהודעת הסיכום: 'הועידה תמכה בעמדת הפלשתינאים בנושא הבחירות, דהיינו, שהן תתקיימנה לאחר הנסיגה הישראלית מאדמות פלשתינ הכבושות, תחת פיקוח בינ"ל במסגרת תהליך השלום הכולל, שכן התכנית הישראלית מיועדת לפגוע בהתקוממות ולעקוף את אש"ף ואת הזכויות הלאומיות המוצקות של העם הפלשתינאי'.

חברת הכנסת גאולה כהן שאלה האם יש אלטרנטיבה ליוזמה המדינית של ממשלת ישראל. התשובה היא: אין אלטרנטיבה ולא תהיה אלטרנטיבה.

היוזמה שלנו היא הדרך היחידה לקידום השלום באיזור ואנחנו מקווים שהתגובה תהיה תגובה חיובית. דווקא נוכח הדברים של מזכיר המדינה בייקר, דווקא נוכח אותו גילוי ונכונות בוושנינגטון להתווכח איתנו באופן פומבי, יוזמה מדינית מצדנו היא חשובה, חשובה מאוד.

ליוזמה יש כבר הישגים נכבדים. היא הביאה אחדות בעם היהודי. באותו כנס איפ'ק נאם יו"ר הועידה של ארגונים יהודיים בארה"ב, סיימור רייך, ואמר: הקהילה היהודית האמריקאית מאוחדת היום כפי שלא היתה מעולם בתמיכה ביוזמת השלום שהוצעה ע"י מדינת ישראל בצורה כה אמיצה.

אני יכול להעיד, חברי הכנסת, שהיוזמה שיפרה בצורה משמעותית ביותר את מעמדנו בדעת הקהל העולמית. היא הביאה את הכדור לצד השני של המגרש. אמרתי למזכיר המדינה בייקר: אנחנו את שלנו עשינו, עכשיו התור שלכם, תתמכו ביוזמה, תגייסו תמיכה ביוזמה, תנסו לגרום להיענות חיובית של

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

REPORT OF THE COMMITTEE ON THE
PROGRESS OF THE PHYSICAL SCIENCES
IN THE UNITED STATES OF AMERICA
FOR THE YEAR 1954

CHICAGO, ILLINOIS
1955

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

CHICAGO, ILLINOIS
1955

CHICAGO, ILLINOIS
1955

CHICAGO, ILLINOIS
1955

משרד החוץ-מחלקת הקשר

העולם הערבי ליוזמה שלנו.

כדי לקדם את היוזמה שלנו, חשוב שהיא תזכה לתמיכה מירבית בעולם, אבל חשוב שלא יינקטו צעדים שיגבירו את מעמד אש"ף ויעניקו לארגון טרור זה הרגשה של הכרה ולגיטימיות מכיוון שהמכשול העיקרי לקידום השלום הוא אש"ף.

לא עובר יום בו לא נרצח ערבי פלשתינאי ביו"ש וחבל עזה ע"י אש"ף.

יש להפסיק את האלימות. לא ניתן לקיים בחירות בתנאי אלימות. אני רוצה להזהיר אזהרה שודאי תובן לכל אחד מאיתנו: האלימות של האוכלוסייה הפלשתינאית ביו"ש וחבל עזה יוצרת תהום של עויינות ושנאה בין יהודים וערבים, שמי יודע כמה זמן יהיה דרוש כדי לגשר על עויינות ושנאה זו.

אדוני היו"ר, מעל במה נכבדה זו ברצוני לפנות לידידינו בארה"ב להימנע מיצירת תקוות שוא בלב הערבים מאשר למהות הסדר הקבע. ישראל לעולם לא תחזור לקווי 1967, מדינה פלשתינאית שנייה מעולם לא תקום. טרנספר של יהודים לא יחזור על עצמו. נמשיך ונעמוד על זכותו של כל יהודי לשבת ולהתיישב בא"י ועל זכותה של המדינה לגבולות בטוחים בני הגנה.

אדוני היו"ר, חכמים, מדינת ישראל ניצבת היום במערכה קשה שתוצאותיה ישפיעו על בטחונה ושלומה בשנים הבאות. המערכה מתנהלת בגבולות הארץ, בכבישי הארץ וברחובות הערים שלנו. בחזית הזאת עומדים לא רק חיילי צה"ל. גם ילדי מטולה, אריאל ומעלה אדומים. המערכה גם מתנהלת בבירות העולם שם אנו עומדים מול מתקפה מדינית והסברתית כבדה. בחזית הזאת נמצאים אנחנו, נבחרי העם ושליחי המדינה ברחבי תבל.

מולנו קואליציה הפועלת באלימות ובאמצעים מדיניים, במטרה להחזיר אותנו לקווי 1967, כולל פינוי מזרח ירושלים, להקמת מדינה פלשתינאית. הרוב הגדול של אזרחי ישראל רואים בהתפתחות כזאת סכנה קיומית ונחושים בדעתם לסכל מזימה זו. עלינו להביא למערכה נחישות, כושר עמידה ואומץ לב, ובנוסף: תבונה מדינית, שתתבטא בייזמה מדינית. אל נשכח, אויבינו רבים ואנחנו מעטים. עלינו להישמר מפני פיצול, מריבה ושנאת אחים. את המערכה ננהל תוך אחדות לאומית. מאוחדים נתגבר על הכל.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עד כאן חלק ב'

הסברה/מידע

ל.כ.

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזהים, ארבל2, הדרכה, מעח, הסברה, ממד, איר1,
איר2, איר3, לעמ, דראפ, ארבל1

OFFICE OF THE
DIRECTOR

THE UNITED STATES GOVERNMENT
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C.

יוצא

בלמס

חוץ: 5,23370

אל: לונדון/605, פריס/964, בון/560, רומא/476, מילנו/285, האג/443,
 בריסל/521, אוטבה/370, מונטריאול/268, טורונטו/271,
 שטוקהולם/426, מדריד/428, אתונה/369, קופנהגן/372, ברן/510,
 וינה/492, אוסלו/308, הלסינקי/320, גנבה/784, ליסבון/383,
 טוקיו/512, בייירס/735, מכסיקו/506, קרקס/547, אנקרה/293,
 ניקוסיה/366, סידני/244, קנברה/340, ריו/335, ברזיליה/448,
 סנפאולו/267
 -: המשך, תא: 300589, זח: 1704, דח: מ, סג: בל
 תח: גס: הסברה
 נד: @

א/הכ"ב

בלמס/מיידי

חלק א' מתוך שני חלקים

להלן דברי שה'ח ארנס בכנסת בתשובה להצעות לסדר היום
 :29.5.89

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, כבר מזמן לא נישא נאום
 שזכה לתשומת לב כה מרובה כפי שזכה לתשומת לב נאומי של
 ג'יימס בייקר, מזכיר המדינה של ארה"ב. כבר מזמן לא נישא
 נאום שזכה לכך ש-15 חברי הכנסת העלו הצעות לסדר היום
 בקשר לתוכנו. ואמנם הנאום שנישא ע"י מזכיר המדינה בייקר
 לפני אייפ'ק, תחת הכותרת המרשימה 'עקרונות ופרגמטיזם
 במדיניות האמריקנית כלפי הסכסוך הערבי-ישראלי' הוא נאום
 שרצוי להתבונן בו, לבחון אותו ולעכל אותו.

יש בנאום דברים רבים שינעמו לאזני מרבית חברי הכנסת
 ומרבית אזרחי המדינה. אלו אולי 90 אחוז או 95 אחוז שדובר
 עליהם כאן. יש כ-5 אחוז שהם צורמים את אזני מרביתנו, שהם
 גורמים לתרעומת. ל-95 אחוז, לדברים הנעימים, אנחנו
 רגילים. הם תואמים את היחסים ההדוקים, יחסים של בעלי
 ברית אשר קיימים בינינו לבין ארה"ב זה הרבה מאוד שנים.
 התרעומת נגרמת כאשר נאמרים דברים שנשמעים כסוטים מאוחם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יסחים שהיו קיימים זה הרבה שנים.

אתחיל בדברים הנעימים. מר בייקר התייחס לקשרים ההדוקים בין ישראל ובין ארה"ב ואמר בין היתר: 'התגאיתי לפעול בממשל של רייגן אשר הכיר בחשיבות שיתוף הפעולה האסטרטגי בין ארה"ב לישראל, ומילא את השותפות האסטרטגית בתוכן ובעוצמה'. ייתכן שהדברים האלה לא ימצאו חן בעיני ח'כ טובי, אבל נדמה לי שמרבית חברי הכנסת, כמעט כולם, ישמחו לשמוע אותם. מר בייקר המשיך ואמר: 'תמיכה אמריקנית בישראל זהו היסוד של גישתנו למזה"ת'. בנאומו גילה מר בייקר הבנה לבעיות הבטחון של ישראל ואמר בין היתר: 'כאשר אנו ניגשים ביחד לתהליך השלום אנחנו מבינים את הזהירות של ישראל, במיוחד כאשר בוחנים את הגישות הערביות לשלום. אינני מאשים את ישראל שהיא נוקטת זהירות זו. ההיסטוריה שלה ומצבה הגיאוגרפי-פוליטי מחייבים זאת'. מר בייקר גם הביע הסכמה לעקרונות שכלולים בהסכמי קמפ-דיוויד, עקרונות שעליהם מבוססת יוזמת השלום של ממשלת ישראל, והוא אומר: 'הבעיות הכרוכות במו"מ, הכוונה לשלום, מורכבות מדי והרגשות עמוקים מדי, כדי שאפשר יהיה לעבור ישירות להסדר קבע. לכן דרושה תקופת ביניים שתהיה קשורה מבחינת לוח הזמנים וסדר הפעולות עם המו"מ על הסדר הקבע'. מר בייקר מביע בצורה חד-משמעית תמיכה ביוזמת השלום של ממשלת ישראל ואומר: 'רק בשבוע שעבר ממשלת ישראל אישרה מהדורה יותר מפורטת של הצעתו של רה"מ ישראל, המצביעה על עמדות ממשלת ישראל לגבי חלק מהנושאים. לדעתנו, ההצעה הישראלית היא התחלה חשובה, חשובה מאוד, חיובית, בדרך ליצירת מו"מ מועיל'.

בעקבות הנקודה השניה ביוזמת השלום של ממשלת ישראל, מר בייקר ממשיך ואומר: 'על העולם הערבי לנקוט צעדים קונקרטיים לקראת הסדר עם ישראל לא במקום תהליך השלום אך כמאיץ לתהליך זה. הפסיקו בחרם הכלכלי, הפסיקו לערער את מעמדה של ישראל בארגונים בינ"ל, תחזרו בכס מהקו המביש שהציונות היא גזענות'. כפי שאמרת, לדברים הנעימים אנחנו רגילים. יש לנו הזכות להתרגל אליהם כתוצאה מיחסי ישראל-ארה"ב, אבל הדברים הלא נעימים מעמידים בצל את הדברים הנעימים.

הדברים הצורמים אשר נאמרו ע"י מר בייקר, ואני מצטט, הם: 'לישראל זה הזמן לשים בצד פעם אחת ולתמיד את החזון הבלתי מציאותי של ישראל הגדולה. הימנעו מסיפוח, הפסיקו פעולות התיישבות'. לא שלא שמענו דברים כאלה בעבר. ממשלת ארה"ב

5406 200

316687 עמ' 20 דברי-הישיבה 1977

OFFICE OF THE SECRETARY OF THE INTERIOR

DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C. 20240

TO: [Illegible]

FROM: [Illegible]

SUBJECT: [Illegible]

[The following text is mirrored and largely illegible due to the document's orientation and the quality of the scan.]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

התנגדה בזמנה לחוק הגולן שהתקבל כאן בכנסת ברוב קולות. שמענו משך כל השנים התנגדות להתיישבות ביו"ש וחבל עזה. לח'כ חגי מירום אני מעיר שאינני בטוח שההתנהגות הזאת מוגבלת לשטחים מחוץ לתכנית אלון. ודאי שבעולם הערבי מתקבל הרושם שזוהי הסתייגות מהתיישבות בכל מקום מעבר לקו הירוק. שמענו על תכנית רייגן שדיברה בצורה זו או אחרת על חזרה לגבולות 1967, אולי בתיקונים פה ושם.

אבל מאז תוכנית רייגן חלפו כשש או שבע שנים, שהיוו תקופת שיא ביחסים בים ישראל ובין ארה"ב. בתקופה הזאת למעשה הסכמנו שאת חילוקי הדעות לא נחשוף כלפי חוץ, שאת הויכוחים לא ננהל בפומבי, שעל הדברים עליהן אנחנו חולקים נדבר ביחד בפגישות סדירות בין נציגי שתי המדינות. החלטנו שכך יותר טוב ליחסי ישראל ארה"ב, שזה מחזק את הברית בין שתי המדינות, זה שהדימוי של יחסים קרובים, של יחסים בין בעלי ברית בין ישראל ובין ארה"ב הם תנאי לקידום תהליך השלום באיזור. חשוב שהעולם הערבי יבין שאלה הם היחסים בין ישראל ובין ארה"ב.

הדימוי של יחסים אלה הוא גם מרכיב חשוב בכושר ההרתעה של מדינת ישראל, והוא נקלח בחשבון אצל אותם שליטי מדינות ערב אשר שוקלים את האפשרות של יציאה למלחמה, שליטים אשר אינם צריכים לפנות לשום פרלמנט כדי לקבל אישור, שליטים שביום אחד. ברגע אחד יכולים להחליט לתקוף. ואם אינם תוקפים ברגע זה, הרי זה מתוך הערכה של כושר ההרתעה של מדינת ישראל, שהמרכיב העיקרי בו הוא צה"ל.

לכן אני מופתע ומאוכזב מדבריו של ח'כ יוסי שריד אשר אומר שצה"ל אינו מוכן למלחמה. צה"ל מוכן למלחמה. אבל גם אם יתקבל הרושם הלא-נכון בדמשק שצה"ל אינו מוכן למלחמה, אנחנו עלולים למצוא את עצמנו במלחמה.

יש האומרים שדברי מר בייקר, אותה פיסקה שציטטתי, היו מכוונים לוועידת הפסגה הערבית בקזבלנקה, מתוך רצון לרכך את העמדה שלהם ולדאוג לכך שהם יענו בחיוב ליוזמה המדינית של מדינת ישראל. אבל ועידת קזבלנקה דחתה את היוזמה שלנו. בהחלטות הוועידה לא מזכירים את השם של מדינת ישראל אלא במובן השלילי. בהחלטות ועידת קזבלנקה יש קריאה להסלמת ההתקוממות, יש דיבורים על זכות השיבה ויש דיבורים על סנקציות נגד מדינת ישראל. אם הכוונה הייתה לרכך את ההחלטות של הפסגה הזאת, ייתכן שאף השיגו את התוצאה ההפוכה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סוף חלק א

הסברה/מידע

אג

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל2, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר1,
איר2, איר3, לעמ, דראפ, ארבל1

אלה

טופס מברק
דף 1 מתוך 4 דפים
סוג בטחוני שמור
דחיפות מילדי
חאריך וז"ח 15/5/89-16:00
מס' מברק

1/4

635

אל: המשרד

אל: מצפ"א, הסברה

נאום מזכיר המדינה

1. הקונסוליות תודרכו שלא להכנס לעימות מילולי עם דברי מזכיר המדינה ולפעול באינטנסיביות להשגת תמיכה מירבית ליוזמתנו ולהדגיש שעסקינן כיום במרכיבי הסדר הקבע רק יבליט את חילוקי הדעות ולא ~~הסדר~~ את התהליך.
2. פעלנו בכוון זה אצל הארגונים היהודיים הארציים והקונסוליות אצל הארגונים יהודיים הפורציות ברחבי ארה"ב, כאשר אנו מדגישים החשיבות להתלכד מאחורי היוזמה. אצל חלק מהיהודים מורגשת מבוכה מסויימת במיוחד בנושא "ישראל הגדולה" "ושלום תמורת שטחים" שמצאה ביטוייה בהודעת נקראק המצ"ב ושמענו ביקורת על תגובת רוח"מ בלונדון כפי שהובאה ע"י התקשורת. אנו פועלים להביאם להתמקד בחמיכה ביוזמה.
3. מעיון במספר מאמרי המערכת ברחבי ארה"ב המשבחים הנאום תוך ציון "האיזון" שבו, מתקבל הרושם שיש מי המושך בחוטים.

פלג

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the word "למא" and various initials and numbers.

NATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10010 • (212) 694-69

Memo

May 23, 1989

635

TO: NJCRAC Member Agencies

FROM: Martin J. Raffel, Israel Task Force Director

RE: Interpreting Secretary of State James Baker's
Speech on U.S. Policy in the Middle East

Enclosed is the full text of Secretary of State James Baker's speech on United States policy in the Middle East which was delivered last Monday at the AIPAC Policy Conference in Washington, D.C.

As you are well aware, most of the media attention in recent days has focused on Secretary Baker's assertion that "for Israel, now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a Greater Israel". The fact is that United States policy in the Middle East is predicated both on the understanding and the reality that a substantial majority of Israelis and the American Jewish community are not moved by the vision of a Greater Israel. Indeed, Israel relinquished that vision in 1947 when it accepted the United Nations Partition Plan. Since the beginning, Israeli policy has been directed toward achieving a political settlement with her Arab neighbors that will bring both peace and secure borders. It might be remembered that when confronted with a realistic opportunity to achieve those twin objectives on her southern border, Israel signed a peace treaty with Egypt that involved a total withdrawal from the Sinai Peninsula.

The real question is not "Greater Israel" but whether the Palestinians have given up their vision of a greater Palestine that extends from the Jordan river to the Mediterranean sea, thus absorbing all of Israel. The map of the so-called State of Palestine which appeared in the PLO's recent application to the World Health Organization and statements of PLO leadership reflecting a desire to dismantle Israel in "stages" indicates that perhaps the vision of a Greater Palestine remains intact. That unyielding Palestinian position, coupled with continued rejectionism on the part of the Arab states, are the principle obstacles which U.S. Middle East diplomacy will have to overcome in order to advance the peace process.

Also, as the enclosed editorial from today's New York Times points out, it is an error "to imply that Israel and the PLO are

equally responsible for the impasse. Given the history of threats against Israel, the initial burden of proof has to rest on the Palestinians".

Largely lost in the media focus on Secretary Baker's assertion regarding a "Greater Israel" were Mr. Baker's expression of support for Israel's peace initiative and his appeal to the Palestinians as well as to the Arab states to end their hostility toward Israel and to agree to realistic political solutions.

-- Support for the Israeli peace initiative. "...the Israeli proposal is, in our view, an important and positive start down the road toward constructing workable negotiations...this deserves a constructive Palestinian and broader Arab response."

-- Arab world to take concrete measures to end the conflict. "...end the economic boycott. Stop the challenges to Israel's standing in international organizations. Repudiate the odious line that Zionism is racism."

-- Palestinians to accept Israel's reality. "...renounce the policy of phases in all languages, not just those addressed to the West. Practice constructive diplomacy, not attempts to distort international organizations, such as the World Health Organization. Amend the covenant. Translate the dialogue of violence in the intifada into a dialogue of politics and diplomacy. Violence will not work. Reach out to Israelis and convince them of your peaceful intentions."

-- No outside pressure on the parties to dictate an outcome. Addressing the Palestinians, Mr. Baker said "no one is going to 'deliver' Israel for you." Whatever final arrangement emerges in the West Bank and Gaza Strip (Mr. Baker indicates the U.S. prefers self-government for the Palestinians), it must be "acceptable to Palestinians, Israel and Jordan."

-- The U.S. does not support the creation of an independent Palestinian state.

In addition Mr. Baker reaffirmed longstanding United States policy regarding the close strategic partnership with Israel and the need for cooperation and consultation in the peace process.

-- The U.S.-Israeli strategic partnership. "...I was proud to work in the Reagan Administration that recognized the importance of U.S.-Israel strategic cooperation and gave fiber and sinew to our strategic partnership."

-- U.S.-Israel cooperation in the peace process. "...our conviction that a key condition for progress was a productive U.S.-Israeli partnership. And, I believe that the best way to be productive is through consultation rather than confrontation."

Secretary Baker maintained that a comprehensive political

MAY-25-89 THU 12:32 NJCRAC

P. 04

4/4

635

settlement, which will come about only through direct face-to-face negotiations, must be based on U.N. Resolutions 242 and 338.

He also urged the Soviets to play a more constructive role. ["...Let Moscow restore diplomatic ties with Israel, for example. The Soviets should also help promote a serious peace process, not just empty slogans. It is time for the Soviet Union to behave responsibly when it comes to arms, and stop the supply of sophisticated weapons to countries like Libya."]

We suggest that it might be useful to utilize these themes in a letter to the editor interpreting Secretary Baker's speech. If you have any questions, please feel free to contact the NJCRAC office.

8

1
א/מ

2/2

official text

May 23, 1989

BAKER OUTLINES U.S. POSITION ON MIDEAST PEACE

Washington -- Following is the text of Secretary of State James Baker's speech delivered on May 22 to the 30th annual American-Israel Public Affairs Committee (AIPAC) conference:

(BEGIN TEXT)

Thank you. Thank you, ladies and gentlemen. Thank you very much. Thank you very much, Ed, for that very generous introduction. Ladies and gentlemen, I don't know whether you know this or not, but Ed Levy (president of AIPAC) is a terrific tennis player. I first ran into him in December of 1980 right after we had been fortunate enough to win the presidential election contest, and I was taking a vacation down in Jamaica and had the good fortune of running into Ed and his wife down there and we enjoyed some good tennis.

I thought for a moment there Ed, when you mentioned Lee Atwater and what he was going to say about the most important thing to know about me, I thought he was going to tell you that perhaps the most important thing to know about me was that one of the first people I hired for the Reagan White House in 1980 was Lee Atwater. (Scattered laughter.)

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

But I'm very pleased, ladies and gentlemen, to have the opportunity to be here with you today, and to address one of the best attended conferences in a city of well-attended conferences. That I think testifies to your interest as American citizens in our foreign policy, and I applaud that. It also, I think, testifies to AIPAC's effectiveness in presenting the views of American supporters of Israel.

I am pleased that my son Jamie Baker was able to be here with us today. He's a practicing lawyer here in Washington, D.C. There's one other person I would like to take just a moment to introduce you to. He's well known to many of you. Ambassador Dennis Ross, who is head of the policy planning department of the State Department.

Dennis is just back from the Middle East, as a matter of fact. As I came back -- as I left Brussels to come back to the United States following the trip to Moscow, Dennis and several other high level officials went to the Middle East to continue to work on the problem there, and to work along the lines that I'm going to discuss in just a few moments.

I know, ladies and gentlemen, that you're here because you believe in the political process. Your effectiveness is well known. I know you're here because you believe, as well, in the public policy process, which of course is a corollary to the political process. That's really why I'm here, although I have to tell you that it was not always thus for me. For the first 22 or so years after I got out of law school, I was too busy trying to make it in the competitive atmosphere of a major Houston, Texas, law firm to have any time for politics or public policy. But I was a pretty good expert on what was wrong with this country, and what was wrong with my state of Texas. And I used to gripe and moan a lot about it, and one day, my wife said -- she said, "You know, you have no reason to complain because you're not willing to roll up your sleeves and get your hands dirty and do something about what you think is wrong."

I thought about that, and I concluded that she was right, and one thing led to another, and sooner or later, I found myself running for statewide office in the State of Texas, and this was back in the days when Texas was a solidly Democratic state. We had only elected one Republican statewide since the Civil War. But nevertheless, I was out there pitching the message to the people of Texas that if you want to make a difference, you better get involved. And I never will forget one really hot summer afternoon in a bar in Amarillo, Texas. And you might say, what in the world were you doing in a bar, and it's a good question. But the answer is that if you were a Republican running in Texas in those days, you would talk to anybody who would listen. I found a few people who would listen in that bar, and I was really laying into them about getting involved. And I concluded my speech by saying that, in

fact, the two foremost problems facing the State of Texas that day were ignorance and apathy. And I leaned over and I said, "What do you think about that, sir?" And this grizzled old rancher sitting there at the bar looked over his beer and he looked up at me and he said, "Well, now, I'll tell you, sonny," he said, "I don't know and I don't care." So the point, I think, of that is, you do know and you do care, and that's why you're here and that's why you're involved, and we applaud that.

You know, it's been said that AIPAC manages to bring together the Executive and the Congress in a way that they might not normally associate. I'd agree with that. And I would add only that we have a name for such coming together, we call it "bipartisanship." And American bipartisan support for Israel is a great and an enduring achievement, not only for AIPAC, not only for Israel's supporters, but also, above all, for America's national interest. There have been many, many analyses of the US-Israeli relationship over the years, and most of them begin with the fact that we share common values of freedom and of democracy. That is the golden thread in the tapestry of United States-Israeli ties, and there are -- if I might suggest it -- other strands as well.

Ed mentioned some of what I did in the Reagan administration, but let me tell you that I was proud to work in that administration -- an administration that recognized the importance of United States-Israeli strategic cooperation; an administration that I think gave fiber and sinew to our strategic partnership. I am also proud to have had a small part to play in the historic Free Trade Agreement, which might well become a model for other nations. I really think we probably would not have gotten home on the Canadian-U.S. Free Trade Agreement had we not had a U.S.-Israel Free Trade Agreement.

The President believes -- President Bush believes, and I believe, that on these issues there can only be one policy, and that is a policy of continuity. American support for Israel is the foundation of our approach to the problems -- the very, very difficult problems of the Middle East. This support has become all the more important as we approach what I think is a critical juncture in the Middle East. For many years, we have associated that region with either the vanished glories of ancient history or the terrible cost of modern conflict.

But now, I think the world is changing. We've seen longstanding problems in other regions begin to abate. The President spoke last week of promising and hopeful, even though incomplete, developments in the Soviet Union. Everywhere, there is a quickening consciousness that the globe is being transformed through the search for democracy, the spread of free enterprise and technological progress. And of course, nowhere is that more true, as we meet here today, than in the People's Republic of China.

The Middle East should be able to participate fully in these new developments. Often times we think of the region as a place full of precious resources, such as oil and minerals. But the area's most precious resource, if we really stop and think about it, is the lives of its people. And that is the stake. Are the peoples of the Middle East going to safeguard their most precious resource? Are they going to join the rest of the changing world in the works of peace? Or is this region going to pioneer in conflict once more, through the proliferation of chemical weapons and ballistic missiles?

The people of Israel are vitally concerned with these questions. Israel, of course, is a vigorous democracy. Israelis are among the world's leaders in communications, electronics and avionics, the new technological revolutions. And Israel understood long ago that the most important of her natural resources is the skill and the intelligence of her people. This is the wider context in which we and Israel must consider the peace process. The outcome is of vital concern both to Israel's future and for our vision of a free and peaceful world.

Not so long ago, we marked a decade of the Camp David peace accords. That occasion reminded us not only of how far we have come, but of how much further we have to go. I would like to report to you that we and Israel have taken some important steps forward. Before Prime Minister Shamir visited Washington, we had called for some Israeli ideas on how to restart the peace process. We did so based on our conviction that a key condition for progress was a productive United States/Israeli partnership. And I believe that the best way to be productive is through consultation rather than confrontation.

Let me assure you that we were not disappointed. The Prime Minister will, I'm sure, forgive me if I divulge to you a conversation at our very first meeting. The Prime Minister said, in preparing for his visit, he had studied President Bush and me, just as he suspected that perhaps we had studied him. I had been described by the media as an "ever-flexible pragmatist." The Prime Minister, he said, had been described as an "inflexible man of ideological principle."

Then the Prime Minister volunteered that in his view the journalists were wrong, and they were wrong in both cases. "Yes," he said, "I am a man of principle, but I am also a pragmatist who knows what political compromise means." And he said that it was clear that I, although a pragmatist, was also a man of principle, and that principle would guide my foreign policy approach.

Needless to say, I didn't disagree with the Prime Minister. If ever an opening statement achieved its goal of establishing a strong working relationship, this one did. I think it's fair

to say that we understood each other to be pragmatists, but pragmatists guided by principle.

As we approach the peace process together, we understand Israel's caution, especially when assessing Arab attitudes about peace. I don't blame Israel for exercising this caution -- its history, and indeed its geopolitical situation, requires it. At the same time, I think that caution must never become paralysis. Ten years after Camp David, Egypt remains firmly committed to peace, and Arab attitudes are changing. Egypt's readmission into the Arab League on its own terms and with the peace treaty intact, I think is one sign of change. Evolving Palestinian attitudes are another.

Much more needs to be done, to be demonstrated that such change is real, but I don't think that change can be ignored even now. This is surely a time when, as the Prime Minister said, the right mix of principle and pragmatism is required.

As we assess these changes, United States policies benefit from a long-standing commitment to sound principles, principles which have worked in practice to advance the peace process. Now, let me mention some of those principles for you.

First, the United States believes that the object of the peace process is a comprehensive settlement achieved through negotiations based on United Nations Security Council Resolutions 242 and 338. In our view, these negotiations must involve territory for peace, security and recognition for Israel and all of the states of the region, and Palestinian political rights.

Second, for negotiations to succeed, they must allow the parties to deal directly with each other face to face. A properly structured international conference could be useful at an appropriate time, but only if it did not interfere with or in any way replace or be a substitute for direct talks between the parties.

Third, the issues involved in the negotiations are far too complex and the emotions are far too deep to move directly to a final settlement. Accordingly, some transitional period is needed, associated in time and sequence with negotiations on final status. Such a transition will allow the parties to take the measure of each other's performance, to encourage attitudes to change and to demonstrate that peace and coexistence is desired.

Fourth, in advance of direct negotiations, neither the United States nor any other party inside or outside can or will dictate an outcome. That is why the United States does not support annexation or permanent Israeli control of the West Bank and Gaza nor do we support the creation of an independent Palestinian state. I would add here that we do have an idea

about the reasonable middle ground to which a settlement should be directed. That is, self-government for Palestinians in the West Bank and Gaza in a manner acceptable to Palestinians, Israel and Jordan. Such a formula provides ample scope for Palestinians to achieve their full political rights. It also provides ample protection for Israel's security as well.

Following these principles, we face a pragmatic issue, the issue of how do we get negotiations underway.

Unfortunately, the gap between the parties on key issues such as Palestinian representation and the shape of a final settlement remains very, very wide. Violence has soured the atmosphere, and so a quick move to negotiations is quite unlikely. And in the absence of either a minimum of good will or any movement to close the gap, a high visibility American initiative we think has little basis on which to stand.

If we were to stop here, the situation would, I think, be gloomy indeed. But we are not going to stop with the status quo. We are engaged, as I mentioned a moment ago, we will remain engaged, and we will work to help create an environment to launch and sustain negotiations. This will require tough but necessary decisions for peace by all of the parties. It will also require a commitment to a process of negotiations clearly tied to the search for a permanent settlement of the conflict. When Prime Minister Shamir visited Washington, he indicated that he shared our view that the status quo was unacceptable. He brought an idea for elections to, in his words -- and I quote -- "launch a political negotiating process," close quote, which would involve transitional arrangements and final status. The Prime Minister made clear that all sides would be free to bring their preferred positions to the table, and that the negotiated outcome must be acceptable to all.

The United States welcomed these Israeli ideas and undertook to see whether it could help in creating an atmosphere which could sustain such a process. Just last week, the Israeli Cabinet approved a more detailed version of the Prime Minister's proposal indicating Israeli Government positions on some but not all of the issues which are involved. The Israeli proposal is an important and very positive start down the road toward constructing workable negotiations.

The Israeli Government has offered an initiative and it has given us something to work with. It has taken a stand on some important issues, and this deserves a constructive Palestinian and broader Arab response. Much work needs to be done to elicit Palestinian and Arab thinking on the key elements in the process, to flesh out some of the details of the Israeli proposals, and to bridge areas where viewpoints differ.

Both sides, of course, are going to have to build political constituencies for peace. Each idea, proposal or detail should

be developed, if I may say so, as a deal maker, not as a deal breaker. It may be possible to reach agreement, for example, on the standards of a workable elections process. Such elections should be free and fair, of course, and they should be free of interference from any quarter. Through open access to media and outside observers, the integrity of the electoral process can be affirmed, and participation in the elections should be as open as possible.

It is therefore high time for serious political dialogue between Israeli officials and Palestinians in the Territories to bring about a common understanding on these and other issues. Peace and the peace process must be built from the ground up. Palestinians have it within their power to help define the shape of this initiative and to help define its essential elements. They shouldn't shy from a dialogue with Israel that can transfer -- (correcting himself) -- transform the current environment and determine the ground rules for getting to, for conducting, and, indeed, for moving beyond elections.

We should not hide from ourselves the difficulties that face even these steps here at the very beginning. For many Israelis it will not be easy to enter a negotiating process whose successful outcome will in all probability involve territorial withdrawal and the emergence of a new political reality. For Palestinians, such an outcome will mean an end to the illusion of control over all of Palestine, and it will mean full recognition of Israel as a neighbor and partner in trade and in human contact.

Ladies and gentlemen, we do not think there is a real constructive alternative to the process which I have outlined. Continuation of the status quo will lead to increasing violence and worsening prospects for peace. We think now is the time to move toward a serious negotiating process to create the atmosphere for a renewed peace process. Let the Arab world take concrete steps towards accommodation with Israel, not in place of the peace process, but as a catalyst for it.

And so we would say, "End the economic boycott. Stop the challenges to Israel's standing in international organizations. Repudiate the odious line that 'Zionism is racism'."

For Israel, now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a greater Israel. Israeli interests in the West Bank and Gaza, security and otherwise, can be accommodated in a settlement based on Resolution 242. Forswear annexation; stop settlement activity; allow schools to reopen; reach out to the Palestinians as neighbors who deserve political rights.

For Palestinians, now is the time to speak with one voice for peace. Renounce the policy of phases in all languages, not

just those addressed to the West. Practice constructive diplomacy, not attempts to distort international organizations, such as the World Health Organization. Amend the covenant. Translate the dialogue of violence in the intifada into a dialogue of politics and diplomacy. Violence will not work. Reach out to Israelis and convince them of your peaceful intentions. You have the most to gain from doing so, and no one else can or will do it for you. Finally, understand that no one is going to deliver Israel for you.

For outside parties, in particular the Soviet Union, now is the time to make new thinking a reality as it applies to the Middle East. I must say that Chairman Gorbachev and Foreign Minister Shevardnadze told me in Moscow ten days ago that Soviet policy is changing. New laws regarding emigration will soon be discussed by the Supreme Soviet. Jewish life in the Soviet Union is also looking better, with students beginning to study their heritage freely. Finally, the Soviet Union agreed with us last week that Prime Minister Shamir's election proposal was worthy of consideration.

These, of course, are all positive signs. But the Soviets must go further to demonstrate convincingly that they are serious about new thinking in the Arab-Israeli conflict. Let Moscow restore diplomatic ties with Israel, for example. The Soviets should also help promote a serious peace process, not just empty slogans. And it's time for the Soviet Union, we think, to behave responsibly when it comes to arms and stop the supply of sophisticated weapons to countries like Libya.

Ladies and gentlemen, I said at the beginning of these remarks that the Middle East had approached a turning point. I believe that this region, which is so full of potential, will not remain immune from the changes which are sweeping the rest of the world. These changes began with the quest for democracy, for individual freedom, and for choice. Long ago, of course, Israel chose this path. And long ago, the American people decided to walk with Israel in her quest for peace and in her quest for security.

The policy I have described today reaffirms and renews that course. For our part, the United States will move ahead steadily and carefully, in a step-by-step approach designed to help the parties make the necessary decisions for peace. Perhaps Judge Learned Hand expressed it best when he said, "We shall have to be content with short steps, but we shall have gone forward if we bring to our task patience, understanding, sympathy, forbearance, generosity, fortitude, and above all, an inflexible determination." Thank you all very, very much.

(END TEXT)

Attached is a corrected copy of Secretary Baker's
speech to AIPAC, delivered on May 22. Please
discard the copy previously sent to you.

21.5.80

21.5.80

BAKER OUTLINES U.S. POSITION ON MIDEAST PEACE
(Text: May 22 address to AIPAC)

Washington -- Secretary of State Baker, in a comprehensive speech to the American Israel Political Affairs Committee (AIPAC) May 22, outlined the U.S. position on the Middle East peace process. Baker said, "The U.S. believes that any comprehensive peace settlement through negotiation in the Middle East must be based on the United Nations Security Council resolutions 242 and 338."

He emphasized that such negotiations "must involve territory for peace, formal recognition and security for Israel and all of the states of the region and the political rights of the Palestinian people."

Baker said that the key to the success of such negotiations is that they must be conducted directly between the parties involved in the conflict. He also said that convening an international peace conference on the Middle East conflict would be "useful at an appropriate time, but only if it did not interfere with or replace or in any way be substituted for direct talks between the parties."

Baker called on the Israelis to "Reach out to the Palestinians as neighbors who deserve political rights", and on the Palestinians to "Reach out to Israelis and convince them of your peaceful intentions."

Following is an unofficial transcript of the as-delivered text of Baker's speech to the 30th annual AIPAC policy conference:

(BEGIN TEXT)

Thank you. Thank you, ladies and gentlemen. Thank you very much. Thank you very much, Ed, for that very generous introduction. Ladies and gentlemen, I don't know whether you know this or not, but Ed Levy (president of AIPAC) is a terrific tennis player. I first ran into him in December of 1980 right after we had been fortunate enough to win the presidential election contest, and I was taking a vacation down in Jamaica and had the good fortune of running into Ed and his wife down there and we enjoyed some good tennis.

I thought for a moment there Ed, when you mentioned Lee Atwater and what he was going to say about the most important thing to know about me, I thought he was going to tell you that perhaps the most important thing to know about me was that one of the first people I hired for the Reagan White House in 1980 was Lee Atwater. (Scattered laughter.)

But I'm very pleased, ladies and gentlemen, to have the opportunity to be here with you today, and to address one of the best attended conferences in a city of well-attended conferences. That I think testifies to your interest as American citizens in our foreign policy, and I applaud that. It also, I think, testifies to AIPAC's effectiveness in presenting the views of American supporters of Israel.

I am pleased that my son Jamie Baker was able to be here with us today. He's a practicing lawyer here in Washington, D.C. There's one other person I would like to take just a moment to introduce you to. He's well known to many of you. Ambassador Dennis Ross, who is head of the policy planning department of the State Department.

Dennis is just back from the Middle East, as a matter of fact.

Vice President Quayle, who met with Wan Li May 22, told reporters that, "We support the advancement of democracy, freedom and human rights around the world. We certainly hope that the public demonstrations that have gone on in China, that continue, will be successfully concluded without any violence."

Popadiuk said Bush has been receiving briefings on the demonstrations from General Scowcroft, "and I would assume that in the process of the national security briefing that he receives on a daily basis, the president is kept abreast of the situation."

He said he is "not aware of the president privately communicating" with the Chinese leadership, adding, "We have made our views known through the embassy." He said the embassy did not counsel the Beijing government on what steps it should take but repeated U.S. support for "freedom of speech, of assembly, and of the press. We urge restraint, and that the Chinese government be as forthcoming as possible in order to see more democratization and to see a peaceful resolution of the issue."

Popadiuk rejected a reporter's attempt to compare Bush's counsel of restraint in China with his call for Panama's people to do anything to oust Manuel Noriega. Pressed on whether Bush considered Noriega worse than China's communist government, he said each situation was to be judged on its own.

Popadiuk said Bush's schedule, which originally showed a tennis match with Wan, has been changed. In view of the situation in China, a tennis match was deemed "inappropriate at this time," he explained.

SOUTH AFRICAN POLICY REVIEW SET --

Asked if the Bush administration will undertake a review of its policy toward South Africa, Popadiuk replied: "The administration's review of foreign policy has been twofold. One has been functional -- in terms of areas such as arms control, international economics, et cetera. The other has been geographic -- Africa, Asia, Latin America.

In some cases, obviously, these two overlap, the functional and geographic overlap in arms control and the Soviet Union, for example. So in (that) roundabout way, the answer to your question is 'yes,' that the overall African continent policy will be reviewed. I don't know the status of that review at this time."

ITALIAN SCHEDULE UNCHANGED --

Bush plans substantive discussions later in the week with Italian Prime Minister De Mita, who resigned last week. Popadiuk noted De Mita will remain "in charge" during Bush's forthcoming visit to Italy. According to news reports, it may take weeks for Italy to form a new coalition government.

NNNN

As I came back -- as I left Brussels to come back to the United States following the trip to Moscow, Dennis and several other high level officials went to the Middle East to continue to work the problem there, and to work along the lines that I'm going to discuss in just a few moments.

I know, ladies and gentlemen, that you're here because you believe in the political process. Your effectiveness is well known. I know you're here because you believe, as well, in the public policy process, which of course is a corollary to the political process. That's really why I'm here, although I have to tell you that it was not always thus for me. For the first 22 or so years after I got out of law school, I was too busy trying to make it in the competitive atmosphere of a major Houston, Texas, lawfirm to have any time for politics or public policy. But I was a pretty good expert on what was wrong with this country, and what was wrong with my state of Texas. And I used to gripe and moan a lot about it, and one day, my wife said -- she said, "You know, you have no reason to complain because you're not willing to roll up your sleeves and get your hands dirty and do something about what you think is wrong."

I thought about that, and I concluded that she was right, and one thing led to another, and sooner or later, I found myself running for statewide office in the state of Texas, and this was back in the days when Texas was a solidly Democratic state. We had only elected one Republican statewide since the Civil War. But nevertheless, I was out there pitching the message to the people of Texas that if you want to make a difference, you better get involved. And I never will forget one really hot summer afternoon in a bar in Amarillo, Texas. And you might say, what in the world were you doing in a bar, and it's a good question. But the answer is that if you were a Republican running in Texas in those days, you would talk to anybody who would listen. I found

a few people who would listen in that bar, and I was really laying into them about getting involved. And I concluded my speech by saying that, in fact, the two foremost problems facing the State of Texas that day were ignorance and apathy. And I leaned over and I said, "What do you think about that, sir?" And this grizzled old rancher sitting there at the bar looked over his beer and he looked up at me and he said, "Well, now, I'll tell you, Sonny," he said, "I don't know and I don't care." So the point, I think, of that is, you do know and you do care, and that's why you're here and that's why you're involved, and we applaud that.

You know, it's been said that AIPAC manages to bring together the Executive and the Congress in a way that they might not normally associate. I'd agree with that. And I would add only that we have a name for such coming together, we call it "bipartisanship." And American bipartisan support for Israel is a great and an enduring achievement, not only for AIPAC, not only for Israel's supporters, but also, above all, for America's national interest. There have been many, many analyses of the US-Israeli relationship over the years, and most of them begin with the fact that we share common values of freedom and of democracy. That is the golden thread in the tapestry of United States-Israeli ties, and there are -- if I might suggest it -- other strands as well.

Ed mentioned some of what I did in the Reagan administration, but

let me tell you that I was proud to work in that administration -- an administration that recognized the importance of United States-Israeli strategic cooperation; an administration that I think gave fiber and sinew to our strategic partnership. I am also proud to have had a small part to play in the historic Free Trade Agreement, which might well become a model for other nations. I really think we probably would not have gotten home on the Canadian-U.S. Free Trade Agreement had we not had a U.S.-Israel Free Trade Agreement.

The President believes -- President Bush believes, and I believe, that on these issues there can only be one policy, and that is a policy of continuity. American support for Israel is the foundation of our approach to the problems -- the very, very difficult problems of the Middle East. This support has become all the more important as we approach what I think is a critical juncture in the Middle East.

For many years, we have associated that region with either the vanished glories of ancient history or the terrible cost of modern conflict.

But now, I think the world is changing. We've seen longstanding problems in other regions begin to abate. The President spoke last week of promising and hopeful, even though incomplete, developments in the Soviet Union. Everywhere, there is a quickening consciousness that the globe is being transformed through the search for democracy, the spread of free enterprise and technological progress. And of course, nowhere is that more true, as we meet here today, than in the People's Republic of China.

The Middle East should be able to participate fully in these new developments. Oftentimes we think of the region as a place full of precious resources, such as oil and minerals. But the area's most precious resource, if we really stop and think about it, is the lives of its people. And that is the stake. Are the peoples of the Middle East going to safeguard their most precious resource? Are they going to join the rest of the changing world in the works of peace? Or is this region going to pioneer in conflict once more, through the proliferation of chemical weapons and ballistic missiles?

The people of Israel are vitally concerned with these questions. Israel, of course, is a vigorous democracy. Israelis are among the world's leaders in communications, electronics and avionics, the new technological revolutions. And Israel understood long ago that the most important of her natural resources is the skill and the intelligence of her people. This is the wider context in which we and Israel must consider the peace process. The outcome is of vital concern both to Israel's future and for our vision of a free and peaceful world.

Not so long ago, we marked a decade of the Camp David peace accords. That occasion reminded us not only of how far we have come, but of how much further we have to go. I would like to report to you that we and Israel have taken some important steps forward. Before Prime Minister Shamir visited Washington, we had called for some Israeli ideas on how to restart the peace process. We did so based on our conviction that a key condition for progress was a productive United States/Israeli partnership. And I believe that the best way to be productive is through consultation rather than confrontation.

Let me assure you that we were not disappointed. The Prime Minister will, I'm sure, forgive me if I divulge to you a conversation

at our very first meeting. The Prime Minister said, in preparing for his visit, he had studied President Bush and me, just as he suspected that perhaps we had studied him. I had been described by the media as an "ever-flexible pragmatist." The Prime Minister, he said, had been described as an "inflexible man of ideological principle."

Then the Prime Minister volunteered that in his view the journalists were wrong, and they were wrong in both cases. "Yes," he said, "I am a man of principle, but I am also a pragmatist who knows what political compromise means." And he said that it was clear that I, although a pragmatist, was also a man of principle, and that principle would guide my foreign policy approach.

Needless to say, I didn't disagree with the Prime Minister. If ever an opening statement achieved its goal of establishing a strong working relationship, this one did. I think it's fair to say that we understood each other to be pragmatists, but pragmatists guided by principle.

As we approach the peace process together, we understand Israel's caution, especially when assessing Arab attitudes about peace. I don't blame Israel for exercising this caution -- its history, and indeed its geopolitical situation, requires it. At the same time, I think that caution must never become paralysis. Ten years after Camp David, Egypt remains firmly committed to peace, and Arab attitudes are changing. Egypt's readmission into the Arab League on its own terms and with the peace treaty intact, I think is one sign of change. Evolving Palestinian attitudes are another.

Much more needs to be done, to be demonstrated that such change is real, but I don't think that change can be ignored even now. This is surely a time when, as the Prime Minister said, the right mix of principle and pragmatism is required.

As we assess these changes, United States policies benefit from a long-standing commitment to sound principles, principles which have worked in practice to advance the peace process. Now, let me mention some of those principles for you.

First, the United States believes that the object of the peace process is a comprehensive settlement achieved through negotiations based on United Nations Security Council Resolutions 242 and 338. In our view, these negotiations must involve territory for peace, security and recognition for Israel and all of the states of the region, and Palestinian political rights.

Second, for negotiations to succeed, they must allow the parties to deal directly with each other face to face. A properly structured international conference could be useful at an appropriate time, but only if it did not interfere with or in any way replace or be a substitute for direct talks between the parties.

Third, the issues involved in the negotiations are far too complex and the emotions are far too deep to move directly to a final settlement. Accordingly, some transitional period is needed, associated in time and sequence with negotiations on final status. Such a transition will allow the parties to take the measure of each others performance, to encourage attitudes to change and to demonstrate that peace and coexistence is desired.

Fourth, in advance of direct negotiations, the United States and no other party inside or outside can or will dictate an outcome. That is why the United States does not support annexation or permanent

Israeli control of the West Bank and Gaza nor do we support the creation of an independent Palestinian state. I would add here that we do have an idea about the reasonable middle ground to which a settlement should be directed. That is, self-government for Palestinians in the West Bank and Gaza in a manner acceptable to Palestinians, Israel and Jordan. Such a formula provides ample scope for Palestinians to achieve their full political rights. It also provides ample protection for Israel's security as well.

Following these principles, we face a pragmatic issue, the issue of how do we get negotiations underway.

Unfortunately, the gap between the parties on key issues such as Palestinian representation and the shape of a final settlement remains very, very wide. Violence has soured the atmosphere, and so a quick move to negotiations is quite unlikely. And in the absence of either a minimum of good will or any movement to close the gap, a high visibility American initiative we think has little basis on which to stand.

If we were to stop here, the situation would, I think, be gloomy indeed. But we are not going to stop with the status quo. We are engaged, as I mentioned a moment ago, we will remain engaged, and we will work to help create an environment to launch and sustain negotiations. This will require tough but necessary decisions for peace by all of the parties. It will also require a commitment to a process of negotiations clearly tied to the search for a permanent settlement of the conflict. When Prime Minister Shamir visited Washington, he indicated that he shared our view that the status quo was unacceptable. He brought an idea for elections to, in his words -- and I quote -- "launch a political negotiating process," close quote, which would involve transitional arrangements and final status.

The Prime Minister made clear that all sides would be free to bring their preferred positions to the table, and that the negotiated outcome must be acceptable to all.

The United States welcomed these Israeli ideas and undertook to see whether it could help in creating an atmosphere which could sustain such a process. Just last week, the Israeli Cabinet approved a more detailed version of the Prime Minister's proposal indicating Israeli government positions on some but not all of the issues which are involved. The Israeli proposal is an important and very positive start down the road toward constructing workable negotiations.

The Israeli government has offered an initiative and it has given us something to work with. It has taken a stand on some important issues, and this deserves a constructive Palestinian and broader Arab response. Much work needs to be done to elicit Palestinian and Arab thinking on the key elements in the process, to flesh out some of the details of the Israeli proposals,

and to bridge areas where viewpoints differ.

Both sides, of course, are going to have to build political constituencies for peace. Each idea, proposal or detail should be developed, if I may say so, as a deal maker, not as a deal breaker. It may be possible to reach agreement, for example, on the standards of a workable elections process. Such elections should be free and fair, of course, and they should be free of interference from any quarter. Through open access to media and outside observers, the integrity of the electoral process can be affirmed, and participation

in the elections should be as open as possible.

It is therefore high time for serious political dialogue between Israeli officials and Palestinians in the Territories to bring about a common understanding on these and other issues. Peace and the peace process must be built from the ground up. Palestinians have it within their power to help define the shape of this initiative and to help define its essential elements. They shouldn't shy from a dialogue with Israel that can transfer -- (correcting himself) -- transform the current environment and determine the ground rules for getting to, for conducting, and, indeed, for moving beyond elections.

We should not hide from ourselves the difficulties that face even these steps here at the very beginning. For many Israelis it will not be easy to enter a negotiating process whose successful outcome will in all probability involve territorial withdrawal and the emergence of a new political reality. For Palestinians, such an outcome will mean an end to the illusion of control over all of Palestine, and it will mean full recognition of Israel as a neighbor and partner in trade and in human contact.

Ladies and gentlemen, we do not think there is a real constructive alternative to the process which I have outlined. Continuation of the status quo will lead to increasing violence and worsening prospects for peace. We think now is the time to move toward a serious negotiating process to create

Let the Arab world take concrete steps towards accommodation with Israel, not in place of the peace process, but as a catalyst for it.

And so we would say, "End the economic boycott. Stop the challenges to Israel's standing in international organizations. Repudiate the odious line that 'Zionism is racism'."

For Israel, now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a greater Israel. Israeli interests in the West-Bank and Gaza, security and otherwise, can be accommodated in a settlement based on Resolution 242. Foreswear annexation; stop settlement activity; allow schools to reopen; reach out to the Palestinians as neighbors who deserve political rights.

For Palestinians, now is the time to speak with one voice for peace. Renounce the policy of phases in all languages, not just those addressed to the West. Practices constructive diplomacy, not attempts to distort international organizations, such as the World Health Organization. Amend the covenant. Translate the dialogue of violence in the intifada into a dialogue of politics and diplomacy. Violence will not work. Reach out to Israelis and convince them of your peaceful intentions. You have the most to gain from doing so, and no one else can or will do it for you. Finally, understand that no one is going to deliver Israel for you.

For outside parties, in particular the Soviet Union, now is the time to make new thinking a reality as it applies to the Middle East. I must say that Chairman Gorbachev and Foreign Minister Shevardnadze told me in Moscow 10 days ago that Soviet policy is changing. New laws regarding emigration will soon be discussed by the Supreme Soviet. Jewish life in the Soviet Union is also looking better, with students beginning to study their heritage freely. Finally, the Soviet Union agreed with us last week that Prime Minister Shamir's election proposal was worthy of consideration.

These, of course, are all positive signs. But the Soviets must

go further to demonstrate convincingly that they are serious about new thinking in the Arab-Israel conflict. Let Moscow restore diplomatic ties with Israel, for example. The Soviets should also help promote a serious peace process, not just empty slogans. And it's time for the Soviet Union, we think, to behave responsibly when it comes to arms and stop the supply of sophisticated weapons to countries like Libya.

Ladies and gentlemen, I said at the beginning of these remarks that the Middle East had approached a turning point. I believe that this region, which is so full of potential, will not remain immune from the changes which are sweeping the rest of the world. These changes began with the quest for democracy, for individual freedom, and for choice. Long ago, of course, Israel chose this path. And long ago, the American people decided to walk with Israel in her quest for peace and in her quest for security.

The policy I have described today reaffirms and renews that course. For our part, the United States will move ahead steadily and carefully, in a step-by-step approach designed to help the parties make the necessary decisions for peace. Perhaps Judge Learned Hand expressed it best when he said, "We shall have to be content with short steps, but we shall have gone forward if we bring to our task patience, understanding, sympathy, forbearance, generosity, fortitude, and above all, an inflexible determination." Thank you all very, very much.

(END TEXT)
NNNN

כ"ה באייר תשמ"ט
30 במאי 1989
סימוכין ת-4-688

שיחת רוה"מ עם השגריר בראון

30/5/89

בראון:

חזר זה עתה משהיה של למעלה משבוע בושינגטון, אין לו הוראות מיוחדות, מטרת הפגישה לדון במספר נושאים חשובים שעל סדר היום. נפגש הבוקר עם שהח' ארנס שוחח עמו בין השאר גם על נאום בייקר ונגעו גם בלבנון. בשבוע האחרון היה בניו-אינגלנד, הבין שבאותו הזמן התקיימה ישיבת קבינט מיוחדת בנוגע ללבנון, ארנס אמר לו שהענינים בינתיים נרגעו קמעא. שוחח עם שהח' גם על ועידת הפסגה בקזבלנקה. מבקש לדווח לרוה"מ שביקורי ארנס ורביין בושינגטון היו טובים. קטע את הלווי של רבין בפנטגון כדי לרוץ ולשמע את נאום בייקר בוועידת אייפאק, הועידה היתה מרשימה, כ- 2000 נוכחים. המשיך אח"כ ללוות את רבין בפגישותיו האחרות בושינגטון. כשהאזין לנאום בייקר העריך התגובות הצפויות, נראה לו שצפוי קיץ חם, קרא את תגובת שהח' ארנס בכנסת לדברי בייקר וכן מודע לפגישת רוה"מ עם סנטור דה-קונסיני, מקווה שדה-קונסיני העביר המסר שמובארק ביקשו להעביר לרוה"מ, מובארק ביקש ממנו למסור לרוה"מ שאין מקום לחשש שעקב חזרת מצרים לליגה הערבית תשתנה עמדתה לגבי הסכם ההגנה הבין-ערבי. מושינגטון דווח לו שמובארק עמל קשה בפסגה למען היוזמה וביקש למסור לרוה"מ שהדלת פתוחה להמשך היוזמה.

רוה"מ:

אין בארצנו סודות לאחר קריאת העתונים אתה יכול להתעדכן במתרחש כאן. מודה שהתערער בטחונו לגבי העמדה של הממשל בנוגע ליוזמה. מיד לאחר חזרתו מארה"ב היה ברור לו שהיוזמה זכתה לתמיכת ארה"ב והנה בהמשך החלו פרשנויות שונות ליוזמה ועתה נאום המזכיר. השמועות נמשכות וכן היה מכתב הנשיא לוועידת הפסגה. לא ברור תוכן ופשר המסר לפסגה. בנוגע להחלטות הפסגה קיימות פרשנויות רבות, מה שמענין אותנו זה להבהיר עמדתה הברורה של ארה"ב שעתה היא לא ברורה דיה. הנשיא מבקר עתה באירופה, מניח אמנם שהנושא המרכזי אינו מז"ת, אך מעריך שהנושא נידון. בביקוריו בבריטניה ובספרד רוה"מ נוכח שדברי המזכיר נקלטו ונלקחים בחשבון. התבטאות המזכיר לא תרמה גם למתרחש בארץ, בפני רוה"מ ניצבים מספר קשיים פנימיים וההתבטאות ודאי לא מסייעת בפתרוןם.

בראון:

מוסר שהמזכיר שלח שדרים לשברנדזה, למזכ"ל האו"ם ולאירופאים בתמיכה מלאה ביוזמה. בושינגטון נמסר לו שהוראות דומות נשלחו לשגריריהם במדינות ערב לגיוס תמיכה ערבית ביוזמה.

בפגישות הנשיא עם רבין ובפגישות שהח' ארנס גם עם צ'ייני, קוויל ובקונגרס התגובה היתה חיובית. המזכיר חושב שהוא נשא נאום טוב ומאוזן הוא כמובן מודע לתגובות השגרירות ואייפאק אך הוא מחזיק בדיעה שהנאום היה מאוזן.

השגריר מבין שהביטוי GREATER ISRAEL יצר בעיה, מודע שביטוי כזה לא מופיע בכתובים ודאי לא במסמכי הקמת ממשלת האחדות או במסמכים רלוונטים אחרים. בשיחתו היום עם שהח' ארנס הבהיר לו שהדלפת דבריו בנושא ההתנחלויות שהיו כמובן רגישים ביותר גרמו לבעיה, בהזכירו ענין ה- SELF GOVERNING התכוון להגדרה הנמצאת בלאו הכי בהסמכי קמפ-דיוויד.

שהח' טען כנגד העובדה שבנאום לא הוזכרה ירושלים ושאין בנאום אזכור לגבולות בטוחים ומוכרים. חזר לשגרירות וקרא שנית הנאום - לדעתו ענין גבולות בטוחים ומוכרים הוא כל-כך עקרוני ובסיסי שודאי לא היתה כל כוונה להשמיטו.

רוה"מ:

ישנן שמועות האומרות שבחוגים קרובים למזכיר יש המוכנים לתמוך ברעיון של מדינה פלסטינית הקשורה בקונפדרציה עם ירדן.

הנוסחא שלו - שהדיונים בדבר הסדר הקבע לא ילוו בתנאים מוקדמים. כך שכל צד יהיה ראוי להציג הצעותיו. מדובר בהצעה הוגנת, לא מדובר בצעד טקטי, זאת ההצעה הריאלית ביותר. ברגע שנתחיל להתווכח על פרטי הסדר הקבע נפגע בסיכוי להתקדם. זאת הסכנה שבפניה אנו ניצבים עתה. נאום המזכיר תרם לסכנה זאת. רוה"מ מבין שמבחינתו הניח המזכיר שהנאום מאוזן, זה משגה לחפש גישה מאוזנת ביננו לבין אש"פ אנו UPSET עקב גישה זו, אנו הרי היוזמים של התכנית המדינית הנמצאת על המדוכה.

אנו לא מחפשים נוסחה סתמית, אנו הרי מחפשים שנים רבות אפשרויות לקדם תהליך השלום בלא הצלחה והנה לפנינו תכנית מדינית הנתמכת ע"י שתי המפלגות הגדולות, תכנית שזכתה לתמיכה רוב הכנסת ונתמכת ע"י הצבור. שום תכנית לא תצליח בלי תמיכה שכזאת. עתה התבטאות המזכיר ערערה המצב. מספר אנשים במפלגתו מתנגדים לתכנית. במידה ויד המתנגדים תיגבר התוצאות האפשריות הן הקמת קואליציה צרה או בחירות חדשות שפרושן החמצת ההזדמנות הנוכחית ו- SETBACK לתהליך השלום.

בראון:

בכל הכנות רוצה להבהיר שכוונות המזכיר היו טובות, הוא תומך מאד ביוזמה, הדבר האחרון שהוא מעונין בו שהסצנריו הנ"ל יתרחש.

המסר כאמור הועבר גם למדינות ערב, מסר רוה"מ דומה למסרים של רבין וארנס בושינגטון - להתרכז בהסדר הביניים ולהמנע מלגעת בהסדר הקבע.

רבין השיב בושינגטון בחיוב כשנשאל אם שוחח עם פלסטינים בנוגע ליוזמה. בפגישתו עם נציגי יו"ש אחד מראשי העיריות הודה שהבחירות ב- 1976 היו חופשיות ודמוקרטיות ואחד מנציגי הקבוצה העזתית אמר לו שקשה להם לשאת את נטל המנהיגות הנדרשת מהם. ארה"ב תמשיך במאמציה לשכנע הפלסטינים, קרא דיווח של הקונכ"ל על שיחתו עם פיסל

אל-חוסיני, ניסה לשכנעו לתמוך ביוזמה וחוסיני התיחס בעיקר למעצרים ולמאסרים של פלסטינים.

נושא זה בעייתי, כפי שרוה"מ, רבין וארנס נוכחו בביקוריהם בושינגטון. ארה"ב מקווה שהמצב ישתפר ושהאלימות תקטן. רוה"מ הביע בפני השגריר בזמנו דאגתו מהמצב ואמר שאולי יהיה צורך לנקוט באמצעים להרגעת המצב. ממשלת ארה"ב מקווה שהאלימות תצומצם וכמובן מודעים לאחרייתו כרוה"מ בנושא. אך לאור הספקולציות על אפשרות נקיטת אמצעים קשים יותר כמו גרושים, השגריר מקווה שצעדים אלו לא ינקטו.

הזכיר שדניס רוס בדיווחיו על הפגישות עם הפלסטינים סיפר שהם הביעו דאגתם מפני אפשרות נקיטת אמצעים נוקשים יותר והוא מקווה שזה לא יקרה. סיפר שרבין סיפר על התעללויות של פלסטינים בגופות הרוגים פלסטינים מודע גם לתקריות של יריות של פלסטינים על כוחות הבטחון.

בראון מדגיש שדבריו אלו נאמרים על דעתו בלבד, אין לו הוראות מושינגטון בנושא. אך בשהיתו בושינגטון נוכח שהנשיא, המזכיר וצ'ייני מאד מקווים שהאווירה תשתפר ושמעגל האלימות יקטן. כל זאת כמובן תוך זה שמודעים היטב לתנאים הקשים בשטח, לאחריות הכבדה ולנטל שגורמת עתונות חופשית.

בנושא התנחלויות מבקש למסור לרוה"מ שלאחר פגישת רבין עם הנשיא, כאשר רבין המשיך לפגישה עם סקורפט הנשיא קרא לו ומסר לו דאגתו האישית בנושא זה. בראון מודע להנחיות רוה"מ וארנס אף שאל אותו הבוקר באירוניה האם הוא מעוניין שרוה"מ יצהיר בפומבי בנושא. כמובן שאינו מצפה לכך. המדובר בנושא רגיש ביותר ומקווה שהעניין יטופל בצורה שלא תגרום לבעיה ביחסים בין המדינות. מודע כמובן לעובדה שלנושא הסטוריה ארוכה.

רוה"מ:

יש לנו אינטרס משותף והוא להתקדם בנושא ישוב הסכסוך. יש לבחון הדברים מנקודת מבט זאת. אינו בוחן ענינים מזויות אחרות (פוליטיות ואחרות) אלא שופט הנושא ע"פ האינטרס הלאומי בלבד.

בראון:

כמובן שמעוניין לסייע בקדום האינטרס המשותף.

יוסי בן-אהרן ואלי רובינשטיין מצטרפים.

רוה"מ:

עצתי - צריך להיות ברור לכל הצדדים בסכסוך, לצד הערבי ולצד היהודי שהיוזמה שלנו היא "המשחק היחיד בעיירה" ואם יש ענין כנה להתקדם יש לתמוך בה באופן מלא, בלי כל הסתייגויות ובלי רמזים שונים ובלתי ברורים. גישה זאת תוכל לסייע בשכנוע הצד הערבי לגלות גישה יותר ריאלית. ארה"ב יכולה לסייע ע"י נאום, שגור אגרות ואמצעים אחרים להפצת עמדתה שזאת הדרך היחידה.

בראון:

גם ארנס ורבין הדגישו זאת.

רוה"מ:

אם הערבים מעריכים שבאפשרותם להשפיע על היוזמה באמצעות צעדים שונים זה מזיק ומרפה את ידי התומכים ביוזמה בישראל.

בן-אהרן:

לרוה"מ בעיה פנימית קשה וכדי שיוזמתו תזכה בתמיכה על ארה"ב לאמץ עמדה של תמיכה ברורה ביוזמה.

רובינשטיין:

ראשית עיתוי ההצהרה היה גרוע ביותר. שנית נפגענו מהאזון בין ישראל לאש"פ, יש כבר המשך אתמול ב"ניו יורק טיימס" מאמר הקובע שמתחיל עידן חדש במדיניות ארה"ב במז"ת וחוזרים למדיניות מאוזנת.

רוה"מ:

כאשר חזרתי מארה"ב עמדת ארה"ב היתה ברורה לי, היה ברור שהיוזמה נתמכת ע"י ארה"ב ויש סיכוי שתזכה גם לתמיכת מדינות נוספות, והנה ההצהרה והתקפות המחבלים גרמו להחמרת המצב, יש דבורים על פגיעה ביציבות הממשלה. מספר מאמרים בעתונות רמזו אף שמטרת ההצהרה היתה לגרום להפלת ממשלת שמיר.

בראון:

שטויות.

רוה"מ:

יש צורך כאמור בהצהרת תמיכת אמריקאית ברורה וחד-משמעית ביוזמה, זה ישפר המצב.

בן-אהרן:

מניח שארה"ב ביקשה תמיכת מדינות נאטו ביוזמה בוועידת נאטו.

בראון:

ספרתי לפני כן לרוה"מ שראיתי העתקי מברקים לשברנדזה ולחברות נאטו המביעים תמיכה מלאה ביוזמה ומבקשים סיועם בשכנוע מדינות ערב לתמוך בה.

בן-אהרון:

מבקש לראות אגרת בוש לפסגה הערבית. לצערנו לפני כל ועידת פסגה ערבית נוהגת ארה"ב לצאת בהצהרה או לנקוט בצעד פרו-ערבי בתקווה לסייע לעמדתם אך בסופו של חשבון הג'סטטה רק גורמת לנזק.

רוה"מ:

רוה"מ גונזלס סיפר לי על שיחות שקיים עם מנהיגים ערביים. מספר מנהיגים אמרו לו, באופן פרטי כמובן, דברים חיוביים על ישראל כולל נכונות להכיר בה, אך הוסיפו הסתייגות שמוכנים לכך רק במסגרת של צעד ערבי כולל. נוצר מצב שבכוח אסד או קדאפי לטרפד כל מהלך.

בראון:

אין לו ענין להגן על הצהרת קזבלנקה, אך מזכיר העובדה שיש אזכור ל- 242 ול- 338. בהמשך לדברים ששמע מהנשיא ומהמזכיר שואל אם רוה"מ יכול לפרט יותר נושא הבחירות. הוא מודע לתשובה שניתנה עד עתה אך תשובה זאת יוצרת בעיה בושינגטון. חוזר ומדגיש תמיכתם ביוזמה. שמע מבייקר בפומבי ובאופן פרטי והנשיא אמר זאת גם לרבין שהם מאד מוטרדים מהאלימות המוקרנת על מסכי הטלוויזיה והנשיא הדגיש בפני רבין שאינו רוצה שיעזוב ושינגטון בהנחה שהוא לא מוטרד מזה. אנו מסתובבים סביב נושאים אלו. מבקשים שישראל תפרט המודאליטיס (כפי שביקש בייקר במכתבו לארנס).

רוה"מ:

פרוט שכזה לא יסייע, סיוע ליוזמה אפשרי במידה והאלימות תפסק לתקופה מסוימת, אך זה תלוי בערבים. האלימות גורמת לכך שמספיק שחייל ישראלי אחד נפגע והאווירה בארץ משתנה.

רובינשטיין:

הצבור בארץ לא יכול לסבול המשך הפגועים הללו.

בן-אהרן:

עתה אין סיכוי להכנס לדיון בנקודות אלו, אם יחול שינוי באוירה...

רוה"מ:

עשינו מאמץ מיוחד, צריך להכיר בזאת, ארה"ב צריכה לתמוך ביוזמה בכל הלב ואז הערבים יבינו שאין אלטרנטיבה אחרת. הפלסטינים המקומיים - פיסל אל חוסיני ואחרים הם מאד קיצונים, הם אומרים שלא יפסיקו האינתיפדה עד שתהיה להם מדינה, הם צריכים לדעת שזה בלתי אפשרי, זה לא יקרה לעולם.

בראון:

לדעתם הפסקת האינתיפדה עתה מסוכנת משום שמניחים שיתקשו לחדשה, חוששים מאבוד המומנטום והקלפים שבידם.

רוה"מ:

אין בזאת אמת, תמיד ניתן לחדש זריקת אבנים. הם אינם מעוניינים להפסיק משום שמשוכנעים שבידם אמצעי טוב ללחוך על ארה"ב ובאמצעותה על ישראל. ערפאת הרי אומר שהאינתיפדה תמשך עד שיגיע לירושלים. הם חייבים להבין שדרך זאת לא תצליח. אנו ביחד צריכים להבהיר להם זאת, אין אלטרנטיבה, אני מבין זאת אך אני לא בטוח שבוושינגטון מבינים היטב עמדתנו. אנו לא בנויים להכנע לאלימות אך אנו "רכים" במו"מ.

בראון:

קמפ-דיוויד דוגמא לאפשרויות שניתן להשיג במו"מ.

רוה"מ:

לא בלחצים ולא באלימות.

רובינשטיין:

צריך תמיכה צבורית ליוזמה והצבור לא יתמוך בכניעה ללחצים ולאלימות.

רוה"מ:

גם אם תקום ממשלת מערך הם לא יוכלו להכנע לאלימות, זאת אשליה.

רובינשטיין:

הדרך היחידה המוליכה למו"מ רציני היא באמצעות ממשלה רחבה בעלת תמיכה צבורית. כל ממשלה אחרת תהיה חלשה מדי מכדי להתמודד עם הנושא. מבקש הערכתו למניעים להצהרת בייקר.

בראון:

בעת ביקורו בארץ שמעתי מרוס התבטאות שיש צורך בנאום טוב בנושא ואולי ועידת אייפאק היא ההזדמנות הנאותה, כמובן שהמזכיר קרא נאום שהוכן עבורו.

רובינשטיין:

שהח' אמר בכנסת שאולי יש צורך שבייקר יקבל תדרוך יסודי בנושא ישראל.

בראון:

יש צורך שיבקר בישראל.

בן-אהרן:

קיסינג'ר סיפר בזמנו שלאחר שביקר בארץ הובהרו לו נקודות רבות שלא היה מודע להן טרם הביקור.

רשם : דוד גרנית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 20563

* תאריך : 26.05.89

* ** נכנס סודי ביותר

* דף 1 מתוך 3
* עותק 1 מתוך 12

* **
* **
* **

* חוזם: 5,20563

* אל: המשרד

* יעדים: מצב/1772

* מ-: ווש, נר: 610, תא: 250589, חז: 1600, דח: ב, סג: סב

* תח: @ גס: צפא

* נד: @

א/ת

* סודי ביותר/בהול

* ח.ר.ב.

* סמנכל צפא ופרנ

* לשכת שהח

* לשכת רהמ

* להלן מפגישה הבוקר עם דניס רוס :

* 1. בפתח דברי ציינתי כי באתי לראותו כדי להביע את
* השגותינו ודאגתנו הרבה מהדברים שנאמרו על ידי המזכיר
* בפני אייפ'ק ביום ב'. חזרתי על הדברים שמסרתי לו
* טלפוניית לפני יומיים כשדר בע'פ מרה'מ למזכיר
* שעיקרו שרה'מ סבור היה כי הוסכם ביניהם שחילופי
* דברים פומביים ומתן פרסום לנושאים בהם לא קיימת
* הסכמה אינם מועילים ביחסי שתי המדינות וליחסי האמון
* הצריכים לשרור בין ישראל לארה'ב.

* להלן ההתנחלויות הרי המסרים שהועברו על ידם אלינו
* מוכרים לנו היטב ועמדתם ידועה לנו, חבל רק שראו צורך
* להחריף את העימות הפומבי בענין. הוספתי כי אני תמה
* על הסגנון החריף של נאום המזכיר, על עיתויו ועל כך
* שהוא מהווה ביטוי לחוסר רגישות להלכי הרוח בישראל.
* אין נוהגים כך בבת ברית ולא היה מקום להפתיענו
* בדברים אלה יומיים בלבד לאחר פגישותיו של המזכיר עם
* שרה'ח.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * *
* 2 דף * מתוך 3
* עותק 1 * מתוך 12
* * *

*הנושא שבו צריכים אנו להתרכז עתה- ונראה שקיימת על
*כך הסכמה - הינו קידום יוזמת השלום הישראלית ולא
*מובן לנו מדוע צריך היה לצאת בהצהרה כפי שיצא בייקר
*שרק מסיתה את תשומת הלב מהדיון בצעדים כיצד לקדם את
*היוזמה לנושא של ההסדר הסופי. אם כווננו הדברים
*לאזניהם של מתכנסי הועידה בקזבלנקה כי אזי צריך
*לזכור שגם בישראל קיימות רגישויות ובעיות פוליטיות.
*כן ציינתי כי שמנו לב שבנוסח דבריו אין התייחסות
*לעמדה המסורתית של האמריקאים כי אין לצפות לשובה של
*ישראל לגבולות 67 וכי ישראל זכאית לגבולות בטוחים
*ומוכרים. כמו כן הוספתי, אין כל התייחסות לירושלים
*המאוחדת כבירת ישראל.

*2. רוס השיב כי הנאום נישא כדי להבהיר עמדת הממשל
*בנושא התהליך וכי בין יתר המטרות עמדו בפניהם ההשגות
*והספקות שהועלו על ידי בני השיח הערבים שבאיזור :
*המצרים, הפלשתינאים והירדנים, המטילים ספק בנכונותה
*של ישראל ללכת מעבר להסדר ביניים, יחד עם זאת, הדגיש
*רוס, כי עיקר התביעות האופרטיביות הופנו אל הערבים
*והפלשתינאים ומציע שנקרא שוב חלקים אלה בנאום.
*לדבריו, הכינו נאום שהינו שילוב של עקרונות ואלמנטים
*פרגמטיים יחדיו ורואים בנאום הצהרה מדינית רצינית :
*'SERIOUSPOLICY STATEMENT', אך אין הוא מסכים שיש
*כאן אלמנטים חדשים אשר לא היו ידועים לנו קודם. אין
*למזכיר מסר לשדר מרוה'מ. הם מסכימים לכך שלא היו
*צריכים להפתיענו ולמסור מבעוד מועד על עיקרי נאומנו
*של המזכיר ומודים כי לא העריכו נכונה התגובה החריפה
*לדברי בייקר. לא היתה כל כוונה לתת הצהרה אנטי-
*ישראלית, או נאום אשר יביא למתח ביחסי שתי המדינות.
*הם חוזרים ומדגישים לכל השואלים כי יש לקרוא הנאום
*על כל מרכיביו. עוד מדגישים הם כי זהו נאום אנליטי
*ולמעשה אין בו אלא חזרה על עמדתו המסורתית של הממשל
*הקודם - שטחים תמורת שלום.

* * *
*על יסוד שיחותיו בארץ אמר רוס כי חזר והדגיש באזני
*המצרים, הפלשתינאים והירדנים כי מצא גישה
*קונסטרוקטיבית מאד לגבי יישום רעיון הבחירות, אך כי
*אתרש עוד עבודה רבה להעלאת הנושא מהדרג הטכני
*לפוליטי.

דף 3 מתוך 3
עותק 1 מתוך 12

* כדי להדגיש בפני כולם שאין שינוי בעמדה האמריקאית
* הרי הם חוזרים ואומרים שאופרטיבית היוזמה היחידה שיש
* לדון בה ולקדם אותה היא היוזמה הישראלית. זהו הישג
* לא מבוטל של הממשל הזה שמספר חודשים בלבד לאחר
* כניסתו הוריד את נושא הועידה הבינ"ל מסדר היום וכולם
* יודעים שעמדת ארה"ב היא לגייס תמיכה ליוזמת השלום של
* ארה"מ. אנו אומרים כי איננו רואים כל אלטרנטיבה אחרת,
* אלא לנקוט מדיניות צעד אחר צעד בבחירות כמוצע על ידי
* ישראל.

* ככל הגורמים, האירופאים, הסובייטים, הערבים ללא יוצא
* מן הכלל אומרים לנו כיום לשתף את אש"פ בבחירות
* ואנחנו חוזרים ואומרים לא, מפני שישראל לא תהיה
* מוכנה לשבת עם אש"פ.

* ייתכן שאכן לא היו מודעים לרגישויות הפוליטיות
* בישראל אך מאמין שהדברים שנאמרו אתמול מפי דוברת
* מחמ"ד על תמיכה "עם כל הלב" ביוזמת ישראל הבהירו
* שוב מידת המחויבות שלהם ליוזמה.

* בביקורו הקרוב של המזכיר באירופה (היוצא יחד עם
* הנשיא לכינוס נאט"ו), יעשה נסיון לגייס תמיכת
* האירופאיות ליוזמה הישראלית. אין הוא יודע מה תהיינה
* התוצאות ואם יסרבו לעשות זאת במסגרת נאט"ו יחזרו
* לנושא במסגרת ההכנות לקראת ועידת המתועשות בראשית
* יולי.

* ארד

* חו

* תפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור

1952

THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO TWO SECTIONS, THE FIRST OF WHICH DEALS WITH THE GENERAL PRINCIPLES OF THE THEORY AND THE SECOND WITH THE APPLICATION OF THESE PRINCIPLES TO THE PROBLEMS OF THE THEORY.

THE SECOND PART OF THE REPORT IS A DETAILED ACCOUNT OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

THE THIRD PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

THE FOURTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

THE FIFTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

THE SIXTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

THE SEVENTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

THE EIGHTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A PARTICULAR ASPECT OF THE THEORY.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

21485

* תאריך : 27.05.89 *

* דף 1 מתוך 5 *

* עותק 3 מתוך 12 *

** נכנס סודי ביותר *

**

**

*

* חוזם: 5,21485 *

* אל: המשרד *

* יעדים: בטחון/1149 *

* מ-: ווש, נר: 673, תא: 260589, זח: 2300, דח: ב, סג: סב *

* תח: @ גס: צפא *

* נד: @ *

אמל

* סודי ביותר/בהול *

ח.ר.ב

ח.ר.ב

ח.ר.ב *

* אל: לשכת שהבט *

* דע: לשכת ראש הממשלה, לשכת שר החוץ *

* מאת: השגריר, וושינגטון *

* פגישת שר הבטחון עם הנשיא בוש. השתתפו בייקר, צ'ייני
* סקוקרופט, סוננו, השגריר בראון, דניס רוס.

* מצידנו: מנכ"ל בטחון, נספח צה"ל והחמ'.

* 1. הנשיא פתח בדברי ברכה וציין כי הוא שמח לפגוש שוב
* את שר הבטחון ומעוניין לשמוע השקפותיו על ההתפתחויות
* האחרונות ועל החלטת הממשלה בנושא הבחירות בשטחים
* ויוזמת השלום של ישראל.

* אמר כי ארה"ב מאד מעוניינת לסייע לתהליך כדי להביא
* לקידומו. בהמשך ציין הנשיא כי היו לו פגישות טובות
* עם רוהמ' שמיר, עם הנשיא מובארק ועם המלך חוסיין.

* 2. 'אינני רואה כרגע מהלך ברור וחד משמעי שארה"ב
* היתה יכולה ליזום. הייתי רוצה לשמוע את דעתך על המצב'.

* 3. שר הבטחון לאחר דברי נימוסין ציין כי ראשית עלינו
* לקיים את כווננו הצבאי, את יכולת ההתרעה שלנו ואת היתרון

* תאריך : 28.02.75

* מ"מ : 2

* שם : אריה

מ"מ : 2

ל"ד

* מס' : 28415, 2

* מס' : 28415

* מס' : 28415

* מס' : 28415, מס' : 28415, מס' : 28415, מס' : 28415

* מס' : 28415

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 5 *
* עותק 3 מתוך 12 *

*האיכותי. הוא מקווה שארה'ב תמשיך לסייע לנו גם
ב-1991 ברמה שהיתה נהוגה עד עתה.
*במקביל, ברצוננו להשיג שלום ולעשות כל הדרוש כדי
*שנוכל לחיות בשלום עם הפלשתינאים. יוזמת השלום שהתקבלה
*על ידי הממשלה מתמודדת עם בעיות אלו ושר הבטחון ציין
*את עיקרי היוזמה ובמיוחד את הנקודה הרביעית בה -
*נושא הבחירות.

*השאלה המרכזית אמר שר הבטחון היא כיצד להתחיל את התהליך.

*היינו רוצים שמצרים וירדן תנקוטנה ביוזמה ותעודדנה
*את הפלשתינאים בשטחים, שבהם אנו רואים את הפרטנרים
*ל'מומ', שיתחילו ב'מומ'.

*4. ההתקוממות נתנה להם SELF RESPECT אך גם
*מושג על המחיר הגבוה שעליהם לשלם עבור ההתקוממות.
*הם יותר מכל האחרים הסובלים והנאבקים ולכן הם
*מוכנים להתקדם. השאלה המרכזית כיצד ליצור התנאים לתחילת
*ה'מומ' ללא פחד וחשש מגורמים ערבים ואשפ'.

*5. המומ' איתם לא יהיה קל. אנו יכולים ליצור התנאים
*הדרושים ל'מומ' אך חשוב שהפלשתינאים ירגישו שהם יכולים
*לעשות מה שדרוש לאינטרסים שלהם. לא כולם יבואו אך
*אנו סבורים שארה'ב וישראל צריכות לעשות מאמץ משותף
*להביא את הפלשתינאים ל'מומ'. במקביל הפלשתינאים צריכים
*לקבל מסר ברור ביותר שבאלימות לא ישיגו דבר. חשוב
*שהפלשתינאים ישמעו מארה'ב מהאירופאים ומאחרים מסר
*חד משמעי שישנה כאן הזדמנות הוגנת להביא לסיום המצב
*הנוכחי ללא התחייבות לגבי צורת ההסדר הסופי ושכל
*אחד מהצדדים יהיה רשאי לשמור על האופציה שלו להסדר
*הסופי.

*6. ה-INTERLOCK בין הסדר הביניים להסדר הסופי הוא
*לוח הזמנים.
*יהיה דרוש הרבה אומץ כדי להתגבר על האיבה.
*זה לא דומה למצב בסיאול אך בביג'ין. כאן מדובר בסכסוך
*בין שני עמים.

*שר הבטחון אמר שכאשר פגש אישים פלשתינאים מהשטחים
*אחרי החלטת הממשלה, אמר להם כי הצעה הישראלית היא
*נדיבה יותר מאשר כל הסדר או שלטון שיהיה להם תחת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 5 *
* עותק 3 מתוך 12 *

* המצרים או הירדנים. *

* 7. הנשיא בוש: 'האם יש איזה דיאלוג עם הפלשתינאים
*מה עם המומ?' האם מצאת אצלם איזו שהיא התלהבות?
*אני יודע שאשפ' נגד התהליך ולכן ככל שהבחירות שאתם
*מציעים תראנה אמיתיות יותר, חופשיות יותר ופתוחות
*להשתתפותם של כולם - יש סיכוי שהענות תהיה טובה יותר'.

* 8. רבין: 'פגשתי משלחת מיו'ש ועזה, אישים בולטים
*ביותר ביניהם הידועים באהדתם לאשפ'.
*ביניהם היה גם מנהיג שהיה עצור במשך מספר חודשים על
*ידינו. הם אמרו שללא אור ירוק מטוניסיה לא ניתן יהיה
*להשתתף בבחירות. אינני סבור שאשפ' יסכים עם הליכה
*לבחירות. מצרים לא לוחצת עליהם. היא תהיה זהירה מאד
*בפסגה הערבית - המתקיימת עכשיו, הראשונה בה הם משתתפים
*אחרי 11 שנה. אמרתי לפלשתינאים שהם תמיד דחו הפתרונות
*שהוצעו להם. אנו היהודים ידענו תמיד לקבל פתרונות
*גם אם היו חלקיים, כמו הכרזת בלפור, החלטת החלוקה
*וכד'.

* 9. על ארה'ב ועל ישראל להסביר להם כי זו הצעה הוגנת
*ואל להם לדחותה.
*אינני חושב שרצוי עתה להיכנס לפרטי ההצעה, את זאת
*צריכים לדחות לשלב מאוחר יותר.
*באשר למהות הבחירות ב-1976 היו לנו בחירות לעיריות
*ואלה היו דמוקרטיות. גם הערבים מודעים לכך.
*אם הערבים יסכימו עקרונית לבחירות ואח'כ' יבקשו לדעת
*פרטים נוספים, או יסכימו בתנאים מסוימים - אז יהיה
*מקום לדון בפרטים אלו.
*אך רק לאחר שנקבל הסכמתם העקרונית. לעסוק בפרטים עתה
*יהיה זה בלתי מעשי ובזבוז זמן. אנו רוצים להתחיל
*בתהליך, אנו מרגישים שיש כאלה מבין הפלשתינאים שרוצים
*להתחיל בתהליך אך יש גם כאלה הרוצים לטרפדו. הפלשתינאים
*צריכים להבין שאנחנו רציניים ביוזמה וכן שאלימות
*לא תוביל לשום מקום'.

* 10. הנשיא בוש: 'האם תוכלו להבהיר בפני כל העולם
*מי יהיו המשתתפים בבחירות? ככל שתוכלו להצביע על
*אתהליך עם פתיחות רבה יותר כן תוכלו לשכנע את דעת
*הקהל בעולם כי מדובר בתהליך שראוי לתמוך בו'.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 4 מתוך 5 *
* עותק 3 מתוך 12 *

*
* 11. הוסיף ושאל: 'מה לגבי המודליטיס?'
* יתכן ששאלות אלה מצביעות על דרך החשיבה האמריקאית
* אך חשוב להדגיש חופש הביטוי, חופש התעמולה - מה לגבי
* כל אלה?'.
*

* 12. שר הבטחון: 'השאלה המרכזית היא האם הם יכולים
* ללכת לבחירות נגד רצונם של מדינות ערב ואשפ' - ולא
* שאלת המודליטיס. כבר היום רבים מהם מופיעים בטלויזיה
* הישראלית ואומרים שאשפ' הוא שמייצג אותם, או שהוא
* הנציג הלגיטימי היחיד של הפלסטינאים ואין אנו עוצרים
* אותם ואין נוקטים נגדם בצעדים. ישנה מפלגה בישראל
* שהמצע שלה הוא לנהל מומ' עם אשפ' והקמת מדינה פלשתינאית
* לצדה של ישראל. זה המצע של המפלגה הקומוניסטית. לכן
* השאלה המכרעת היא כיצד להתגבר על הפחד של הפלסטינאים
* על ידי עדוד שיקבלו ממנהיגים ערביים, ולא החשש שהבחירות
* לא תהיינה חופשיות ודמוקרטיות'.
*

* 13. הנשיא בוש: 'מובארק לא רוצה להכנס לעניין ואף
* חוסיין אינו רוצה להיות מעורב. הם רוצים הבטחה שהבחירות
* אינן סוף הדרך - וכן הבהרות לאן הפתרון יוביל'.
*

* הם רוצים הבטחה שכל מי שיבחר אכן ינוהל עמו מומ'.
*

* 14. המזכיר בייקר ציין כי לפני שיסכימו לבחירות רוצים
* הערבים פרטים נוספים.
*

* 15. רבין: דרושה הסכמה עקרונית. אם תבוא הסכמה כזאת
* יוכלו לדרוש הבהרות. גם במדיניות חוץ יש צורך בהתמקחות.
*

* 16. המזכיר בייקר הגיב בחיוב להערה אחרונה זו.
*

* 17. הנשיא העלה את נושא לבנון וציין שהוא מודאג ומוטרד
* ממצב הנוצרים במדינה זו.
* ביקש לשמוע דעתו של שר הבטחון.
*

* 18. רבין השיב כי בשנתיים האחרונות הסורים סבלו כשלונות
* רבים. נכשלו בנסיונם להבטיח בחירת נשיא בלבנון ועתה
* יש שתי ממשלות בלבנון, שני צבאות. והוא מאמין שגנרל
* אעון החריף יתר על המידה את מהלכיו נגד הסורים והביא

2/2
87-607

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary

For Immediate Release

May 24, 1989

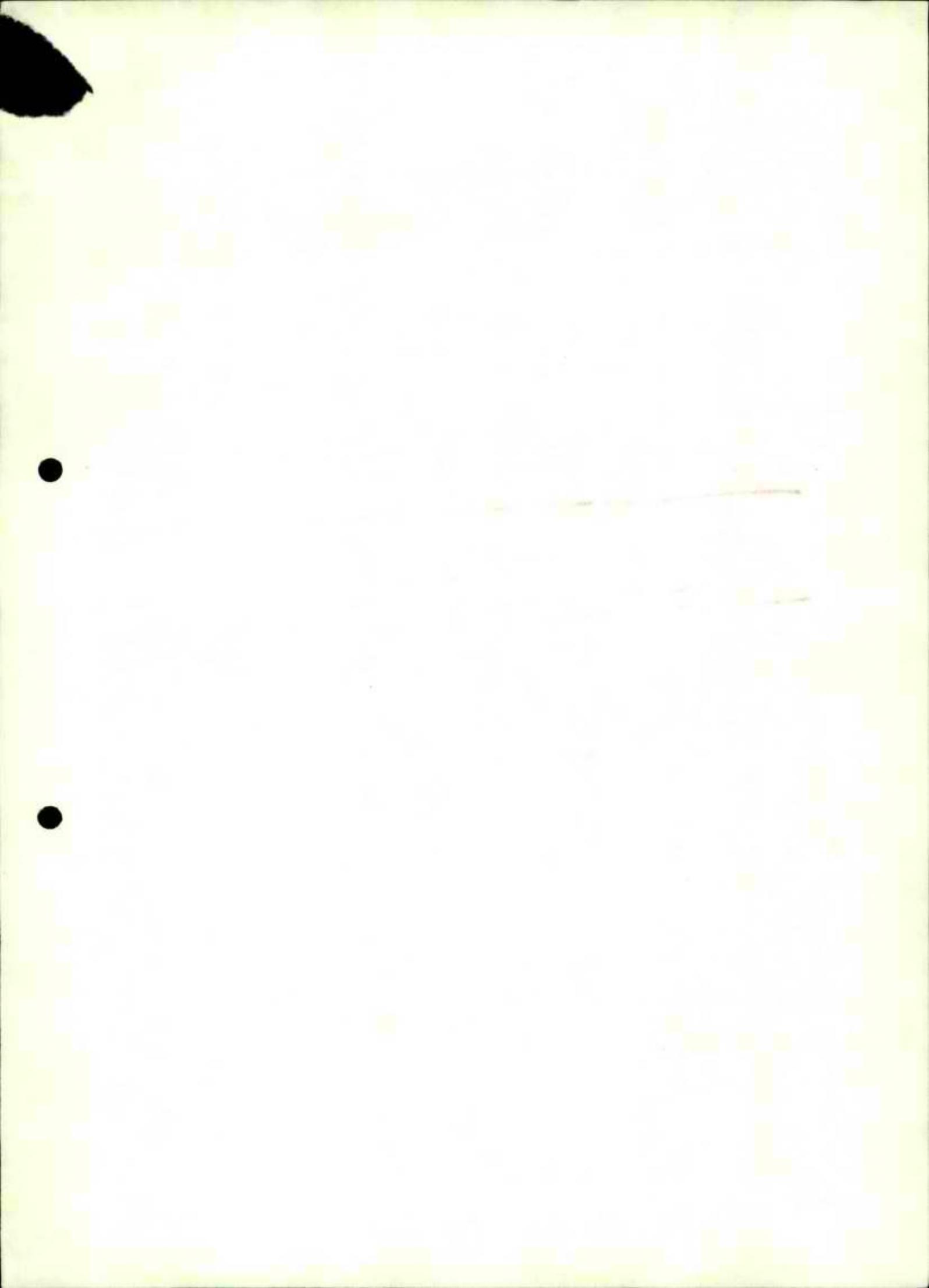
STATEMENT BY THE PRESS SECRETARY

The President just completed a productive half-hour meeting with Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin. President Bush reaffirmed the U.S. commitment to a close relationship with our long-term friend and strategic partner Israel. Toward this end, the President made clear his determination to provide Israel with the resources necessary for its security.

The two leaders also discussed the situation in the West Bank and Gaza. The President told Defense Minister Rabin that the recent elections proposal put forward by the Government of Israel constitutes an important contribution to a process that has the potential to bring about negotiations leading to a comprehensive settlement consistent with Israeli security and Palestinian political rights. The President noted that the Israeli elections proposal gives us something to work with, and we are now looking for a constructive Arab response to it. The President also voiced his deep concern over the escalating violence in the occupied territories and expressed the strong hope that all parties would exercise maximum restraint.

###

2/2

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: גלוי		כתובת: 10
תאריך וזמן העבר: 26 במאי 1989 08:15		אל: מצפ"א
כס' פרוק: הפסד:		דע: מצרים, מזח"יים
651		פאת: ק/ק לקונגרס

ביה"ב: ועדת החוץ - חוק כספי סיוע חוץ (הרשאות)

1. ביום ג' 23/5 קיימה מליאת ועדת החוץ ישיבת ה-MARK-UP הראשונה שלה ושמעה טיכומים מפי יושבי ראש ועדות המשנה.
2. ביום ד' 24/5 החלה הועדה ב-MARK-UP של החוק וקיימה שתי ישיבות. במהלכן הוטכם כבר על 3 ה-TITLES הראשונים (מחון סה"כ 13): TITLE I - סיוע כלכלי; TITLE II - סיוע צבאי; TITLE III טרור בינ"ל וסמים.
3. הועדה תחדש עבודתה ביום ד' ה-31/5.
4. להלן הערות לנושאים שמענייננו:

TITLE I - סיוע כלכלי

א) נושא הסיוע האזרחי (ESA) הופרד (ב-CHAPTER נפרד) מהסיוע לפיתוח (DA). הסעיף נקרא עתה: "סיוע במצבים כלכליים פוליטיים מיוחדים". הנשיא מוסמך להגיש סיוע (חחת סעיף זה) למדינות ואירגונים כדי לקדם יציבות כלכלית או פוליטית. (רצ"ב הנוסח החדש).
 ב) המילטון הגיש שורה של תיקונים אשר עיקרם הקטנת ה-ESA בסך של 1 בליון \$ (מ-3.419 בליון \$ ל-2.419 בליון \$) והעברתם ל-DA (הגדלה מ-1.223 בליון \$ ל-2.223 בליון \$) בכך פגע בעיקר במצרים. (ראו בהמשך).
 נציג הנמשל, ברתולומיאו אשר נשאל לעמדתם בנוגע לתיקוני המילטון מסר כי הנמשל *VERY STRONGLY OPPOSE IT* שכן הנהלך ישנה דרכי ביצוע המדיניות של הנמשל.

התפתח דיון בין הקונגרסמנים לבין ברתולומיאו כאשר חלקם טוענים שרוב המדינות מעונינות ב-DA ואילו ברתולומיאו טוען שאין הדבר כך ולהערכתו התיקון לא ישיג מטרתו

תפוצה: 36 ישיבות, משרד, רמה, מחנה, אגף, מחנה, הוצרה, מצפ"א, אילינוי
 36 ישיבות, משרד, רמה, מחנה, אגף, מחנה, הוצרה, מצפ"א, אילינוי

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחיות:
כתובת: 10		סוג:
אל:		תאריך וזמן העור:
דצ:		פס' פרוק: הפסרד:
פאת:		651

ולא ישיג הגדלת הוצאות ה-DA. הסביר כי הוצאת כספים ב-DA מחייבת הצדקת הפרוייקטים והוא אינו יודע אם יוכלו להצדיק כל פרוייקט שכיוונו עונה על קני המידה של ESF. כלומר, ייתכנו פרוייקטים חשובים שנפסידו.

לגומרסינו - האם תיקון המילטון (כולל קיצוץ ב-ESA למצרים והעברת אותו סכום ל-DA) ישפיע על מדינות והסכמי קייד?

ברתולומיאו - יחכן שחיה השפעה בכל הקשור למאזן בין הסיוע ששתי המדינות מקבלות.

המילטון - זוהי טענה חמורה; מצרים מקבלת סיוע במידה רבה בגלל הסכמי קייד. התיקון יחייב את מצרים לעשות מה שהיא צריכה לעשות, היינו תכנון ופיתוח לטווח הארוך במקום השקעת הכספים בתקציב שלה. לכן אינו מקבל עמדת הממשל.

מל לויין - הסכים עם עמדת המילטון ודחה טענת הממשל. אם תיקון זה יסכן הסכמי קייד כי אז משהו לקוי בהסכמים אלה. אם הנושגל רואה השפעות שליליות בתיקון אזי יש לו ספקות רציניים לגבי יכולת הממשל TO ADMINISTER הסכמים אלו.

ברתולומיאו - הבהיר כי התכוון לגישתה הפוליטית של ארה"ב לקייד.

קרוקט - (שאינו במנה על "ידידינו" הגדולים) - מבין מדברי ברתולומיאו, בהתייחסו לקייד, שהתיקון יפריע למאזן בין ישראל למצרים. מנטה כבר שנים להבין מדוע צריך להשמר מאזן זה. מה הכוונה בכלל למאזן.

ברתולומיאו - EQUAL TREATMENT אולי מילה טובה יותר ממאזן. התיקון יכול להזיק להסכמים (DETRIMENTAL TO THE ACCORDS) אבל אינני אומר שהסכמי קייד יכולים להתמוטט בקלות.

תפוצה:

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק"י: 3
סוג:		כתוב: 10
תאריך וזמן מעור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
651		פאת:

קרוקט - האם עפ"י הסכמי ק"ד, כל אימת שמעלים הסיוע לישראל, צריכה להיות העלאה מקבילה גם למצרים ?

ברתולומיאן - לא.

מל לויין - הודה על התבהרה. באם עפ"י הסכמי ק"ד, הקונגרס איננו יכול להפנות המשאבים. האם קיימת הגבלה מסויימת לכך הכתובה בהסכמי ק"ד ?

ברתולומיאן - לא.

(2) להלן התיקונים הנוספים של המילטון (הנוגעים לענייננו):

מצרים - הקטנת הסיוע האזרחי (ESA) מ-815 מליון \$ ל-315 מליון \$ והעברת ה-500 מליון \$ ל-D.A. (פרוייקטים הטעונים אישור אמריקני).

ירדן - הקטנת הסיוע האזרחי (ESA) מ-35 מליון \$ (כפי שהחליטו בשלב מוקדם יותר של ה-MARK-UP בועדת המשנה לאירופה והמזחיית) ל-18 מליון \$ והעברת 17 מליון \$ (הנוחרים) ל-DA. (פרוייקטים).

שורת התיקונים של המילטון התקבלה ברוב גדול בועדה.

TITLE II - סיוע צמאי

א. יוון - תורכיה

הקונגרסמן ברומפילד, יחד עם הקונגרסמנים יטרון, גילמן, סנו ופיהן הגישו שני תיקונים בנושא (רצ"ב) אשר נדונו יחד, למרות שהתיקון השני נוגע לפרק האיזורי -

TITLE VIII

תפוצה:

שגרירות ישראל / אוסינגטון
טופס פרוק

דף: 4
כתובת: 10

דתיפות:

סוג:

תאריך וזמן תעבור:

אל:

פס' פרוק:

הפסרד:

651

דע:

פאת:

1) שימור היחס של 7:10 בעודפי ציוד שיועברו ליוון ותורכיה כמדינות נאטו במזרח ים התיכון.

2) שריון היחס (RATIO) של 7:10 בין יוון לתורכיה כך שיוון וקבל 350 מיליון \$ ותורכיה לא יותר מ-500 מיליון \$.

התפתח דיון ארוך וסוער בנושא כאשר ברומפילד (שהציג התיקונים), ויטרון, גילמן, סנו ופיהן תמכו ביוונים והשמיעו ביקורת כלפי התורכים. ואילו סולרז ניהל את המאבק למען התורכים ונתמך באופן מפתיע ע"י דן בורטון הרפובליקני, המילטון ופאסל (שהתנגדו לשריון היחס) ולארי סמית.

התיקון הראשון לגבי מזרח הים התיכון עבר ברוב גדול וללא כל בעיות.

הוטיקון השני הוכשל ונפל. תוצאות ההצבעה 14:14 שמשמעותן אי קבלת התיקון. התומכים בתיקון (ביוונים) - ברומפילד, גילמן, סנו וליץ (הרפובליקנים) ו-וולפה, ייטרון, טאדס, גיידנסון, דימלי, פיהן, וייס, אקרמן, אואנס ומקלוסקי (הדמוקרטים).

הגתנגדים לתיקון (התומכים בתורכים) - סולרז, פאטל, המילטון, קוסטמאיר, קלרק, בוסקו לארי סמית (הדמוקרטים) ו-מילר, גוט, דה-ויין, ביירויטר, הייד בורטון ומאירס (הרפובליקנים).

יוזמי התיקון שהצעתם נפלה (בעיקר ברומפילד) ביקשו להגיש תיקון נוסף ולהצביע מיד ולאחר חילופי דברים עם סולרז עוכנו לזווות הדיון המחודש בנושא כאשר תגיע הועדה לטיפוח בפרק האיזורי TITLE VIII.

תפוצה:

דחילות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 5
סוג:		מתוך: 10
תאריך וזמן תעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
651		פאת:

(ב) פגזי אורניום מדולל לפקיסטן

לארי סמית - הגיש הצעת תיקון לכלול גם בשתיא 1990-1991 את פקיסטן בין המדינות הרשאיות לרכוש פגזים מאורניום מדולל שכן כלולה כבר ברשימה בשתיא 1989 עפ"י חריג שרשמה ועדת ההקצבות למען פקיסטן בשנתיים האחרונות (נבריק כל כך בנפרד).

3.1
קונגרס.

e.f.

תפוצה:

ESP - 'MAY '70

6/10

651

19 "CHAPTER 3—ECONOMIC SUPPORT ASSISTANCE

20 "SEC. 1301. ASSISTANCE UNDER SPECIAL ECONOMIC, POLITI-
21 CAL, AND SECURITY CONDITIONS.

22 "Under special economic, political, or security condi-
23 tions, the national interest of the United States may require
24 economic support for countries in amounts which could not be
25 justified under section 1201. In such cases, the President is
1 authorized to furnish assistance to countries and organiza-
2 tions in order to promote economic or political stability. Such
3 assistance shall be furnished, to the maximum extent feasible,
4 consistent with the four basic objectives set forth in section
5 1102 and the purpose and authorities specified in sections
6 1201(c) and (d).

H

H

3/22/89-1/12
-1 ON 1/12

Amendment offered by Mr. Broomfield, Mr. Yatron,
Mr. Gilman, Ms. Snowe, and Mr. Feighan

Page 183, strike lines 8-15, in their entirety and insert in lieu thereof the following:

"(e) MAINTENANCE OF MILITARY BALANCE IN EASTERN
MEDITERRANEAN.--

"(1) UNITED STATES POLICY.--The Congress intends that excess defense articles be made available under this section consistent with the United States policy, established by section 841 of the International Cooperation Act of 1989, of maintaining the military balance in the eastern Mediterranean.

"(2) MAINTENANCE OF BALANCE.--Accordingly, the President shall ensure that, over the three-year period beginning on October 1, 1989, the ratio of--

"(A) the value of excess defense articles made available for Turkey under this section, to

"(B) the value of excess defense articles made available for Greece under this section, closely approximates the ratio of--

* X

8
10

651

"(i) the amount of foreign military financing provided for Turkey, to

"(ii) the amount of foreign military financing provided for Greece.

"(3) EXCEPTION TO REQUIREMENT.--This subsection shall not apply if either Greece or Turkey ceases to be eligible to receive excess defense articles under subsection (a)."

* *

2
2001-1111
01 1170

651 7/10

(Amendment to Title VIII)

Amendment offered by Mr. Broomfield, Mr. Yatron,
Mr. Gilman, Ms. Snowe, and Mr. Feighan

Page 485, after line 14 add the following new section:

"SEC. 844. FOREIGN MILITARY FINANCING FOR GREECE AND TURKEY.

"(a) Amount of assistance.--Of the amounts made available for foreign military financing under Title II, Chapter 2 of the Foreign Assistance Act of 1961, \$350,000,000 shall be available only for Greece for each of fiscal years 1990 and 1991, and not more than \$500,000,000 shall be available for Turkey for each such fiscal year.

"(b) Terms of assistance.--Of the foreign military financing furnished subject to subsection (a) during each of fiscal years 1990 and 1991--

"(1) the ratio of the sum provided on a grant basis to the amount of total financing received by Turkey shall not exceed the comparable ratio of grant to total financing provided to Greece;

"(2) the ratio of the sum provided at concessional rates of interest to the amount of total financing provided

* \$

651 $\frac{10}{10}$

to Turkey shall not exceed the comparable ratio for assistance provided to Greece; and

(3) the average annual rate of interest on assistance provided at concessional rates of interest to Greece shall be comparable to the average annual rate of interest on the assistance provided at concessional rates of interest to Turkey.

* *

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 20488

* תאריך : 26.05.89 *

* ** נכנס

סודי ביותר

* דף 1 מתוך 1 *
* עותק 5 מתוך 28 *

* **
* **
* **

* חוזם: 5,20488 *

* אל: המשרד *

* יעדים: מצב/1774, מנמת/381 *

* מ-: ווש, נר: 603, תא: 250589, זח: 1400, דח: מ, סג: סב *

* תח: @ גס: צפא *

* נד: @ *

* סודי ביותר / מידי *

* אל: יועץ מדיני לשה'ח *

* דע: השגריר כאן *

* מאת: ציר - עודד ערן *

* נאום בייקר. *

* לדעתי יצא המרצע מהשק בכל הקשור לראיית הממשל את
* מהות פתרון הקבע. צריך לדעתי לקרוא המשפט בנאום
* בייקר המתייחס לנושא זה בהקשר לשיחתי עם דניס רוס
* (ראה מברק 121 מה-3.3) שגם הוא מזכיר את שני המונחים
* פדרציה וקונפדרציה. השלילה בנאום בייקר היא של מדינה
* פלשת'ינאית עצמאית. הוא לא שולל להערכת מדינה במסגרת
* רחבה יותר. הערכה דומה שמעתי אתמול מג'ון וולק
* (שהיה בעל הנייר שאותו מסרתי בעת שהותכם כאן) ואשר
* שוחח עם בייקר לפני כעשרה ימים.

* לב *

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן,
* בנצור, מצפא *

Handwritten signature/initials

דף: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון	לחפזות: מידדי
כתובת: 2	טופס פרוק 27	סוג: שמור
א: 5	מצי"א	תאריך וזמן חבור: 25 במאי 1989 16:45
ד: 2	ס/מקטי"ח, משהבי"ט משי"ב/ניו יורק - לידיעת מזכ"צ	כס' פרוק:
פאת: ק/ק לקונגרס	הפסלד:	טו 94 סז 519 631

פגישת שהבי"ט עם הסנטור רוקפלר

ב-23/5 נפגש שהבי"ט עם הסנטור רוקפלר. נכח עוזרו אירה וולף. מצי"א השתתפו: שגריר, ציר, הנספח הצבאי החדש, וש. ק. הקישור לקונגרס.

שהבי"ט - סיפר על מטרת ביקורו: עבודת משרדו - הבטחת הסיוע לישראל בשנה הבאה וקידום פרויקטים בטחוניים, ויזמת השלום הישראלית. סקר בפירוט יוזמת השלום, מניעה והצורך בפרטנר למיזם לשלום.

רוקפלר סיפר כי בעת ביקורו בישראל בחג המולד האחרון שוחח עם פלסטינים שאמרו לו שהיו מעוניינים לראות במצב שבו ערפת לא ידבר עבורם אלא הם ידברו עבור עצמם אולם אין להם אופציה כזו.

שהבי"ט - הדגיש כי כל נסיון לדון באלמנטים של היוזמה להסדר קבע לא יתרמו למאמצים לפתוח התהליך. חילוקי הדעות בין הצדדים גדולים מאד. עד שלא נניע התהליך לא יוצר אמון שיבנה בין הצדדים. (הביא דוגמת הסכמי הביניים עם מצרים). הרעיון העומד מאחורי היוזמה היא מדיניות של צעד אחר צעד ויש לתת לכך סיכוי. אינו צופה לתוצאות מיידיות ויחכן שתוך 3 עד 6 חודשים נוכל לדעת אם אכן ישנן תוצאות מדיניות.

רוקפלר - נראה לו שהדרך ארוכה מאד עד לסגירת הפערים בין הצדדים.

שהבי"ט - עמד על מידת התלות ההדדית (כולכלית למשל) שנוצרה בין שני הצדדים. לדוגמה - $\frac{1}{3}$ מה-GNP של יו"ש בא ממשכורות שמרוויחים הפלסטינים בישראל.

לשאלת רוקפלר סיפר שהבי"ט על הבעיות הנוכחיות (כולכליות ומדיניות) של ירדן. התעכב במיוחד על בעיית האבטלה שנוצרה סביב סיום המלחמה בין אירן לעירק ואי הזדקקותה של עירק לנמל עקבה.

רוקפלר - שאל על עירק לאחר סיום המלחמה ומה תעשה עתה עם 50 הדויזיות שלה.

שהבי"ט - הסיבות לאי פירוקן של חלק מהדויזיות ושמירתן לעת עתה, במהכונתן הנוכחית הן: -

א. עירק עדיין לא בטוחה לגבי גישתה של אירן כלפיה.

ב. עירק איננה מעוניינת להציף את שוק העבודה המקומי וליצור מצב של אבטלה.

תפוצה: 1. מ.א. 2. מ.א. 3. מ.א. 4. מ.א. 5. מ.א. 6. מ.א. 7. מ.א. 8. מ.א. 9. מ.א. 10. מ.א.

דמי פיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	2.
סוג:		2
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פברוק:		דצ:
הפסרד:		
94 519 631		פאת:

אנו מבינים שרק העובדים הזרים המצריים (כ-800 אלף מצרים עברו לעירק בזמן המלחמה) והירדנים יוחלפו בעירקים. פעולה כזו תגרום בודאי גם בעיות למצרים. (הכנסות מצרים מאזרחיה העובדים במדינות ערב מסתכלות בכ-2 ביליון \$ לשנה).
רוקפלר - אינני יודע מה תהיינה התוצאות (של יוזמת השלום) אולם אני מקווה
THAT YOU'LL STAND FIRM

פגישה זו באה להשלים את ביקורו של הסנטור בארץ אשר לא הספיק לראות אז את שהביט.
רוקפלר הביע הערכתו החמה לשר חיזק את ידו לגבי המשך פעילותו והודה לו על כי נאות לבוא אליו למשרדו בעת ביקור כה עמוס.

יהודה ורנאי דרנגר.
יהודה ורנאי דרנגר.

תפוצה:

דתימות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: שטר	טופס פרוק	כתוב: 3
תאריך וזמן חבירה: 1800 25 במאי 1989		אל: מצפ"א
כס' פרוק:		דצ: ע/מקטי"ח, משהבי"ט משי"ן (לידיעת מזכ"צ)
הפסד: 67 / 100	636	פאת: ק.ק. לקונגרס.

שהבי"ט - הסנטור וורנר (23:5)

1. שיחת שר הבטחון עם הסנטור ג'ון וורנר (בכיר המעוט בנועדה לשירותים המזויינים) חזרה על-פי-רוב על המתכונת ועל התוכן של השיחה שהוקיימה יום לפני כן עם הסנטור קרל לוין (דונח בנפרד).

2. נושאים מבצעיים

השר סיכם את שיחותיו עם מזכירי המדינה והחגנה לגבי רמת הסיוע והצביע על הפרוייקטים המשותפים (חץ, CL-NAS נעוד) שנידונו. להלן מהערות הסנטור:

(א) מלבד נושא ה-OFF-SET נראה שהנשגה תמימות דעים.

(ב) ידאג להמשך כספי מני"פ למדינות MNNA

(ג) הרפי: התעניין במיוחד במערכת זו. שאל לגבי הזרע התעניינה בה (הארמי)

וגם לגבי מטרת הבדיקה (FWE). אחד מעוזריו, בריאן דיילי, מסר שראה

סרט על הרפי ומזנובר. קמערכת מרשימה - היא דומה אמנם ל- TACIT RAINBOW

אך הספציפיקציות המבצעיות שלה טובות יותר, היא בגדר LOW COST

היא בייצור ומבצעה אצל צה"ל, ניתן להעמית 10 יחידות על משאית 5-טון, ועוד.

הצרה היא, הוסיף דיילי, קמערכת ה- TACIT RAINBOW נתמכה ע"י הסנטור סאם

נאן. לזאת העיר וורנר: לא חשוב - WE'LL GO FOR IT ANYHOW AND GIVE IT A SHOT

(ד) באשר לשתי"פ האסטרטגי, וורנר אמר שהוא חבר בוועדה המודיעין וידוע לו

שעניין זה מחקדם יפה. השר הזכיר את האימונים ברמת גדוד שנערכו בישראל

באפריל לבקשת מעקד הצי הששי, ונספח המיועד, בן-שושן, מסר על התרגילים

המשותפים עם צוללות חיל-הים. מכאן עברה השיחה למחקנים לצורך שיפוצים

שהסורים מציעים לסובייטים בנמל טרטוס. וורנר גילה עניין רב בנושא ואף

הוציא מפה ללמוד ההשלכות המידע.

..12

2 1 1 1 3 3

תפוצה: 25
 מה סן שיהי החל גמחה לשל ג/נשא
 מה סן שיהי החל גמחה לשל ג/נשא

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 3
תאריך וזמן חניון:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
100 538 636		כאח:

(ה) בתום קטע זה של תשיחה, ביקש נורנר לקבל "דרי" מצב" על כל המערכות
 והתכניות המעניינות אחרונות והבטיח לעקוב אחריהן באופן חיובי כפי שעשה
 בעבר.

(2) בנושאים אחרים
 נורנר התייחס לנאום בייקר במייד הנסיף תוך חינוך שהוא משאיר נושא זה לאחרים.
 הוא מעוניין בנושאים אחרים:

(א) האיום הצבאי
 בחשבה לשאלה בנושא זה, סקר השר המשך ההצטיידות של מדינות ערב (בעיקר
 עיראק, סוריה ולרב) עם נשק סובייטי (טנקים, מטוסים וטילים מכל הסודים).

(ב) נשק כימי
 כייב בחשבת לשאלת נורנר, הרחיב השר בנושא זה, בין היתר העיר שלמיטב
 ידיעתו הסובייטים אינם עוזרים לערבים לפתח ר"ג"כ כימיים, אך יש לסורים
 טילים המסוגלים לשאת רש"ק כימי. נורנר התעניין בטכנולוגיה האלה, והשר
 חשיב בין 25 ל-30 ק"מ. הוסיף שהטורים עובדים על מערכת לשיגור רש"ק כימי
 על טיל הסקאד ולחשבתו יפתחו מערכת ^{ל-30} תוך שנה עד שנה וחצי. נורנר העיר
 בהחלטיות (כאילו על יסוד מידע) שיקח להם פחות זמן.

(ג) סעודיה, עיראק וירדן
 נורנר התעניין בכל אחד מהמדינות הנ"ל.

באשר לסעודים, השר העיר שהם "רוכשים הכל", לרבות הטילים הסינים לטווח
 הארוך. ככל הידוע לו, טילים אלה אינם מסוגלים לשאת ראשים בלתי-קונבנציונליים,
 אך ייתכן שלאמריקאים מודיעין טוב יותר.

באשר לעיראקים, נורנר מטר שלאחרונה היו לו מגעים מסויימים עמם בקשר לפיצויות
 עבור הימאים האמריקאים באונייה ה"סטארק". העיראקים מנסים לתת רושם שהם 3/3..

תפוצה:

דמיפוח:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 3
תאריך וזמן מעבור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
100 538 636		פאת:

אנשים סבירים. השר העיר שבתקופה האחרונה מעיראקים לא השתמשו ברטוריקה אנטי-ישראלית קיצונית, וככל הנראה בכך לעכשיו הם שייכים למחנה הערבי המתון. לחברת השר, חסיבה העיקרית לכך יובעת מהמשך האיום האיראני ממצריק זחירנת מצד עיראק, אך כשלעצמו יש לו חששת לגבי התנהגות עיראק אחרי יישוב הסכסוך עם איראן. יש בידיהם נשק כימי... כאן קטע ורור דברי תשר נתשלים את המשפט באומר "אשר הם משתמשים בו". ורור העיר לגבי ירדן שלדעתו חנסיין זחלש, והשר הצביע על הבעיות הכלכליות בירדן. הוסיף שלבב נלירדן אינטרסים משותפים אך טרם הצלחנו לתרגם אותם לפעולה פוליטית משנתפת.

מצד הסגנון בכחן שני עוזרים נמצדבב וכחן השגריר, הנספח והנספח המיועד, כשני קציבי הקישור לקרבנות.

יו.ס. לממן
למדן

תפוצה:

דתי פונד:	טופס פברוק	ק"ר: 2
סוג: בלבים		כתוב: 2
תאריך וזמן תעבור:		אל: חצ"א, מע"ח, מח"ד
כס' פברוק:	יועץ רוח"מ לתקשורת, יועץ שהביט לתקשורת, לע"מ	דע: אמ"ן/קש"ח, דובר צה"ל, ניו-יורק
הפסרד: בטחון ניו יורק		פאת: עתונות וושינגטון
91 516 618		

אד"ר

תדרוך דובר כחפ"ד ליום 25.5.89

Q Thank you very much. Also, I understand you took a question yesterday about the United States official opinion on free and fair elections on the West Bank.

MS. TUTWILER: That's right, and it was my mistake not to have remembered what Secretary Baker had said in his speech on the 22nd. He, himself spoke to this and yes, we do believe in free and fair elections.

Q Margaret, still on the Middle East --

MS. TUTWILER: Which was my instinct -- (laughing) -- but I wanted to make sure.

Q Still on the Middle East for a second --

MS. TUTWILER: You've got to give me credit for being careful.

Q The Catholic Cardinal of New York, John O'Connor, is traveling to Lebanon this evening, or leaving for Lebanon this evening. Does the US support his mission? Does it have any comment on his going to Lebanon at this time?

MS. TUTWILER: I didn't know he was going to Lebanon. I'll be glad to look into what our position would be about it. I hadn't heard about that.

Q Margaret, can I go back to your answer about the free and fair elections.

MS. TUTWILER: Uh-huh.

Q If you can go into details -- I asked you the question yesterday about to go through the specific stages of what the United States would like very much to see in these elections.

MS. TUTWILER: In these what?

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the number 25.

Q In these elections. What type of elections? You know, access to media. The same question I asked yesterday, and you gave me a brief answer now.

91 / 516 / 618

MS. TUTWILER: Okay. I'll read it to you literally. Do you have a copy of the Secretary's speech from the other day, because it's also in there?

As Secretary Baker stated in his May 22nd speech, the US believes elections should be free and fair, and they should be free of interference from any quarter. In addition, though, through open access to media and outside observers, the integrity of the electoral process can be affirmed. These and other details can be worked out once Palestinians and Israelis engage in the process.

Q You're not reading from the Secretary's speech there, is that correct? I mean, that -- was that a separate statement?

MS. TUTWILER: Some of this is from the Secretary's own speech and some of it is additional statement.

Q Does the United States government supportive of the Arab League's compromise position regarding Lebanon, which is still under consideration?

MS. TUTWILER: The United States strongly supports the Arab League's call for a cease-fire in Lebanon, I haven't seen their latest thing.

Q Yesterday, the Foreign Minister of Israel had some further tough comments about Secretary Baker's speech earlier in the week. Do you have a response to Foreign Minister Arens remarks, basically indicating that Baker's speech was an affront to Israel?

MS. TUTWILER: I don't have any remarks concerning his specific comments. I'd reiterate what I said yesterday, and also what Secretary Baker said at the White House, that he felt that he gave a very balanced, even speech.

2/2

2
3
Q No, the week before you said it was "a step in the right direction," and now you're saying we're "wholeheartedly supporting it." That is a big difference.

MS. TUTWILER: Okay. Well, we're wholeheartedly supporting it today. (Scattered chuckles.)

95
494
86
Q So there is no -- no direct response to the Prime Minister saying that some of the issues raised by the Secretary are useless?

MS. TUTWILER: Other than to say that if you read, which I have this morning, that was not all the Prime Minister had to say, and that's why I characterized it as some of his comments were positive, some were not.

Q Margaret, do you know whether the Secretary used the phrase, "we're wholeheartedly supporting it" in his talks with Foreign Minister Arens last week?

MS. TUTWILER: I didn't ask him. But I know -- have a fairly good idea of what he thinks about this election proposal. And again, as I just characterized it for Carol, there's -- he -- he definitely has supported it from the very beginning.

Q I guess I'd be trying to get at whether he told Arens that "the US thinks it's a step in the right direction," or whether he told Arens "the US wholeheartedly supports it"?

MS. TUTWILER: He probably told him both. They met for more than an hour, and it wouldn't be unlike him to have said both phrases.

Q Margaret, where do you go now with this initiative? I mean, the Secretary certainly put a burden on both sides to take actions but what is the United States doing? Are you having a meeting with the PLO soon?

MS. TUTWILER: There's not one scheduled right now. But in an on-going dialogue, there will probably be another meeting.

Q Margaret, is it true that the --

MS. TUTWILER: And there's -- can I finish answering a question? There are individuals here who are continuing to diplomatically, quietly, very conscientiously work this process to try to continue to move this forward with all parties in the area.

Yes?

Q Is it true the United States government believes that the elections in the Occupied Territories are to follow the United States election system in the way of access to the media, assembly, and freedom of speech?

MS. TUTWILER: I'm sorry, you're asking me if the United States supports that?

Q Yes.

MS. TUTWILER: I don't believe that the Prime Minister has outlined his -- the details for his election.

Q But --

MS. TUTWILER: But that's part of what is being discussed internally, it's my understanding, within his country. Correct?

Q Yes, but what does the United States feel elections should constitute? Should they be fair and free elections? Should the people who are running have the right to free speech and freedom of assembly? Those are the issues which are debated in Israel, but does the United States

have a position on how those elections ought to be held? We certainly do for Panama, for example.

MS. TUTWILER: Here's an area of where my instincts tell me what the answer is, but I might be getting into an area of guessing, and I'd rather take your question.

Q Yes. I would like very much for you to take the question.

MS. TUTWILER: In fairness, please, to me. I know what you're asking me, but I just -- I'll take it and I'll get it posted very quickly for you --

Q Does -- does the -- does the issue of the elections of East Jerusalem -- the Arabs and Palestinians in East Jerusalem -- has been -- has this issue been resolved -- that they have to participate in the elections? I know that the United States wants the 140,000 Palestinians to vote, which is contrary to Mr. Shamir's proposal. Have you resolved this issue now?

MS. TUTWILER: My understanding is that issue is not resolved.

Q The Arab Summit is now underway. Do you have any comment on Mr. Mubarak's opening comments, where he supposedly was talking about the role that the Palestinians and the PLO ought to play in the peace process, and views on how the Arab world ought to look at Israel, although it was obliquely expressed apparently?

MS. TUTWILER: I don't have anything specific on President Mubarak's statements. I do have for you that, as Secretary Baker spelled out in his speech on May 22nd, "The Arab world has an important role to play in moving the peace process forward, and in responding constructively to the Israeli government initiative."

Q You mentioned the meeting which took place between President Mubarak, Hafiz el-Assad, and Qadhafi,

and whether President Bush has sent messages to the leaders of the Arab countries? Because the -- (inaudible) -- Minister mentioned that there were messages from President Bush to some Arab head of state.

MS. TUTWILER: I don't have any comment for you on the particular meeting that you mentioned, as far as letters being sent. We have communicated with Arab leaders about the importance of taking constructive action now on the peace process.

Q Do you have any specific comment on Egypt's return to the Arab League membership?

MS. TUTWILER: Yes, I do. We welcome Egypt's return to the Arab League. It is a positive step and we think that it will promote the cause of peace in the area. We are pleased to see that Egypt is again part of the Arab League.

Q Can you tell us what the administration expects from Israel now in the peace process? Do you expect them to come back within a certain time period on the details of the elections? Or do you expect them to start preparing for the elections or get Palestinian consent, or what? Have they given the administration any idea what should happen now?

MS. TUTWILER: As I tried to explain when Carol asked, next steps is difficult for me to delve into with you, other than to say that there are high-ranking officials in this Department who are quietly working with all the parties in the area to move the process forward.

Q The Israelis have said repeatedly that they don't want to spell out details, not to the United States, not to the public, not to anybody. Is that acceptable for the United States not to provide details of how the elections are going to be conducted?

MS. TUTWILER: Well, to say that they're never going to do it would be kind of unrealistic.

Q They say they're not going to do it now.

MS. TUTWILER: I mean, at some point, if you're going to move forward, they have to come out. So what are you asking me?

Q Is the Israeli position, where they are saying "not until we have someone, a partner to negotiate with, are we going to provide details for how elections would be conducted," is that acceptable to the United States?

MS. TUTWILER: Again, this falls into the category of we've got to work with all parties in the region to try to move a proposal that we take seriously and think has merit forward.

4/5

Q Do you expect Arab foreign ministers, or Israeli representatives coming to Washington to continue this kind of dialogue which has started?

MS. TUTWILER: I know that we leave town this Friday and we get back next Friday. And I know who all is coming right off the top of my head, most of the people who are coming in June -- and I can't think of one off the top of my head. I'll be glad to look for you. There could be some, but nothing pops out at me right this minute.

Q Arabs or Israeli?

MS. TUTWILER: Either. I just -- nothing pops off of my head from that area of the world for the month of June. In July, then we travel a lot again.

Q On that subject, Margaret, what does the Secretary think about the Israeli idea of a summit meeting of Israel, Egypt, and the US to get the thing sort of kicked off?

MS. TUTWILER: I haven't asked him. I'll be glad to. I don't know.

Q Do you have any comment on a story that the United States is thinking about the \$2 billion proposal for reconstruction and settlement of the Palestinian refugees that was proposed by Mr. Arens, I believe, when he was here, that -- to be collected and to be gathered from the United States and the Western world to settle the refugees in the West Bank and Gaza?

MS. TUTWILER: I don't know about the proposal you're asking me about, so I don't have a reaction.

דמי פות: מידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: גלוי		כתוב: 2
תאריך וזמן תגובה: 25.5.89 19:00		אל: מצפ"א לשכת שה"ח
כס' פרוק:		דצ: ניו-יורק
הפסד: $\frac{0}{95}$	642	פאת: ציר - עודד ערו

אמ"ל

נאום בייקר

רציב הודעת האמריקן גואיש קונגרס.

ערו
ערו

שר המושבות רחל גורן שכתב את האישור
 לביטול תוכנית המגורים המיושנת
 מאז 1948
 רחל גורן
 3+14

תפוצה: 36 מאומ

Contact: Andrea Binder
 Acting Director of Communications
 212-879-4500
 5/23/89

For Immediate Release

95 | 642 2/2

JEWISH ORGANIZATION REASSURED BY BAKER REMARKS

In reaction to Secretary of State James Baker's speech before the American-Israel Public Affairs Committee yesterday, Robert K. Lifton, president of the AJCongress, has issued a statement noting that the Secretary's remarks were "a sobering but ultimately reassuring assessment of the events in the Mid-East." Calling the Secretary's remarks "essentially an extension of existing U.S. policy," he noted that some observers have overlooked the fact that the demands Secretary Baker has made on the Palestinians are considerably more rigorous than those made on Israel."

The full text of the statement follows:

Secretary of State Baker delivered a sobering but ultimately reassuring assessment of the present state of events in the Mid-East. His presentation is a hard-headed inventory of the challenges facing all parties in the area. The important factor is that his speech essentially represents an extension of existing U.S. policy with respect to the territories and which continues to value Israeli security as among its highest priorities.

Some observers have overlooked the fact that the demands Secretary Baker has made on the Palestinians are considerably more rigorous than those made on Israel. He called on the Palestinians to end the intifada violence, to "renounce the policy of phases," to amend the covenant, to accept the current Israeli peace initiative, to enter direct face-to-face negotiations with Israel, and to accept a transitional period of autonomy prior to a final settlement, which will "mean full recognition of Israel as a neighbor and partner in trade and in human contact." He also urged the Arabs to end the economic boycott, to "stop the challenge to Israel's standing in international organizations," and to "repudiate the odious line that 'Zionism is racism.'"

There may be occasions down the road when the views of the Administration will seem to us inadequately responsive to the real dangers Israel confronts. It has happened before. But it would be wrong, as we have done, to act in anticipation of an event that has not occurred.

*****

mk

official text

May 23, 1989

BAKER OUTLINES U.S. POSITION ON MIDEAST PEACE

Washington -- Following is the text of Secretary of State James Baker's speech delivered on May 22 to the 30th annual American-Israel Public Affairs Committee (AIPAC) conference:

(BEGIN TEXT)

Thank you. Thank you, ladies and gentlemen. Thank you very much. Thank you very much, Ed, for that very generous introduction. Ladies and gentlemen, I don't know whether you know this or not, but Ed Levy (president of AIPAC) is a terrific tennis player. I first ran into him in December of 1980 right after we had been fortunate enough to win the presidential election contest, and I was taking a vacation down in Jamaica and had the good fortune of running into Ed and his wife down there and we enjoyed some good tennis.

I thought for a moment there Ed, when you mentioned Lee Atwater and what he was going to say about the most important thing to know about me, I thought he was going to tell you that perhaps the most important thing to know about me was that one of the first people I hired for the Reagan White House in 1980 was Lee Atwater. (Scattered laughter.)

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

USIS

But I'm very pleased, ladies and gentlemen, to have the opportunity to be here with you today, and to address one of the best attended conferences in a city of well-attended conferences. That I think testifies to your interest as American citizens in our foreign policy, and I applaud that. It also, I think, testifies to AIPAC's effectiveness in presenting the views of American supporters of Israel.

I am pleased that my son Jamie Baker was able to be here with us today. He's a practicing lawyer here in Washington, D.C. There's one other person I would like to take just a moment to introduce you to. He's well known to many of you. Ambassador Dennis Ross, who is head of the policy planning department of the State Department.

Dennis is just back from the Middle East, as a matter of fact. As I came back -- as I left Brussels to come back to the United States following the trip to Moscow, Dennis and several other high level officials went to the Middle East to continue to work on the problem there, and to work along the lines that I'm going to discuss in just a few moments.

I know, ladies and gentlemen, that you're here because you believe in the political process. Your effectiveness is well known. I know you're here because you believe, as well, in the public policy process, which of course is a corollary to the political process. That's really why I'm here, although I have to tell you that it was not always thus for me. For the first 22 or so years after I got out of law school, I was too busy trying to make it in the competitive atmosphere of a major Houston, Texas, law firm to have any time for politics or public policy. But I was a pretty good expert on what was wrong with this country, and what was wrong with my state of Texas. And I used to gripe and moan a lot about it, and one day, my wife said -- she said, "You know, you have no reason to complain because you're not willing to roll up your sleeves and get your hands dirty and do something about what you think is wrong."

I thought about that, and I concluded that she was right, and one thing led to another, and sooner or later, I found myself running for statewide office in the State of Texas, and this was back in the days when Texas was a solidly Democratic state. We had only elected one Republican statewide since the Civil War. But nevertheless, I was out there pitching the message to the people of Texas that if you want to make a difference, you better get involved. And I never will forget one really hot summer afternoon in a bar in Amarillo, Texas. And you might say, what in the world were you doing in a bar, and it's a good question. But the answer is that if you were a Republican running in Texas in those days, you would talk to anybody who would listen. I found a few people who would listen in that bar, and I was really laying into them about getting involved. And I concluded my speech by saying that, in

fact, the two foremost problems facing the State of Texas that day were ignorance and apathy. And I leaned over and I said, "What do you think about that, sir?" And this grizzled old rancher sitting there at the bar looked over his beer and he looked up at me and he said, "Well, now, I'll tell you, sonny," he said, "I don't know and I don't care." So the point, I think, of that is, you do know and you do care, and that's why you're here and that's why you're involved, and we applaud that.

You know, it's been said that AIPAC manages to bring together the Executive and the Congress in a way that they might not normally associate. I'd agree with that. And I would add only that we have a name for such coming together, we call it "bipartisanship." And American bipartisan support for Israel is a great and an enduring achievement, not only for AIPAC, not only for Israel's supporters, but also, above all, for America's national interest. There have been many, many analyses of the US-Israeli relationship over the years, and most of them begin with the fact that we share common values of freedom and of democracy. That is the golden thread in the tapestry of United States-Israeli ties, and there are -- if I might suggest it -- other strands as well.

Ed mentioned some of what I did in the Reagan administration, but let me tell you that I was proud to work in that administration -- an administration that recognized the importance of United States-Israeli strategic cooperation; an administration that I think gave fiber and sinew to our strategic partnership. I am also proud to have had a small part to play in the historic Free Trade Agreement, which might well become a model for other nations. I really think we probably would not have gotten home on the Canadian-U.S. Free Trade Agreement had we not had a U.S.-Israel Free Trade Agreement.

The President believes -- President Bush believes, and I believe, that on these issues there can only be one policy, and that is a policy of continuity. American support for Israel is the foundation of our approach to the problems -- the very, very difficult problems of the Middle East. This support has become all the more important as we approach what I think is a critical juncture in the Middle East. For many years, we have associated that region with either the vanished glories of ancient history or the terrible cost of modern conflict.

But now, I think the world is changing. We've seen longstanding problems in other regions begin to abate. The President spoke last week of promising and hopeful, even though incomplete, developments in the Soviet Union. Everywhere, there is a quickening consciousness that the globe is being transformed through the search for democracy, the spread of free enterprise and technological progress. And of course, nowhere is that more true, as we meet here today, than in the People's Republic of China.

The Middle East should be able to participate fully in these new developments. Often times we think of the region as a place full of precious resources, such as oil and minerals. But the area's most precious resource, if we really stop and think about it, is the lives of its people. And that is the stake. Are the peoples of the Middle East going to safeguard their most precious resource? Are they going to join the rest of the changing world in the works of peace? Or is this region going to pioneer in conflict once more, through the proliferation of chemical weapons and ballistic missiles?

The people of Israel are vitally concerned with these questions. Israel, of course, is a vigorous democracy. Israelis are among the world's leaders in communications, electronics and avionics, the new technological revolutions. And Israel understood long ago that the most important of her natural resources is the skill and the intelligence of her people. This is the wider context in which we and Israel must consider the peace process. The outcome is of vital concern both to Israel's future and for our vision of a free and peaceful world.

Not so long ago, we marked a decade of the Camp David peace accords. That occasion reminded us not only of how far we have come, but of how much further we have to go. I would like to report to you that we and Israel have taken some important steps forward. Before Prime Minister Shamir visited Washington, we had called for some Israeli ideas on how to restart the peace process. We did so based on our conviction that a key condition for progress was a productive United States/Israeli partnership. And I believe that the best way to be productive is through consultation rather than confrontation.

Let me assure you that we were not disappointed. The Prime Minister will, I'm sure, forgive me if I divulge to you a conversation at our very first meeting. The Prime Minister said, in preparing for his visit, he had studied President Bush and me, just as he suspected that perhaps we had studied him. I had been described by the media as an "ever-flexible pragmatist." The Prime Minister, he said, had been described as an "inflexible man of ideological principle."

Then the Prime Minister volunteered that in his view the journalists were wrong, and they were wrong in both cases. "Yes," he said, "I am a man of principle, but I am also a pragmatist who knows what political compromise means." And he said that it was clear that I, although a pragmatist, was also a man of principle, and that principle would guide my foreign policy approach.

Needless to say, I didn't disagree with the Prime Minister. If ever an opening statement achieved its goal of establishing a strong working relationship, this one did. I think it's fair

to say that we understood each other to be pragmatists, but pragmatists guided by principle.

As we approach the peace process together, we understand Israel's caution, especially when assessing Arab attitudes about peace. I don't blame Israel for exercising this caution -- its history, and indeed its geopolitical situation, requires it. At the same time, I think that caution must never become paralysis. Ten years after Camp David, Egypt remains firmly committed to peace, and Arab attitudes are changing. Egypt's readmission into the Arab League on its own terms and with the peace treaty intact, I think is one sign of change. Evolving Palestinian attitudes are another.

Much more needs to be done, to be demonstrated that such change is real, but I don't think that change can be ignored even now. This is surely a time when, as the Prime Minister said, the right mix of principle and pragmatism is required.

As we assess these changes, United States policies benefit from a long-standing commitment to sound principles, principles which have worked in practice to advance the peace process. Now, let me mention some of those principles for you.

First, the United States believes that the object of the peace process is a comprehensive settlement achieved through negotiations based on United Nations Security Council Resolutions 242 and 338. In our view, these negotiations must involve territory for peace, security and recognition for Israel and all of the states of the region, and Palestinian political rights.

Second, for negotiations to succeed, they must allow the parties to deal directly with each other face to face. A properly structured international conference could be useful at an appropriate time, but only if it did not interfere with or in any way replace or be a substitute for direct talks between the parties.

Third, the issues involved in the negotiations are far too complex and the emotions are far too deep to move directly to a final settlement. Accordingly, some transitional period is needed, associated in time and sequence with negotiations on final status. Such a transition will allow the parties to take the measure of each other's performance, to encourage attitudes to change and to demonstrate that peace and coexistence is desired.

Fourth, in advance of direct negotiations, neither the United States nor any other party inside or outside can or will dictate an outcome. That is why the United States does not support annexation or permanent Israeli control of the West Bank and Gaza nor do we support the creation of an independent Palestinian state. I would add here that we do have an idea

about the reasonable middle ground to which a settlement should be directed. That is, self-government for Palestinians in the West Bank and Gaza in a manner acceptable to Palestinians, Israel and Jordan. Such a formula provides ample scope for Palestinians to achieve their full political rights. It also provides ample protection for Israel's security as well.

Following these principles, we face a pragmatic issue, the issue of how do we get negotiations underway.

Unfortunately, the gap between the parties on key issues such as Palestinian representation and the shape of a final settlement remains very, very wide. Violence has soured the atmosphere, and so a quick move to negotiations is quite unlikely. And in the absence of either a minimum of good will or any movement to close the gap, a high visibility American initiative we think has little basis on which to stand.

If we were to stop here, the situation would, I think, be gloomy indeed. But we are not going to stop with the status quo. We are engaged, as I mentioned a moment ago, we will remain engaged, and we will work to help create an environment to launch and sustain negotiations. This will require tough but necessary decisions for peace by all of the parties. It will also require a commitment to a process of negotiations clearly tied to the search for a permanent settlement of the conflict. When Prime Minister Shamir visited Washington, he indicated that he shared our view that the status quo was unacceptable. He brought an idea for elections to, in his words -- and I quote -- "launch a political negotiating process," close quote, which would involve transitional arrangements and final status. The Prime Minister made clear that all sides would be free to bring their preferred positions to the table, and that the negotiated outcome must be acceptable to all.

The United States welcomed these Israeli ideas and undertook to see whether it could help in creating an atmosphere which could sustain such a process. Just last week, the Israeli Cabinet approved a more detailed version of the Prime Minister's proposal indicating Israeli Government positions on some but not all of the issues which are involved. The Israeli proposal is an important and very positive start down the road toward constructing workable negotiations.

The Israeli Government has offered an initiative and it has given us something to work with. It has taken a stand on some important issues, and this deserves a constructive Palestinian and broader Arab response. Much work needs to be done to elicit Palestinian and Arab thinking on the key elements in the process, to flesh out some of the details of the Israeli proposals, and to bridge areas where viewpoints differ.

Both sides, of course, are going to have to build political constituencies for peace. Each idea, proposal or detail should

be developed, if I may say so, as a deal maker, not as a deal breaker. It may be possible to reach agreement, for example, on the standards of a workable elections process. Such elections should be free and fair, of course, and they should be free of interference from any quarter. Through open access to media and outside observers, the integrity of the electoral process can be affirmed, and participation in the elections should be as open as possible.

It is therefore high time for serious political dialogue between Israeli officials and Palestinians in the Territories to bring about a common understanding on these and other issues. Peace and the peace process must be built from the ground up. Palestinians have it within their power to help define the shape of this initiative and to help define its essential elements. They shouldn't shy from a dialogue with Israel that can transfer -- (correcting himself) -- transform the current environment and determine the ground rules for getting to, for conducting, and, indeed, for moving beyond elections.

We should not hide from ourselves the difficulties that face even these steps here at the very beginning. For many Israelis it will not be easy to enter a negotiating process whose successful outcome will in all probability involve territorial withdrawal and the emergence of a new political reality. For Palestinians, such an outcome will mean an end to the illusion of control over all of Palestine, and it will mean full recognition of Israel as a neighbor and partner in trade and in human contact.

Ladies and gentlemen, we do not think there is a real constructive alternative to the process which I have outlined. Continuation of the status quo will lead to increasing violence and worsening prospects for peace. We think now is the time to move toward a serious negotiating process to create the atmosphere for a renewed peace process. Let the Arab world take concrete steps towards accommodation with Israel, not in place of the peace process, but as a catalyst for it.

And so we would say, "End the economic boycott. Stop the challenges to Israel's standing in international organizations. Repudiate the odious line that 'Zionism is racism'."

For Israel, now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a greater Israel. Israeli interests in the West Bank and Gaza, security and otherwise, can be accommodated in a settlement based on Resolution 242. Forswear annexation; stop settlement activity; allow schools to reopen; reach out to the Palestinians as neighbors who deserve political rights.

For Palestinians, now is the time to speak with one voice for peace. Renounce the policy of phases in all languages, not

just those addressed to the West. Practice constructive diplomacy, not attempts to distort international organizations, such as the World Health Organization. Amend the covenant. Translate the dialogue of violence in the intifada into a dialogue of politics and diplomacy. Violence will not work. Reach out to Israelis and convince them of your peaceful intentions. You have the most to gain from doing so, and no one else can or will do it for you. Finally, understand that no one is going to deliver Israel for you.

For outside parties, in particular the Soviet Union, now is the time to make new thinking a reality as it applies to the Middle East. I must say that Chairman Gorbachev and Foreign Minister Shevardnadze told me in Moscow ten days ago that Soviet policy is changing. New laws regarding emigration will soon be discussed by the Supreme Soviet. Jewish life in the Soviet Union is also looking better, with students beginning to study their heritage freely. Finally, the Soviet Union agreed with us last week that Prime Minister Shamir's election proposal was worthy of consideration.

These, of course, are all positive signs. But the Soviets must go further to demonstrate convincingly that they are serious about new thinking in the Arab-Israeli conflict. Let Moscow restore diplomatic ties with Israel, for example. The Soviets should also help promote a serious peace process, not just empty slogans. And it's time for the Soviet Union, we think, to behave responsibly when it comes to arms and stop the supply of sophisticated weapons to countries like Libya.

Ladies and gentlemen, I said at the beginning of these remarks that the Middle East had approached a turning point. I believe that this region, which is so full of potential, will not remain immune from the changes which are sweeping the rest of the world. These changes began with the quest for democracy, for individual freedom, and for choice. Long ago, of course, Israel chose this path. And long ago, the American people decided to walk with Israel in her quest for peace and in her quest for security.

The policy I have described today reaffirms and renews that course. For our part, the United States will move ahead steadily and carefully, in a step-by-step approach designed to help the parties make the necessary decisions for peace. Perhaps Judge Learned Hand expressed it best when he said, "We shall have to be content with short steps, but we shall have gone forward if we bring to our task patience, understanding, sympathy, forbearance, generosity, fortitude, and above all, an inflexible determination." Thank you all very, very much.

(END TEXT)

סודי

** נכנס

**

**

**

חוזם: 5,21464

אל: המשרד

יעדים: מצב/1836, מנמת/391

מ-: ווש, נר: 663, תא: 260589, זח: 1900, דח: מ, סג: 10

תח: א גס: צפא

נד: א

אנמ 2

מיידי/סודי

אל : יועץ מדיני לשהח, מנהל מצפא

מאת: עודד ערן, ציר, וושינגטון

נאום בייקר.

א. משיחה עם נד ווקר.

העליתי בפניו השגותינו השונות על הנאום. להלן תשובותיו:

1. הנאום לא היה נסיון לתת נתוח מפורט על מדיניות ארהב בסכסוך ולכן לא נכללו בו אלמנטים שונים. (הסבתי תשומת לבו לכותרת הנאום).

2. כאשר עמדתי על הנזק בנאום גם בהקשר הפוליטיקה הפנימית אמר שהערכת שגרירותם בת'א שרה'מ' יזכה ברוב במפלגתו. הודה מאידך כי לא העריכו עוצמת התגובה השלילית. הצביע על הודעת דובר מחמד יום אחרי הנאום בזכות התמיכה הישראלית.

3. חזר והסביר כי בין השאר רצו בעזרת הנאום לגייס תמיכת הפלשתינאים. ווקר אמר שבייקר פנה באיגרת לאירופאים אחרי נאום במגמה להשיג תמיכתם ביוזמה ויעשה זאת גם בביקורו הנוכחי.

ב. אתמול נפגשו מספר קונגרסמנים יהודים עם דניס רוס. שני

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

הדוברים העיקריים היו ברמן ומל לוין. הראשון הביע תמיכתו
בנאום, השני ביקר אותו קשות הן על האלמנטים החסויים בו
והן על אלו שבתוכו והתייחס גם להשפעה המזיקה שתהיה לו
בישראל. רוס אמר שהופתעו מעוצמת התגובה אף כי לא חזר בו
באף אחת מהנקודות, כמו כן הסביר לאנשי שיחו את הצורך
להשיג את תמיכת הפלשתינאים ברעיון הבחירות.

ג. אתמול נודע לנו על נסיון שלושה אירגונים יהודים
(קונגרס, קומיטי, UNION OF AMERICAN HEBREW CONGRAGATION)
לצאת בהודעת תמיכה בנאום. השגריר והח'מ' פעלו מיידית
למנוע הדבר. לפיטון מהקונגרס מסר לי הבוקר שעד יום שלישי
לפחות לא יקרה דבר. נמשיך בפעולה בנושא.

ד. הנציגים הוושנינגטונים של מספר ארגונים יהודים נפגשו
עם ריצ'רד האס. הלה אמר כי אל למישהו לחשוב שהעיתוי או
התוכן הם מיקריים ולא יהיה נסיון לתקן הנאום. לדבריו
תעשה ארהב לחדד את המאמץ לעבר רעיון הבחירות. הוא הבהיר
כי ארהב לא תסטה ממדיניותה המתנגדת להגדרה עצמית ומדינה
פלשתינאית עצמאית. לערבים הם אומרים בצורה הכי מפורשת
שאל להם לחפש אלטרנטיבות לדרך המוצעות עי ארהב וישראל.
הוא השתמש במילה ENDORSE לגבי תגובתה של ארהב ליוזמת
ישראל. אין הם מבקשים מישראל להוסיף פרטים על אלו שנמסרו
לארהב ועכשיו המאמץ צריך להיות בהבאתם של שפלשתינאים.
הנאום הוא חלק ממאמץ זה.

עודד ערן

צש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא

N. Y. Observer - May 29, '89

741 | 147 | 45 $\frac{5}{9}$

The Observer Poll: Majority in City Favors a Palestinian State

Continued from Page One

responsible position than he ever was previously," though she doubts that he has much control over the various P.L.O. factions.

Informed of the results of the poll, Michael Lerner, editor of *Tikkun*, a progressive Jewish magazine that favors direct negotiations between Israel and the P.L.O., said: "I think it seems like a reasonable assessment of what New York Jews are thinking."

"I think it's a fact that there probably has been some erosion in American sympathy for Israel," said Morris Abram, a prominent New York attorney who is a past chairman of the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations. "But I think you'll find that when Israel is threatened, as it is increasingly with, for example, the news of this morning, America will always respond to the needs of a democratic country."

Mr. Abram was referring to news accounts that some intifada leaders had called for the death of an Israeli citizen or soldier for every Palestinian killed. Over the weekend, Israel lifted a curfew on the Gaza Strip that kept Palestinians in the Gaza Strip confined to their homes for 24 hours a day and arrested 200 more Palestinians.

"[The results on the statehood question] don't come as such a big surprise," said Kate Seelye, of the American-Arab Anti-Discrimination Committee, which works in the United States to promote more positive images of Arab peoples and nations. Ms. Seelye pointed to a Washington Post/ABC News poll taken in April in which eight out of 10 Americans surveyed

held an unfavorable opinion of the P.L.O., but seven of 10 supported direct negotiations between Israel and eight of 10 said peace was not possible without direct negotiations.

Similarly, a Gallup poll from late December showed an increase in sympathy for the Arab Palestinian position in the Middle East and overwhelming support for talks involving the United States, Israel and the P.L.O. "By and large, people welcome the idea of negotiations with the P.L.O.," said Andrew Kohut of the Gallup Organization.

That survey was conducted in the aftermath of the November meeting in Algiers of the Palestine National Council, the legislature-in-exile of a Palestinian state, at which the group drew up new proposals for an accommodation with Israel, and after Mr. Arafat's meeting with American Jewish representatives in Geneva. It was after the Geneva meeting that the United States opened up official negotiating channels with the P.L.O.

The Observer Poll was conducted from May 2 to 5. On May 15, the Israeli Government announced a plan for elections in the occupied territories of the West Bank and the Gaza Strip that would allow Palestinians to vote for Palestinian leaders. Supporters of the plan say it is an important first step, but detractors say the elections are tied to so many conditions as to render them meaningless.

On May 22, U.S. Secretary of State James Baker, in presenting the Bush Administration's Middle East policy, called on Israel to "lay aside once and for all the unrealistic vision of a greater Israel." His remarks, though on the whole not repre-

*

741 | 147 | 45   6
9

senting a great departure from Reagan Administration policy, were taken by many Jewish leaders to be more forceful in calling on Israel to negotiate an eventual withdrawal from the territories.

The greatest paradox contained in the results, several people said, is that though New Yorkers—and, based on other polls, Americans—still tend to distrust the P.L.O., they at the same time strongly support negotiations. "That's very consistent with the way Americans always think about foreign policy issues," Gallup's Mr. Kohut said. "They always think it's better to sit down and talk with one's adversary than to seek other sorts of solutions."

The Observer Poll also reflects the extent to which American Jewish opinion, at least in New York City, is divided on the issues. Jewish respondents had an overwhelmingly favorable view of Israel, 94 percent, and an equally strong distaste for the P.L.O., 95 percent. But on the other questions, the results were much less one-sided—two of five Jewish respondents favored the creation of an independent state for the Palestinians and nearly two-thirds held an unfavorable view of the Shamir

Government's response to the intifada.

To Mr. Lerner, of Tikkun, the results show that American Jewish public opinion is far less monolithic than American Jewish leadership, as embodied in such organizations as the American Israel Public Affairs Committee, or AIPAC, which generally takes a position on Middle East issues that is considered to be hard-line. "The American Jewish leadership has stuck its head in the sand, ostrich-style, trying to ignore the opinion that exists counter to theirs," Mr. Lerner said. "Your poll shows about one-third of American Jews taking a less hard-line position. Do we see one-third of the American Jewish leadership reflecting that position? Absolutely not."

There are some progressive Jewish

ABOUT THE NEW YORK OBSERVER POLL

The New York Observer Poll consisted of telephone interviews from May 2 through 5 with 505 New York City residents age 18 or over. The margin of error for a random sample of about 500 is plus or minus five percentage points. The sampling error for subgroups—such as people who said they were Jewish—is larger. Percentages shown in the chart refer only to those respondents who answered the question.

The Observer Poll is conducted by Johnson/Singer Inc. of Westchester.

The New York Observer Poll consisted of telephone interviews from May 2 through 5 with 505 New York City residents age 18 or over. The margin of error for a random sample of about 500 is plus or minus five percentage points. The sampling

groups, such as Peace Now and New Jewish Agenda, that are trying to present a pro-negotiation position more forcefully, he said. In addition, some American Jewish and American Arab groups are working in concert to improve relations between their communities. The Committee for Judaism and Social Justice, an activity of the education arm of Tikkun magazine, is doing such work and "slowly beginning to build a 'negotiations now' strategy around the country," Mr. Lerner said.

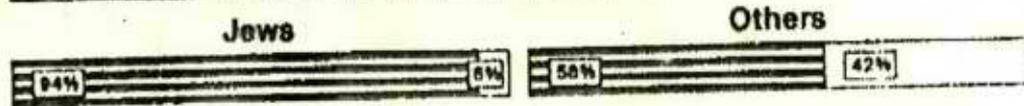
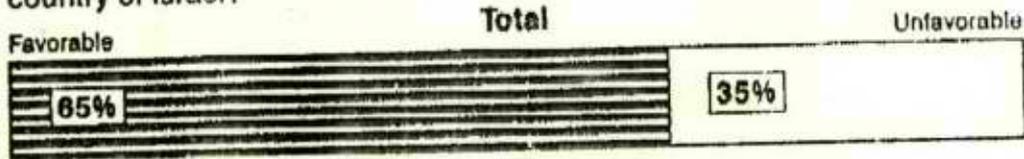
Others who tend to give more support to the Israeli Government's handling of the uprising believe American Jews should not be working against the Government's policy. "I don't think it's a matter for American Jews to decide," Mr. Abram said. "Their lives are not on the line."

*

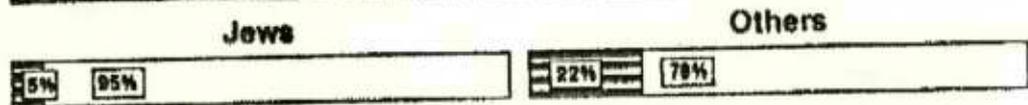
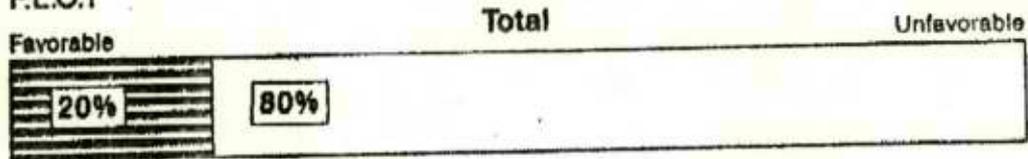
741 | 147 | 45   7
9

New Yorkers' Views on Middle East

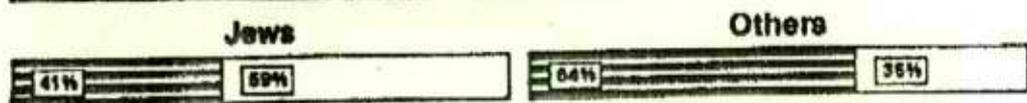
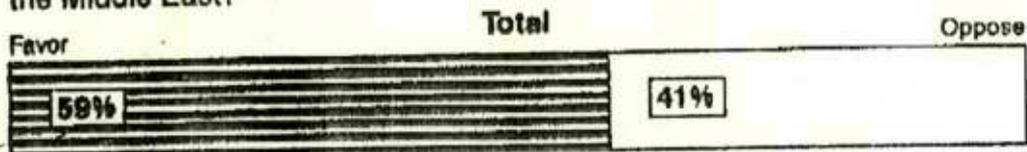
Generally speaking, do you have a favorable or unfavorable opinion about the country of Israel?

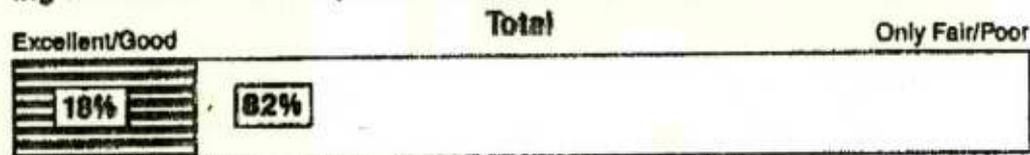
Generally speaking, do you have a favorable or unfavorable opinion about the P.L.O.?

Do you favor or oppose the creation of an independent Palestinian country in the Middle East?

How would you rate the job that the current Israeli Government is doing in dealing with the Palestinian protesters in the West Bank settlements?

741/147/45

9
9

ns Hopes on Youth

ish woman who came to Israel after the Holocaust. "I wanted to be in a place where no one could tell me—go away, you don't belong here," she says. The history section traces the conflict back nearly 11,000 years to Abraham, the common forefather to whom both Arabs and Jews trace their ancestry. In modern times, we hear from elderly Arabs and Jews who remember the days of pre-1948 Palestine, when coexistence seemed possible. A former officer in the Israeli army, Raphael Eitan, says, "We would fight all day over who could use the fields but at night we would go to their houses for dinner or they would come to ours." But then things got worse. Arabs felt increasingly invaded, driven out and mistreated as more Jews poured in from Europe. Before 1948, when Israel got its independence from the British, people report that "atrocities were committed on both sides." David Hartman, a rabbi, reflects that "the scalding memories of the Holocaust were not the best basis to build

a healthy society on."

Mr. Shipler looks at why the conflict has now become so fierce. The seeds of prejudice are planted by parents and grow fast. Evil is done to the children of both sides, who learn young about fear and hatred and know nothing else. The children born around the Six Day War of 1967 live with a level of hatred that amazes the parents on both sides. Arabs say Jews are "arrogant, authoritarian, greedy." Jews say Arabs are "disloyal, primitive, dirty and cunning." Both sides see the other as subhuman murderers who want to destroy them and who deserve to die like dogs. Mr. Shipler narrates: "Living with terrorism erodes the spirit, hardens people, makes these things seem normal."

For instance: An Arab terrorist named "Jussef" says, "It is our land and we must throw them out or they will kill us all. I learned that at my mother's knee." An 8-year-old Arab boy who can't be dissuaded from throwing stones at the Israeli army says, "The first time I saw a Jew, I was afraid. Then I was enraged. I don't care if they kill me." A Jewish cabdriver says with

ferocious, unintended irony, "We should beat them and beat them until they stop hating us."

In the end, Mr. Shipler looks at an experiment where Arab and Jewish children, who go to segregated schools, get to know each other a little and the hate breaks down. In conclusion, he says, Arabs and Jews do not know each other: They are strangers entangled in each other's fears who cannot escape. He says they will not find peace in treaties but in looking into each other's eyes.

END

*

מיידי	דתיקות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג:	שמור		2
תאריך וזמן תכנון:	26 במאי 1989 09:15	27	אל: מצפ"א
כס' פרוק:	הפסרד:	דע: ס/מקשי"ח, משהבי"ט מש"ן (לידיעת מזכ"צ)	כאת: ק/ק לקונגרס
מס' פרוק:	מס' פרוק:	מס' פרוק:	
112	563	646	

א/ה

שהבי"ט - וועדת המשנה לתקציב הפנטגון בביהנ"ב

(1) שר הבטחון נפגש עם חברי וועדת המשנה הקטנה אך גמרכזית מ-24.5.89. השתתפו היו"ר החדש, ג'ון מורטון (שהחליף את ביל צ'אפל); בכיר המיעוט, ג'ו מק-דייד; והקונגרסמנים מרטין טייבו, נורמן דיקס, ביל יאנג וקלרנס מילר. כיכ נכחו כ-15 עוזרים מצוות הוועדה ומהמשרדים האישיים של חברי הוועדה. מצדנו נכחו השגריר, הנספח היוצא והנספח המיועד, יועץ השר לענייני תקשורת, הציר ושני קציני הקישור לקונגרס.

(2) בדברי הפתיחה שלו, שיבח מורת"ה את השר על קשיחותו ועל סבירותו כאחת. התייחס גם ל"נושא רגיש", היינו התמונות בטלוויזיה, שהבריות מתקשים להסתגל להן, כדבריו. בהתבטאותו, התמקד השר על בעיות הבטחון העקריות שלנו ולמעשה חזר על הדברים שהשמיע יום לפני-כן בפני הוועדה לשירותים המזויינים בביהנ"ב (דיווח בנפרד). הזכיר בין השאר את התרגילים של חיל הנחתים מהצי השישי שהתקיימו לאחרונה בארץ ובתום דבריו ציין מורת"ה שהוא שוחח עם שגארה"ב בישראל (שהיה נחת לשעבר) והלה התרשם מאד מתרגילים אלה.

(3) להלן מחוך פרק השאלות ותשובות.

א) פרוייקט החץ. מרבית השאלות נשאלו ע"י בכיר המיעוט, ג'ו מק-דייד, שהתעניין מאד בפרוייקט זה. ביקש "דו"ח עידכון"; רצה לדעת באם החץ מיועד להבטיח שליטתנו על השטח האזרחי שלנו; התעניין במימון הפרוייקט ובשיתוף הפעולה והמיאום בין מנהלי הפרוייקט משני הצדדים. השר השיב כנדרש (הערה: בהמשך היום נודע לנו על נסיון לקצץ בתקציב ה-SDI, מהלך שהיה מביא בין היתר לביטול פרוייקט החץ לו היה מתקבל (ראו-נא מברקנו 596 ו-597 מ-24.5.89), וייתכן מאד מק-דייד שאל את שאלותיו בהקשר זה. יצויין גם שעוד בשיחה פרטית לפני הפגישה סיפר מורת"ה לדרנגר ולחיימ שהקונגרס יקטין תקציב ה-SDI לשתיא 1990 ויעביר הכספים ליעדים חברתיים).

ב) תקציב בטחון. מק-דייד התייחס לקיצוצים בתקציב הפנטגון ולדילמות הקשות העומדות בפני הממשל והמחוקקים. שאל על הקיצוצים בתקציב הבטחון שלנו. השר סקר קיצוצים אלה

תפוצה: 36

מס' פרוק: 646

מס' פרוק: 563

מס' פרוק: 112

דמי פות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתב: 2
תאריך וזמן הכבוד:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסיד:		פאת:
מס' 112 מס' 563 מס' 646		

משך ארבעת השנים האחרונים, את השלכותיהם על הסדיק של צה"ל, ואת המגמות
 בתיכנונו כיום (איכות הציוד ולא כמות, פיתוח כלים מתוחכמים לשדה הקרב העתידי
 וכיו"ב).

(ג) בשק כימי בלוב. בתשובה למילר, השר אמר שעיקר הבעייה אינה בלוב אלא בסורייה
 ובעיראק. הרחיב תוך מתן פירוט רב על סוגי החומרים שבידי שתי המדינות האלה,
 מערכות השיגור שלהן והנסיונות לפתח רשייקים כימיים לטיילי הסקאד ואחרים.

(ד) המצב הפנמה. יאנג שאל ישירות: אדוני השר, מה היית אתה עושה עם נוריגה ? השר
 התחמק מלחח תשובה.

4) ההיבט המבצעי: פרוייקטים משותפים וכו'

במהלך דבריו הזכיר השר את הפרוייקטים המשותפים המתנהלים כיום כגון, פופ-איי,
 CL-NAS ועוד. בתום הפגישה העיר מורת'יה שיש לישראל שגרירות טובה בושינגטון. הם
 מנדנדים לנו בקשר לקדימויות שלכם (בחוץ תקציב הפנטגון) וכרגיל הם יעבירו לנו
 רשימת המשאלות (הערה: הרשימה כבר בידי מנהל צוות העוזרים של הוועדה).

למדן.

ל.ש.

תפוצה:

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון	לתיבות:						
כתוב: 9	טופס פרוק	סוג:						
אל:		תאריך וזמן תכנון:						
דע:		פס' פרוק:						
פאת:		הפס'ד:						
		<table border="1"> <tr> <td>מ</td> <td>ס</td> <td>הפס'ד</td> </tr> <tr> <td>90</td> <td>514</td> <td>614</td> </tr> </table>	מ	ס	הפס'ד	90	514	614
מ	ס	הפס'ד						
90	514	614						

נרשמה בדו"ח הלוואי לחוק כספי הפנטגון לשתיא 1989 התייחסות כלשהי לסוגייה הנ"ל, והשיבוננו בשלילה.
 (א) מרגמות. הנספח העלה נושא זה, בציינו שהכספים שאושרו לשתיא 1989 לא נוצלו ולדעת מזכ"ר הארמי. לא תהיה בעייה מבחינת הקונגרס להעבירן לשימוש בשתיא 1990.

א) נושאים איזוריים ומדיניים

1. לבנון. בתשובה ללוין, הרחיב השר על המצב שם ערב הפיסגה הערבית בקסבלנקה. כיב בתשובה ללוין, הביע השר את דעתו שפתרון לבעיית לבנון חייב להתבסס על קנטוניזציה, במסגרת שלטון מרכזי רופף. המפתח בידי הנוצרים והדרוזים אך הם נלחמים אלה באלה וכנראה הפתרון חזון למועד.
2. הצעות ממישראל לבחירות בשטחים
 לוין חייב הצעות אלה והגדירן כחיוניות. טרם הספיק לדבר בנושא עם הרבה מעמיתיו בסנט (הסנט בפגרה) אך להערכתו הצעות אלה נהים ל"יזומה" - וגם זו לטובה.
3. אימון חיילים בשטחים
 לוין שאל לגבי האפשרות של שמוש באמצעים טכניים אמריקאים ע"מ להקטין את אינטנסיביות השימוש בכוח בתגובה לאלימות ברורה. השר עמד על טיב האלימות ופזורתה בשטחים. לוין חזר ושאל לגבי אימון החיילים המתמודדים עם האלימות, בייחוד בתחום ה- CROWD CONTROL ושוב השר הסביר את אופי הבעיות הניצבות בפנינו כיום, שאינן קשורים לסוגייה זו. בתגובה, אמר לוין שכעת הרוב מבינים את הבעייה ואף מכירים בזכות ישראל להשתמש בכוח מול האלימות. עם זאת ביקש לדעת באם פנינו רשמית למדינה או למשטרה ארצית כלשהי כדי לקבל הצעות לגבי הטיפול בהתפרעות. השר השיב שלא חסרות הצעות אך לגבי שאלת הסנטור, לא פנינו רשמית לכל גוף רשמית - ולדעתו ספק באם הגופים הרשמיים רוצים בכך. לאחר קבלת הסברים נוספים מהשר, העיר לוין שאינו משוכנע שקיימות הצעות טובות לגבי הטיפול בבעייה.

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3						
סוג:		כתוב: 3						
תאריך ושם חבור:		אל:						
כס' פרוק:		דע:						
תפסרד:		פאת:						
<table border="0"> <tr> <td>90</td> <td>514</td> <td>614</td> </tr> <tr> <td>$\frac{14}{90}$</td> <td>$\frac{57}{514}$</td> <td></td> </tr> </table>	90	514	614	$\frac{14}{90}$	$\frac{57}{514}$			
90	514	614						
$\frac{14}{90}$	$\frac{57}{514}$							

(ד) סיכום והערכה

1. בתום השיחה, אמר לוין ש"יעבוד" על הנושאים הקשורים לחוק כספי הפנטגון שהשר הביא לתשומת ליבו.
2. עוד הוסיף, מתוך ידידות גלוייה, ש"יאנו מאחלים לכם כל טוב" ואם כי לא לו כלא-ישראלי לחת לנו עצות, הוא כן מפציר בנו "TO PERSEVERE", כי הרי "זה מה שבלנו".
3. יצויין שהשיחה התנהלה באוירה לבבית מאד ובניגוד לצפוי לוין (שהוא ליברלי מאד בהשקפתו הפוליטיות ויזם את "מכתב 30 הסנטורים" אשתקד) לא הביע ביקורת ישירה על הנעשה בשטחים ואף לא דאגה לגבי הנזק לתדמיתנו בארה"ב, כפי שעשה בשיחותיו האחרונות עם שח"ח (באפרייל) ועם רה"מ (במאי). נהפוך הוא: בשיחה זו, גילה לוין הבנה רבה לבעיות הניצבות בפני השר וצח"ל. ולהערכת הח"מ יש לייחס לא מעט מתפנית זו לתכנית השלום שהתקבלה בממשלה ואושרה בכנסת.

נכחו מצדנו:
 השר, השגריר, המזכ"צ
 הנספח היוצא והנספח הנכנס
 הציר, שני קציני הקישור לקונגרס.

יו"ר א.מ.
 למדן.

תפוצה:

22

דח"כיות:	טופס מזרק קשר ניו-יורק	ד"ר: 1 מתוך: 6
סיוג:	מע"ת, מצפ"א, הסכרה	אל:
ת"ח: 230930		
מס' מזרק: 0 0623	יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט, לע"מ, דו"צ קש"ח, מזכיר הממשלה, ד"ר-גולדברג	דע:
כסחון-42	עתונות, ניו יורק	מאת:

Baker, in a Middle East Blueprint, Asks Israel to Reach Out to Arabs

Blunt Speech Urges Concessions From Both Sides

THOMAS L. FRIEDMAN
Special to The New York Times

New York Times
23/5/89
P. 1.

WASHINGTON, May 22 — Secretary of State James A. Baker 3d said today that it was time for Israel to "lay aside once and for all the unrealistic vision of a greater Israel" and "reach out to Palestinians as neighbors who deserve political rights."

Speaking to the annual policy conference of the American Israel Public Affairs Committee, a pro-Israeli lobby, Mr. Baker for the first time laid out a comprehensive blueprint of the Bush

Administration's approach to Middle East peacemaking.

The Secretary of State's speech was striking for the unsentimental and unusually blunt tone with which he addressed the Israelis, for the carefully balanced manner in which he called on both sides to make concessions for peace and for the clear endorsement he gave Prime Minister Yitzhak Shamir's proposal for elections in the West Bank and Gaza as a basis for breaking the Middle East deadlock.

הנהגתו של הממשל האמריקאי היא פתרון של שיתוף פעולה בין שתי הצדדים. הממשל האמריקאי מודאג שהצדדים יגיעו לפתרון של שיתוף פעולה. הממשל האמריקאי מודאג שהצדדים יגיעו לפתרון של שיתוף פעולה.

אישור:

שם השולח: [Handwritten Signature]

23.5.89

תאריך:

The New York Times - George James

Secretary of State James A. Baker
3d during his speech yesterday.

"For Israel, now is the time to lay aside, once and for all, the unrealistic vision of a greater Israel," Mr. Baker said. "For Palestinians, now is the time to speak with one voice for peace." [Excerpts, page A10.]

Greater Israel is a term generally used by those in Israel who want the nation's final borders to include substantially more than pre-1967 Israel. It also includes East Jerusalem, the West Bank, the Gaza Strip and the Golan Heights.

Although the Secretary of State's remarks were consistent with longstanding American policy on the Middle East, they nevertheless were a departure from the Reagan Administration in tone and structure, which both stunned and dismayed many of the 1,200 people in the predominantly Jewish, pro-Israeli audience.

In tone, the speech lacked many of the usual laudatory emotional refer-

Continued on Page A10, Column 1

ences to Israel as a beleaguered and strategic American ally, which were standard during the Reagan Administration, especially when officials were speaking to Aipac, as the lobby is known.

In structure, the speech was almost clinically balanced between what it called on Israel to do and what it called on the Palestinians and Arabs to do. Many Aipac members later complained about the evenhandedness of the speech, an approach they fundamentally reject.

Mr. Baker said Israel should abandon all ideas of annexing the West Bank and Gaza, that it should reopen closed Palestinian schools in the occupied territories, halt all Jewish settlement activity and move toward negotiations "whose successful outcome will in all probability involve territorial withdrawal."

623) 42

2
6

END

623/42

3
6**'Something to Work With'**

Mr. Baker was equally direct in specifying what actions Washington wants from the Palestinians and Arab countries. The Israeli Government's proposal for allowing Palestinians in the West Bank and Gaza to elect leaders to negotiate peace with Israel, Mr. Baker said, "has given us something to work with." Israel, he added, "has taken a stand on some important issues, and this deserves a constructive Palestinian and broader Arab response."

He said the Palestinians should amend the P.L.O. charter, which calls for the elimination of Israel, renounce the concept of a phased takeover of Israel, "practice constructive diplomacy, not attempts to distort international organizations, such as the World Health Organization" and "translate the dialogue of violence" in the Palestinian uprising "into a dialogue of politics and diplomacy."

In addition, Mr. Baker said, Palestinians must "understand that no one is

going to deliver Israel for you," and should instead "reach out to Israelis and convince them of your peaceful intentions."

As for the Arab countries, whose heads of government are to meet this week in Casablanca, Morocco, the Secretary of State said they should "take concrete steps toward accommodation with Israel, not in place of the peace process but as a catalyst for it; end the economic boycott; stop the challenges to Israel's standing in international organizations; repudiate the odious line that Zionism is racism."

The Audience Reacts

While Thomas A. Dine, the executive director of Aipac, said he thought "it was a fair speech," many of the Aipac members in the audience were in a fighting mood as they digested the Secretary's remarks.

Some Administration officials involved in making policy on the Middle East were in an equally combative mood in defending the speech. They argued that the speech was essentially pro-Israeli in that it endorsed Mr. Shamir's election idea as the basis for Washington's Middle East diplomacy and demanded that the Palestinians and the Arabs respond constructively. The P.L.O. last week formally told the United States Ambassador in Tunis that it rejects the Shamir proposal but accepts the notion of some other form of elections as a basis for breaking the deadlock, Administration officials said.

The portion of the speech that seemed to upset the audience most was Mr. Baker's call for Israel to abandon "the unrealistic vision of a greater Israel," and to "forswear annexation; stop settlement activity; allow schools to reopen; reach out to the Palestinians as neighbors who deserve political rights."

Mr. Shamir, who was in London today for talks with Prime Minister Margaret Thatcher, has consistently declared that his country must never withdraw from the boundaries of greater Israel, which date from bibli

623/42

cal times.

Israel's Defense Minister, Yitzhak Rabin, who met with Mr. Baker immediately after his speech, made clear he did not think some of the Secretary of State's remarks were helpful.

"I didn't write the speech," Mr. Rabin said. "Had I been the one, I would have written it in a totally different way. I would have directed the calls more toward the Palestinians and less toward Israel."

But in New York tonight, Abba Eban, the former Israeli Foreign Minister, welcomed Mr. Baker's comments. "Mr. Baker's approach is correct, because it conforms with the realities of our country, which is by nature a land of two tongues and two faiths and two identities," he said. "Therefore we have to accommodate the national aspirations of two peoples."

4
6

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 16071

* תאריך: 21.05.89

* ** נכנס

סודי ביותר

* דף 1
* עותק 4 מתוך 32

* **
***

* חוזם: 5,16071
* אל: המשרד

* יעדים: מצב/1462, מנמת/293
* מ-: פריס, נר: 316, תא: 200589, זח: 2000, דח: ב, סג: סב
* תח: @ גס: אירופה
* נד: עברלווש בנפרד

א/כח

* סודי ביותר/בהול

* אל: ארופה 1

* דע: מצפא ממד

* מאת: פריס

* העבירו לשהח בוושינגטון - בהול.

* ארהב-צרפת-מזהת.

* בקור ריצארד האס בפריס (17) נפגש עם פאנל, ראש לשכת
* 'שהח' אדריאני, המזכל שו ראש אגף מזת לקלרק. בן שיחי
* דויד ווין משג ארהב שנכח הקריא לי עקרי דווחו, ספר
* 'שהאס ביקש לדווח לוואש כולל דבריו בשיחה:

* מדברי האס:

* א. וועידה ביל תהיה אסון FLIGHT FROM REALITY ניתן
* לחשוב עליה 'בזמן המתאים' - מניח עוד שנה-שנתיים.

* ב. אנו תומכים ברעיון הבחירות אף שבתכנית שמיר יש
* GAPS

* אך זה המכסימום שניתן היה להוציא מהישראלים ולמעשה
* הופק יותר מאשר ניתן היה לצפות מהם. התכנית הישראלית
* אינה מסמך משפטי. זו התחלה של תהליך. אנו תומכים
* במהלך.

8406

10000 תיקי רשמי 20 336687

1000
1000
1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

1952
1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1952

1954

1954

RECEIVED FROM THE OFFICE OF THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF REVENUE
FOR THE YEAR 1954

1954

1954

THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF REVENUE, U.S. DEPARTMENT OF THE TREASURY, WASHINGTON, D.C. 20540

3) אספין תהה לגבי עיתוי הנאום, דווקא בפני כנס איפא'ק ולגבי מטרתו של בייקר.

השר השיב שדיבר ארוכות עם בייקר ושניהם מכירים בבעייה של מציאת שותף מהצד הערבי. לכן אנו פועלים על שלושה מישורים מקבילים:-

א) בקרב הפלסטינאים -מבהירים שהצעותינו יתנו להם יותר ממה שהוצע להם והיה להם אי פעם בעבר.

ב) כ'כ בקרב הפלסטינאים -מבהירים שאלימות מצידם לא תביא אותנו לשנות עמדתנו.

ג) בקרב האירופאים - מבהירים התוצאות של העלאת קרנו של ערפאת והשפעת קבלתו כנשיא על המצב בשטחים

4) אספין חזר ושאל כיצד בייקר יכול לחשוב שהנאום יקדם את העניינים אם הוא אכן סבור שהבעייה העיקרית כיום הינו איתור שותף ערבי. השר השיב שלהערכת בייקר אולי במידה מסויימת של צדק - הפלסטינאים בשטחים לא יהיו מוכנים להשתתף בתהליך בלא מסר מתוניס, כי הרי הבעייה היא יצירת תנאים בשטחים שיאפשרו לתושבים שם להרגיש חופשי ולא תחת איום של טרור אש'פי. אספין הסכים שרק בדרך זו אפשר להבין את הנאום.

כ'כ הסכים עם השגריר שייתכן כי בייקר ניסה לעזור למובארך בקסבלנקה. להערת הציר לפיה ישנם גם ציבורי יעד בארץ, העיר אספין שבימים אלה שקומוניקציה מיידית לא ניתן למדר את הציבורים השונים -ומן הסתם, ניסה בייקר לשדר מסר לערבים.

נכחו:-

השר, אספין ונלסון

השגריר, מנכ'ל בטחון

הציר, שני קציני קישור לקונגרס.

למדן.

6406 11.88

משרד החוץ - תל אביב 10000

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, טשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, בנצור,
מצפא, ממד

64000 11.000

מכסר 27 וולק חותם בעיר 054444

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 20488

* תאריך : 26.05.89 *

* נכנס **

סודי ביותר

* דף 1 מתוך 1 *
* עותק 4 מתוך 28 *

* **
* **
* **

* חוזם: 5,20488 *

* אל: המשרד

* יעדים: מצב/1774, מנמת/381

* מ-: ווש, נר: 603, תא: 250589, זח: 1400, דח: מ, סג: סב

* תח: 8 גס: צפא

* נד: 8

אנכה

* סודי ביותר / מידי *

* אל: יועץ מדיני לשה'ח

* דע: השגריר כאן

* מאת: ציר - עודד ערן

* נאום בייקר.

* לדעתי יצא המרצע מהשק בכל הקשור לראיית הממשל את
* מהות פתרון הקבע. צריך לדעתי לקרוא המשפט בנאום
* בייקר המתייחס לנושא זה בהקשר לשיחתי עם דניס רוס
* (ראה מברק 121 מה-3.3) שגם הוא מזכיר את שני המונחים
* פדרציה וקונפדרציה. השלילה בנאום בייקר היא של מדינה
* פלשת'נאית עצמאית. הוא לא שולל להערכתי מדינה במסגרת
* רחבה יותר. הערכה דומה שמעתי אתמול מג'ון וולק
* (שהיה בעל הנייר שאותו מסרתי בעת שהותכם כאן) ואשר
* שוחח עם בייקר לפני כעשרה ימים.

* לב *

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן,
* בנצור, מצפא

0400 11 88

1010447 001010447

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		מתוך: 4
תאריך וזמן תבונה:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
הפסד:		פאת:
101 529 637		
<p><u>ב. אפיון נשן אמריקני ערפ.</u> ביל דיקנסון בקט לברר שהשיחה מתנהלת OFF-RECORD נאז שאל לגבי הנושא הנ"ל תוך התייחסות לעסקת המטוסים עם סעודייה שסוכלה, לדבריו, עיי איפאייק. כתוצאה, הסעודים רוכשים מטוסי הטרנדו מאנליז והבריטים יבנו שדה תעופה בסעודיה. לעומת זאת, אר"ב הפסידה הזמנות בשווי של כ-15 בלין דולר, תעסוקה לפועלים רבים, כאשר ישראל יצאה נשכרת מבחינת בטחונה. "לפעמים נדמה שאנו פועלים למען מטרת מנוגדת"</p> <p>השר השיב בהתאם לעמדתנו בעקרונות. חזר על סיפור מכירת הטנקים האמריקאים לירדן ב-1965 וחרף ההתייבויות עברו את הירדן ב-1967. סיכם שזוהי הבעיה כפי שאנו רואים אותה. עם זאת חוסיף שאנו מכירים בבעיה האמריקאית ובקשתנו היא שתחשבו גם בהבטחת שהתקבלו מנשיא אר"ב רבים שתישמר העליבנות האיכותית של ישראל, דבר שמגיע לבטרי בעיקר בצירוד ובנשק. בסופו של דבר מדובר בהחלטה אמריקאית, אך נא לקחת בחשבון את עמדתנו.</p> <p>דיקנסון נשאר בשלו וחזר בשבית על שאלתו, בהטעימו שאינו מבין מדוע לא בוכל לעבוד ביחד בטוגייה זו.</p> <p>2. עתיד הגדה המערבית: לארי הופקינס ביקש לדעת מה השר היה עושה עם הגדה, לו ההחלטה תיחה שלו בלבד.</p> <p>השר הצביע על העובדה שכל ממשלות ישראל נמנעו מלקבל החלטות חד-צדדיות בקשר לשטחים. אבו טבריים שעל-ידי כך אננו משדרים מסר לממשלות ערב לפינו עתיד השטחים יוכרע במר"מ. לכן, אמר השר, מאמצנו העקרי נועד לאפשר לאלה הרוצים לחיות עמנו בשלום לעשות כך. הוא עמד על התלות הכלכלית של השטחים בישראל ועבר לתוכן הצעותינו המציעות שלטון עצמי בחקופת המעבר בו שני הצדדים חייבים לעשות ליצירת האימון (CONFIDENCE BUILDING) באשר לפתרון הקבוע, מוטב לא להכנס לנושא בשלב זה אלא לעבור חקופת מעבר כפי שעשינו עם מצרים.</p>		
תפוצה:		

דף: 3	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיפות:
מתוך: 4		סוג:
אל:		תאריך וזמן תגובת:
דצ:		כס' פרוק: הפטרד:
פאת:		101 539 637

3. המצב בלבנון
 חשובה לגיימס בילברי, השר תיאר את "הטרגדיה של מדינה ערבית שאינה רוצה להיות מדינה מוסלמית בהתאם לחוקה שלה".
 חזר על השתלטות העינים בשנה האחרונה, ה- SET - BACKS הסוריים והמצב הנוכחי: להערכתו ארה"ב אינה יכולה לעזור וייתכן שהגנרל עון צודק בטענה שיש להשאיר את לבנון ללבנונים לבד.

4. בחירות בשטחים: בנרמן טיפסקי ביקש התייחסות השר לטיעון אש"פ שלא ניתן לקיים בחירות חופשיות תחת כיבוש ישראלי.
 השר דחה טיעון זה בהזכירו את הבחירות שהתקיימו בשטחים ב-1973. ספר גם שבשיחותיו האחרונות עם פלסטינאים הכירו בכך. השר הוסיף שכעת אין אנר מדברים על בחירות מוביציפלינת אלא על בחירות פוליטינת, כי הרי אנו מחפשים פתרון פוליטי. מסר שבשיחתו עם מזכיר המדינה טען שאין טעם לדון בפרטי הפתרון כל עוד אין לבנו שותף למני"מ וממילא הציבור בישראל יהיה גמיש יותר ברגע שיש לבנו שותף כזה. ק'סג, הצענוחינו ברעדות להתנעת התהליך.

5. השתתפות ערבי מזרח ירושלים בבחירות: מרטין לנקסטר שאל בנושא זה, והשר השיב כפי שהשיב לשאל הקודם - למה לבנו להחליט לגבי הפרטים בטרם יהיה לבנו שותף למר"מ, מה גם שיש בענין זה כדי TO MAKE OR BREAK את התכנית שלנו בתוך ישראל.

6. איראן אחרי תנמייבי: ארל הנטנ התעניין בשינויים אפשריים באיראן לאחר מותו של חומייני (הערה: בתכנית חדשות דיווחר על ניתוח שעבר חומייני בימים האחרונים).
 השר הצביע על המגמות לקיצוניות שהסתמנו לאחרונה באיראן, נעם זאת העדיף לא לעסוק בבנואה.

7. בטל תקציב הבטחון: מק-קריירי ביקש לדעת באם הסירע בכך של 3 בליון נכלל באומדן שהביא השר לפני אנו מוציאים 9-10 אחוזים מהתוצר הלאומי שלנו על הגנה. השר השיב בשלילה ומסר פריטט על תקציב הבטחון, כולל הקיצוצים שנעשו בארבעת השנים האחרונות והשלכותיהם המבצעיות.

תפוצה:

ד"ר: 4	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחפיות:
כתובת: 4		סוג:
אל:		תאריך וזמן חכור:
ד"ר:		כס' פרוק: הפטרד:
כא"ת:		639 539 101
<p>8. תפקיד הסובייטים בתהליך השלום</p> <p>כתשובה לרונן מכטלי, אמר השר שאם כי ההסתוריה איננה חוזרת על עצמה, הנסיון אנמר שהסובייטים לא שיחקו תפקיד חיובי במזה"ת בין אם לבדם בון אם במסגרת האו"ם.</p> <p>כשלעצמו השר מאמין בצורך בשיתוף פעולה הדוק בין ישראל וארה"ב. בתשובה לשאלה נוספת ממכטלי על מערכת היחסים בינינו והסובייטים, הצביע השר על הקלת מה בארצות, שמצד שני לא לורתה בשיפור במהותי. "אנא עזרו" טרם השפיע על אספקת ציוד צבאי מתוחכם למדינות ערב. בנוסף לכך, על אף שהסובייטים הכירו לבנ תודה עבור עזרתנו בפרשת חטיפת המטוס הסובייטי ובעת רעידת האדמה ברפובליקה הארמנית, הרי עוד לא חידשו את היחסים הדיפלומטיים עמנו.</p> <p>9. הגבלות על המדינה בשטחים: דיקינסון שאל מדוע אין אנו מתירים לתקשורת גישה חפשית לדווח על המתרחש בשטחים (1).</p> <p>השר השיב שלהערכתו מאז תקופת האבן לא היה כסני תקשורת כזה על כל אבן שנזרקה וכל צמיג שהובער. הסביר שאגשי התקשורת חפשיים לנוע בכל מקום אלא אם האיזור סגור מטעמים בטחוניים, כגון בשעת עוצר. ואפילו בעת עוצר, מתירים כניסה לפעמים.</p>		
יוליה זמין למדן		
תפוצה:		

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	3
סוג:		4
תאריך נוסח חבור:		
פס' פברוק:		
הפסרז:		
198- 5210 638		

גוסלי - שאל על המפלגות בארץ ועמותותיהן.
 שהביט - סקו הנושא. תיאור הגורם הטרור בשבועות האחרונים, וציין במיוחד הריגתו של ויסט לוי בן ה-19 אריז של הסטודנט של שולץ. טרור וקיצוניות בצד אחד הוזכרו טור וקיצוניות בצד השני הגורמיט למעגל קסמים. המנדט האחרון היה קשה בשטחים עד כדי כך שקראו לו להפטר שכן אינו נוקשה (Lough) מספיק. השר היאר בעיית הפלקטיביט העובדים בישראל התייבט לפרנט משפחתיים וחמשיכים להגיע לחרות הטרור שכן עבודה זו היא מקור הכנסתם העיקרי.
 בושביץ - ביקש לשמוע מהשר על פרויקט "החץ" ועל הנשק הכימי באיזור.
 שהביט - תיאור יכולת הנשק הכימית של עירק (אשר משחמשה בנשק זה לצורך כיבוש פאו ונגד האוכלוסייה הכורדית) וסוריה. הוסיף וחשבה לשאלה כי אין הוכחות שהטורייטיט סייעו לעירק באמצעי לוחמה כימיים.
 תיאור הטיליט שבידי סוריה עירק וסעודיה המיועדים דגד ישראל נ/או המסוגליט לפגוע בה (פרוג: 21-55; Scud; ה - Scud המשופר שהטרוח שלו הוגדל מ-300 ק"מ ל-650 ק"מ הטיליט הסינים בעלי טווח של 2500 ק"מ) אטום ארה"ב נברה"ת הסכימו ביניהם (רמקסר לטק"ק) על טווח מקסימלי של 500 ק"מ אולם אין מבייה לטיליט בעלי טווחים קצרים יותר.
 שהביט הסביר בפירוט מסרות פרויקט "החץ" ודרכי המימון (80:20). סיפר כי קיים הגישה טובה עם ראש ה - SDI והוסיף כי אבו מחקואים היטר בפיתוח ואף מקדימים מועדי היעז שוקגעו.
 בושביץ - ישנם, חבין יזידי ישראל, שאינם תומכים חמיר בתכנית כזו מסוג ה - SDI. שהביט - אין זה מסוג הטוחים עליהם אמת מדברית. גינחייט התכנית פועלת היטב. (הערה: בשלב זה הצטרף גם הסנטור קרל לויז, אולם לא בטל חלק בשלב זה בפגישה. ראו זיווח בנפרד).
 גוסלי - ערוז מספר חנושים מאז הצהרת ערפאת בג'ורה. האם חל שינוי כלשהו.
 שהביט - יש להבחין בין VERBAL FORMULATIONS שהשנונו מעט, לבין הדרישות הבטיחות 4/4.

תפוצה:

דתי: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון	דתיפות: מיידית
כתוב: 5	טופס פרוק 27	סוג: שמור
אל: מצפייא		תאריך וזמן חניון: 25 במאי 1989 14:00
דע: ס/מקשיח, משהבייט משיין-ניו יורק, לידיעת מזכ"צ		כס' פרוק: <i>א.ת.כ.2</i>
כאת: ק/ק לקונגרס		הפסרד: <i>שן</i> <i>טז</i>
		93 578 630

ביהני"ב: פגישת שהבייט עם ועדת החוץ

1. ב-23/5 נפגש שהבייט עם חברי ועדת החוץ. הפגישה נוהלה ע"י הקונגרסמן המילטון באוירה ידידותית ועניינית וארכה כשעה. השתתפו הקונגרסמנים: פאסל, ברומפילד, אנגל, וייס, מילר, סולרז, לנטוס, גיי־נסון, לארי סמית, אקרמן, קרייג, אואנס, לגומרסינו, זיימלי, גוס, מל לויין, ברמן, בירוויטר, האדי ג'ונסטון, גייין מאירס, דונלד פיינ, גילמן, דן ברטון, ג'ים ליץ, וולפה. כן נכחו עוזרים רבים של הועדה. הועדה, הנמצאת בעיצומו של ה-MARK-UP הפסיקה במיוחד דיוניה על מנת לקיים הפגישה. מצידנו השתתפו: השגריר, הציר, השגריר בראון, הנספח הצבאי היוצא, הנספח הצבאי החדש, הבר, מזכיר צבאי לשהבייט, עוזר הנספח הצבאי, למדן והחיימ.

2. עיקר השיחה נסובה סביב יוזמת השלום ובעיקר נושא הבחירות.

3. הפגישה נפתחה בשאלות מצד הקונגרסמנים:-

דיימלי - ביקש לשמוע תגובת שהבייט לנאום בייקר.

שהבייט - עמד על יוזמת השלום הישראלית (בשלבים): תקופת מעבר עם INTERLOCK להסדר קבע) והבהיר העקרון העומד מאחורי היוזמה של צעדים קטנים שנועדו להתגבר על בעיית הפערים בין שני הצדדים. הביא כדוגמה את הסכם השלום עם מצריים שהשגתו ארכה חמש שנים והחלה בחתימה על הסכמי ביניים. לפיכך, העמדות שהוצגו ע"י בייקר, אמנס אינן מהוות שינוי מהותי בעמדת ארה"ב אולם השאלה הנשאלת היא האם יש להתמקד עתה על עמדות המחלוקת במקום על העמדות עליהן אנו מסכימים. השאלה הנוספת היא כיצד להתחיל התהליך ולא כיצד יש לסיימו. ברומפילד - אנו מודאגים ממה שאנו רואים על מסכי הטלוויזיה. האם שקלה ישראל שמוש ב-BORDER POLICE ולא בחיילי מילואים. "THE SITUATION IS GETTING DAMN BAD". שהבייט - יתכן שזה נראה על מרקע הטלוויזיה כהפגנה בטיאול או במקום אחר. אולם מדובר בעימות בין שתי ישויות נפרדות. אני משוחח עם חיילים, אתה חושב שהם אוהבים זאת (שירותם בשטחים). בפירוש לא, אם תשאל אותם היכן היו מעדיפים לשרת בשטחים או בלבנון, ישיבו כי

תפוצה: 36 - *א.ת.כ.2*

דף: <u>2</u>	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיפות:
כתוב: <u>5</u>		סוג:
אל:		תאריך וזמן תגובה:
דצ:		כס' פרוק: הפסד:
כאת:		93 518 620

הם מעדיפים לשרת בלבנון למרות שמאז דצמבר אשתקד נהרגו שם 7 חיילים. הסיבה לכך היא כי בלבנון הם מרגישים שהם חיילים. נשאלת השאלה מהן האופציות העומדות בפנינו. האם עלינו לברוח (RUN AWAY) מאחר והאירועים אינם נראים טוב על מסך הטלוויזיה? לגבי השאלה מי מתאים לטפל באירועים, הרי שרק לפני מספר שבועות התפתח עימות בין המקומיים לאנשי משמר הגבול. שגארה"ב בא אלי וביקש לשנות זאת (הצבת אנשי משמר הגבול). סיפר על תקרית נחלין בה נמנעו בתחילה מכניסה לכפר ולאחר השתלטות הקיצוניים נכנסו יחידות משמר הגבול לכפר ונוצר עימות קשה שהסתיים בהרוגים. כלומר, (בתשובה לברומפילד) גם יחידות משמר הגבול משרתות בשטחים. שהביט סיכם כי רק אם יובן שהאלימות איננה משיגה דבר, תהיה נכונות לשבת לשולחן המו"מ.

סולרז - ביקש תגובת שהביט לשתי שאלות:

- 1) סיפר על פגישה שקיים בשבוע שעבר עם קונגרסמן אובי שאמר לו שלא יוכל לתמוך אישית בשריון הסיוע לישראל עד שלא יחול שינוי ב-RULES OF ENGAGEMENT של צה"ל (התייחס בעיקר לירי בנמלטים). סולרז שאל האם ההוראות של צה"ל אכן מאפשרות פתיחה באש על פלסטינים נמלטים.
- 2) רה"מ, בעת ביקורו האחרון בארה"ב ובפגישותיו בקונגרס, אמר שישראל תישא ותתן עם כל מי שיבחר בבחירות. בינתיים, מצטטת העתונות אותו ואחרים כמי שאומרים שישראל לא תישא ותתן עם אף אחד שיצהיר על תמיכתו, קשריו או AFFILIATION עם אש"פ.

שהביט - לשאלה הראשונה - ההנחיות לפתיחה באש בנשק חם הן רק כאשר קיימת סכנה ברורה ומיידית. לא קיימות הנחיות אחרות. יתכנו אמנם חריגים, ובמיוחד בסוג כזה של עימות. הנסיון של החיילים שלנו קשה מאד. מצד אחד הם נתקלים בשנאה קשה ומצד שני כאשר הם משתמשים באש ממילא יוצאים נגדם. יש להבין כי מדובר ב-HUMAN CONFRONTATION. דרושה התאפקות עצומה מול הפרובוקציות הקשות מולן הם ניצבים.

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	ק: 3
סוג:		כתוב: 5
תאריך וזמן תכנון:		אל:
פס' פבוק:		דע:
הפסד:		
93 518 630		פאת:

לגבי כדורי הפלסטיק, היתר השימוש הוא רק לקצינים. אינו יכול לומר שלא היו חריגים אולם השאלה היא מהם ה-RULES ומתן התגובות לחריגים. ואנו מגיבים על החריגים. סיפר על ביקור התובע הכללי הבריטי בישראל. מששאל הלה לגבי ההנחיות לחיילים ולמשטרה בצפון אירלנד השיב שאין מקום לפרסם הנחיות כאלה ברבים. שהביט הדגיש כי לא היינו מעיזים לעשות דבר כזה.

נתן דוגמה, בהקשר זה, למידת הידיעה של האוכלוסיה המקומית את ההנחיות של צה"ל וניצול ידע זה לצורך השפלה ופרובוקציה: לקצינים בלבד, יש היתר לפתוח באש על זורקי אבנים ממרחק של 50 מ' ורק כלפי הברכיים. בשכם, לועגים אנשים מהחלון, בזודקס אבנים, וצועקים לעבר החיילים "אינכם יכולים לירות בנו כי אינכם רואים הבריכיים שלנו". לשאלה השניה - מניימ עם הנבחרים:-

יום מתראיינים פלסטינים בטלויזיה הישראלית ומביעים תמיכתם באשייפ, הם אינם מפירים החוק כי יש חופש ביטוי. לכן, מי שיבחר יהיה ELIGIBLE. אנו מבחינים בין הבעת דיעות לבין היות אדם חבר באירגון בלתי חוקי.

אנגל - כלומר, כל אחד שירצה לרוץ לבחירות יוכל לעשות כן להוציא אלה המצדדים בטרור?

שהביט - ליוזמת השלום מבנה מסויים של תנועה. הבחירות אינן עומדות בפני עצמן אלא מתוות חלק אתהליך. לפיכך, יש להשיג קודם כל הבנה עם הפלסטינים לתמיכתם בקונספט. ברגע שתהיה הסכמה לדרך ההתקדמות לרבות הבחירות, כל מי שיקבל העקרון של היוזמה יהיה ELIGIBLE.

לגומרטינו - שאל על תפוצת טילים בליסטיים באיזור בהקשר הכימי וכן שאל על תכנית המחקר ל-SDI.

שהביט - ההפצה כבר נעשתה. הטילים כבר באיזור אכן נסיון להפטיק זאת עתה, לא יצלח. פירט לגבי סוריה-ועירק ב SCUD וטילי SS-21, לגבי עירק ציין כי לאחר שיפור טילי

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 5
תאריך וזמן תכנון:		אל:
פס' פרוק:		דצ:
הפסד:		
93 518 630		פאת:

ה-SCUD B והארכת הטווח שלהם, היא יכולה לשגר טילים לעבר תיא מבלי להזיז המשגרים (לעבר הגבול למשל) התייחס גם לטילי ה-C-SS-2 שבידי סעודיה.

אואנס - שאל לגבי 3 היבטים של נושא הבחירות: יציאת כוחות צה"ל, פיקוח ביניים ו-ELIGIBILITY של חומכי אשי"פ. (מיהר לציין כי שואל השאלות ע"ס הנחות וניתוח של.... קונגרסמן טולרוז ו).

שהביט - השאלה היא האם הפלסטינים מוכנים לקבל הרעיון הבסיסי של תנועה לכוון מוי"מ ושלוש. אם יסכימו לכך ולאחר מכן ירצו לדעת מי רשאי להשתתף בבחירות זו שאלה אחרת. אולם מדוע על ישראל להניח עתה כל הקלפים על השולחן? ראשית ^{ההשאלות המיושגות} שהביט סיפר על פגישתו עם קבוצה של פלסטינים שבמהלכה קם אחד הנוכחים (ראש עיר פלסטיני) שאמר בפני כל המשתתפים כי הבחירות ב-1976 בטוחים היו חופשיות ודמוקרטיות. לפיכך, אינו מאמין שנושא זה או נושא המשקיפים יהוו מכשול. יש להשיג ראשית הסכמה עקרונית לחהליך. (בהקשר זה עמד על הגברת הטרור הפלסטיני נגד פלסטינים בחודשיים האחרונים).

מג לוויין - התייחס לנאום בייקר בביקורת ואמר כי לדעתו יעודד הנאום קיצוניות בעולם הערבי.

מילר - מי יבחר לבחירות (תומכי אשי"פ?)

שהביט - חזר על כך שהבעת עמדות (כמו המתראיינים ב-CIT ותומכים באשי"פ) איננה בבחינת הפרת החוק. הפרת החוק קשורה לאלימות בלתי חוקית או קריאה להתאגדות או פעילות וטרור בלתי חוקיים.

וולפה - מסכים ל: דחיית הדיון על סוף החהליך, לבניית CONFIDENCE MEASURES ולבחירות. אולם מבקש הבהרה האם כל מי שמזדהה עם אשי"פ לא יהיה לו חלק בבחירות?

תפוצה:

דמי פות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זק: 5
סוג:		כתוב: 5
תאריך וזמן חבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
93 518 630		פאת:

שהבייט - לא אמרתי זאת. הבחירות הן חלק מתכנית בת שני שלבים. כל מי שלא יקבל העקרון של תהליך זה לא יוכל להשתתף בבחירות. מי שמאידך יקבל זאת, יהיה מחוייב לתהליך כולו.

גילמן - מה עושים הסובייטים לקידום התהליך.

שהבייט - למרות הגלסנוסט, ממשיכים להזרים גשק לאיזור. כלפי הקהילה היהודית בברזיל - ישנם סימני הרגעה. כלפי ישראל, - מתקיימים יותר קשרים בלתי פורמליים אך אין עדיין שינויים בסיסיים (יחסים דיפלומטיים).

ברמן - ביקש להעיר הערה: "הפצרנו בממשלת ישראל לבוא עם יוזמה. אתה ואחרים עשיתם עבודה גדולה. אני מעריך מאד את מה שעשית". אמר לשר כי הוא מבין שישראל *DIDN'T PRECLUDE* נושא מזרח ירושלים ומשקיפים זרים.

שהבייט - טרם התקבלה כל החלטה.

אילנה ורנאי דרנגר
יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: